

C A R L N I E L S E N

VÆ R K E R
W O R K S

D E T
K G L

B I B
L I O
T E K

C A R L N I E L S E N

1 8 6 5 - 1 9 3 1

V Æ R K E R

W O R K S

Udgivet af Carl Nielsen Udgiven
Det Kongelige Bibliotek
Hovedredaktør Niels Krabbe

Serie III. Vokalmusik. Bind 6

Published by The Carl Nielsen Edition
The Royal Library
Editor in chief Niels Krabbe

Series III. Vocal Music. Volume 6

Edition Wilhelm Hansen
Copenhagen 2009

CARL NIELSEN

SANGE 3

NR. 293-431

SONGS 3

NOS. 293-431

Udgivet af

Edited by

Niels Bo Foltmann

Peter Hauge

Elly Bruunshuus Petersen

Kirsten Flensborg Petersen

Edition Wilhelm Hansen
Copenhagen 2009

Graphic design Kontrapunkt A/S, Copenhagen
Music set in SCORE by New Notations, London
Text set in Swift
Printed by Quickly Tryk A/S, Copenhagen

CN 00050
ISBN 978-87-598-1822-0
ISMN M-66134-210-6

Sponsored by A.P. Møller og Hustru Chastine Mc-Kinney Møllers Fond
til almene Formaal
Translation of song texts sponsored by Fyns Amt

Distribution Edition Wilhelm Hansen A/S, Bornholmegade 1,
DK-1266 Copenhagen K

Translation David Fanning (Preface), Holger Scheibel (song texts)
with Stuart Henney (consultant)

© 2009 Carl Nielsen Udgiven,
Det Kongelige Bibliotek, København
All rights reserved 2009

The publisher has made every efforts to obtain permission from any rightsholders to the lyrics of this edition. Should we however not have succeeded in contacting the correct rightsholder this is unintentional. Possible claims will be honored as if permission were obtained in advance.

S A N G E

I bind 1-3 henvises til sangnumre, i bind 4 til sidetal.

S O N G S

In volumes 1-3, numbers refer to songs
while in volume 4 they refer to pages.

SONGS 1 (Nos. 1-144)   **SANGE 1 (Nr. 1-144)**

SONGS WITH PIANO   SANG OG KLAVER
Collections 1-144   Samlinger

SONGS 2 (Nos. 145-292)   **SANGE 2 (Nr. 145-292)**

SONGS WITH PIANO   SANG OG KLAVER
Collections 145-213   Samlinger
Separate Songs 214-286   Enkeltsange

RECITATION AND PIANO 287   RECITATION OG KLAVER

CHOIR AND PIANO 288-289   KOR OG KLAVER

VOICE AND INSTRUMENTAL ENSEMBLE 290-292   SANG OG INSTRUMENTALENSEMBLE

SONGS 3 (Nos. 293-431)   **SANGE 3 (Nr. 293-431)**

A CAPPELLA CHOIR   KOR A CAPPELLA

MIXED CHOIR   BLANDET KOR
Collections 293-299   Samlinger
Separate Songs 300-314   Enkeltsange

MALE CHOIR 315-332   MANDSKOR

EQUAL VOICES   LIGE STEMMER
Collections 333-382   Samlinger
Separate Songs 383-400   Enkeltsange

UNISON SONGS   SANG UDEN LEDSAĞELSE

Collections 401-416   Samlinger
Separate Songs 417-423   Enkeltsange

APPENDIX 424-431   APPENDIKS

SONGS (Editorial Texts)

SANGE (Kommentarer)

I N D H O L D

Henvisning til sangnummer.

C O N T E N T S

Numbers refer to songs.

KOR A CAPPELLA

BLANDET KOR SAMLINGER

TO SANGE FRA 'KANTATE VED AARHUS LANDSUDSTILLINGS AABNINGS-HØJTIDELIGHED 1909'

- 293 Skummende laa Havet | SATB
294 Danmark, du kornblonde Datter | SATB

TO SKOLESANGE

- 295 Blomsterstøv fra Blomsterbæger | SATB
296 Nu er for stakket Tid forbi | SATB

TRE MOTETTER, op. 55

- 297 Afflictus sum | ATTB
298 Dominus regit me | SATB
299 Benedictus, benedictus Dominus | SSATB

ENKELTSANGE

- 300 *Fædrelandssang* | SATB
301 *Sidskensang* | SSAT
302 *Serenade* (Gerne vi lytter, naar Strængene bringer)
| SATB
303 Kom, Gudsengel, stille Død | ATB
304 Ja, tag os, vor Moder | SATB
305 Vi Børn, vi Børn, vi vaagner | SATB
306 *Sangen til Danmark* | SATB
307 Der er et yndigt Land | SATTB
308 Der er et yndigt Land | SATB
309 *Hjemvee* | SATB
310 Jeg bærer med Smil min Byrde | SATB
311 *Sjølunds Sangere* | SATTB
312 Udrundne er de gamle Dage | SATB

- 313 Vaaren – Vaaren er i Brudd! | SATB
314 *Sang for femstemmigt blandet Kor ved Dansk
Ligbrændingsforenings Jubilæum den 23de Marts 1931*
| SSATB

MANDSKOR

- 315 Byd mig at leve | TTBB
316 *Længsel* | TTBB
317 Det bødes der for i lange Aar | TTBB
318 *Til Asali* (melodi b) | TTBB
319 Kom blankeste Sol! | TTBB
320 *Fædrelandssang* | TTBB
321 *Aftenstemning* | TTBB
322 *Til Snapsen i 'Bel Canto'* | TTBB
323 *De unges Sang* | TTBB
324 *Paaske-Liljen* | TTBB
325 Vi Børn, vi Børn, vi vaagner | TTBB
326 Fredlys din Jord, Du danske Mand! | TTBB
327 Ak, Julesne fra Bethlehem | S solo, TTBB
328 Hil dig vor Fane! | TTBB
329 Der er et yndigt Land | TTBB
330 Den danske Sang er en ung, blond Pige | TTBB
331 *Til min Fødeø* | TTBB
332 *Kvadet om Nordens Harpe* | TTBB

LIGE STEMME

SAMLINGER

BIDRAG TIL 'MELODIER TIL SANGBOGEN DANMARK'

- 333 Dannevang med grønne Bred | SA
334 Der er et yndigt Land | SSA
335 Rosen blusser alt i Danas Have | SA
336 Lad en og anden have Ret | SSA
337 Morgendug, der sagte bæver | SA

338 Se dig ud en Sommerdag | SA
339 Du danske Mand, af al din Magt | SA
340 Du gav os de Blomster, som lyste imod os | SSA
341 Vi elsker vort blomstrende Fædreland | SA
342 Som en rejselysten Flaade | SSA
343 Kær est du, Fødeland, sødt er dit Navn | SSA
344 Der dukker af Disen min Fædrenejord | SA
345 Underlige Aftenlufte! | SSA
346 Den kedsom Vinter gik sin Gang | SSA
347 Frydeligt med Jubelkor | SA
348 Grøn er Vaarens Hæk | SSA
349 Nu er Dagen fuld af Sang | SSA
350 I Skyggen vi vanke | enstemmigt kor
351 Nu lyser Løv i Lunde | SA
352 O, hvor jeg er glad i Dag! | SA
353 Nu Sol i Øst oprinder mild | SSA
354 Jeg lægger mig saa trygt til Ro | SSA
355 Tyst som Aa i Engen rinder | SSA
356 Sol er oppe! Skovens Toppe | SSA
357 De Snækker mødtes i Kvæld paa Hav | SSA
358 Søndret Folk er vokset sammen | SSA
359 Udrundne er de gamle Dage | enstemmigt kor
360 Vi fik ej under Tidernes Tryk | SSA
361 Danmark, i tusind Aar | enstemmigt kor
362 Er din Stue lav og trang | SA
363 Paa det jævne, paa det jævne! | SSA
364 Byg paa Sletten, ej paa Tinden | SA
365 Vi fri Folk fra Norden | SSA
366 Vældige Riger rives om Jorden | SSA
367 Havet omkring Danmark | SSA
368 Naar Somrens Sang er sunget | SSA
369 Sov, mit Barn, sov længe | SSA
370 Spurven sidder stum bag Kvist | SSA
371 Farvel min velsignede Fødeby! | SA
372 Ud gaar du nu paa Livets Vej | enstemmigt kor
373 Jeg ved en Lærkerede | SA
374 Solen er saa rød, Mor | SSA
375 Den Spillemand spiller paa Streng | SA
376 Naar Smaabørn klynker ved Aftentide | SA

BIDRAG TIL '60 DANSKE KANONER'

377 *Bokserne* | tre lige stemmer
378 Traaden brister, Rokken staar | tre lige stemmer
379 Vægter jeg beder, hold op med i Sang | to lige stemmer
380 Ikke det altid slaar til | tre lige stemmer
381 Du skal le ad Ødelæggelse | to lige stemmer
382 Stilhed og Mørke | to lige stemmer

ENKELTSANGE

383 *Græshoppen* | SA
384 *Edderkoppens Sang af 'Aladdin'* (melodi b) | SSA
385 Kom blankeste Sol! | SSA
386 Kom blankeste Sol! | SA
387 *Morten Børups Majvise* (Frydeligt med Jubelkor) | SSA
388 Vi Børn, vi Børn, vi vaagner | SA
389 *Barnets Sang* | SA
390 *Hymne til Danmark* | SA
391 *Fædrelandssang* | SSA
392 Min Pige er saa lys som Rav | SA
393 *Hymne til Livet* | SSA (drengekor)
394 Der er et yndigt Land | SSAA
395 Tyst som Aa i Engen rinder | SA
396 Jeg har båret lærkens vinge | SA
397 Jeg kører frem gennem Straalefryd | SA
398 Nu ruger paa Reden i Fjer og Straa | SA
399 Danmark, nu blunder den lyse Nat | SA
400 Danmark, nu blunder den lyse Nat | SSA

SANG UDEN LEDSAGELSE

SAMLINGER

BIDRAG TIL 'NYE MELODIER TIL JOHAN BORUPS

SANGBOG'

401 Morgenhanen atter gol
402 Vaaren, Vaaren er i Brud
403 Grøn er Vaarens Hæk
404 Ind under Jul, hvor er det trist

-
- 405 Nu spinder vi for Dittemor
406 Undrer mig paa, hvad jeg faar at se
407 Spurven sidder stum bag Kvist
408 I kølende Skygger
409 En Sømand med et modigt Bryst
410 Den gamle Husmand staar ved Gavl
411 Hver har sit, du har dit
412 Jeg kører frem gennem Straalefryd
413 Dannebrog, vift med din Vinge
414 Jeg er saa glad i Grunden
415 Den Magt som gav mig min lille Sang
416 Har I nu Tænder i Riven sat

ENKELTSANGE

- 417 *Vuggevis*
418 Vi frie Folk fra Norden

- 419 *Student-Tanker i en Gymnastiksal*
420 Guds Fred er mer end Englevagt
421 Og jeg vil drage fra Sydens Blommer
422 Vaaren, Vaaren er i Brud!
423 Velkommen Lærkelil

APPENDIKS

- 424 *Solnedgang* (melodi b) | sang og klaver
425 Stille, Guds Folk, o bøj dig ned | klaver/SATB
426 O, du Guds Lam! med Korssets Skam | klaver/SATB
427 Underlige Aftenlufte! (melodi b) | sang og klaver
428 *Impromptu* | sangstemme alene
429 En svunden Dag | sang og klaver
430 Disse djærve Hammerslag | sangstemme alene
431 Der er i Amsterdam | sangstemme alene

TO SANGE FRA 'KANTATE VED
AARHUS LANDSUDSTILLINGS
AABNINGS-HØJTIDELIGHED 1909'

293

I

Ikke for langsomt (♩ = 96)

Tekst: Olaf Hansen

ff

S
Skum - men - de laa Ha - vet og skyl - led i - mod
Hist hvor al - ting lar - med, jeg stand - sed tavs og

A
Skum - men - de laa Ha - vet og skyl - led i - mod
Hist hvor al - ting lar - med, jeg stand - sed tavs og

T
Skum - men - de laa Ha - vet og skyl - led i - mod
Hist hvor al - ting lar - med, jeg stand - sed tavs og

B
Skum - men - de laa Ha - vet og skyl - led i - mod
Hist hvor al - ting lar - med, jeg stand - sed tavs og

4

S
Strand. Hej, for en Fest! Hvor der dan - se - des der! Stænk og
stum, Blik-ket fløj ud, in - gen Fæ - ste det fik. Bøl - ge -

A
Strand. Hej, for en Fest! Hvor der dan - se - des der! Stænk og
stum, Blik-ket fløj ud, in - gen Fæ - ste det fik. Bøl - ge -

T
Strand. Hej, for en Fest! Hvor der dan - se - des der! Stænk og
stum, Blik-ket fløj ud, in - gen Fæ - ste det fik. Bøl - ge -

B
Strand. Hej, for en Fest! Hvor der dan - se - des der! Stænk og
stum, Blik-ket fløj ud, in - gen Fæ - ste det fik. Bøl - ge -

8

cresc. *ff*

S
fa - ger Fraa - de fra det graa-li - ge Vand _____ svæ - ved i
dal og Bøl - ge - top og fly-ven-de Skum, _____ Stun-der, som

cresc. *ff*

A
fa - ger Fraa - de fra det graa-li - ge Vand svæ - - - ved i
dal og Bøl - ge - top og fly-ven-de Skum, Stun - - - der, som

cresc. *ff*

T
fa - ger Fraa - de fra det graa-li - ge Vand svæ - ved i
dal og Bøl - ge - top og fly-ven-de Skum, Stun - der, som

cresc. *ff*

B
fa - ger Fraa - de fra det graa-li - ge Vand svæ - ved i
dal og Bøl - ge - top og fly-ven-de Skum, Stun - der, som

12

fff

S
regn - - bu - far - - vet Skær. _____
kom, og som for - gik. _____

fff

A
regn - - bu - far - - vet Skær. _____
kom, og som for - gik. _____

fff

T
regn - - bu - far - - vet Skær. _____
kom, og som for - gik. _____

fff

B
regn - - bu - far - - vet Skær. _____
kom, og som for - gik. _____

Tempo giusto (♩ = 84)

Tekst: L.C. Nielsen

S

f

1. Dan - mark, du korn - blon - de Dat - ter af den mand - li - ge
 2. Dan - mark, du sang - mil - de Sø - ster til det sol - ri - ge
 3. Dan - mark, du frugt - ba - re Dat - ter af den fav - nen - de

A

f

1. Dan - mark, du korn - blon - de Dat - ter af den mand - li - ge
 2. Dan - mark, du sang - mil - de Sø - ster til det sol - ri - ge
 3. Dan - mark, du frugt - ba - re Dat - ter af den fav - nen - de

T

f

1. Dan - mark, du korn - blon - de Dat - ter af den mand - li - ge
 2. Dan - mark, du sang - mil - de Sø - ster til det sol - ri - ge
 3. Dan - mark, du frugt - ba - re Dat - ter af den fav - nen - de

B

f

1. Dan - mark, du korn - blon - de Dat - ter af den mand - li - ge
 2. Dan - mark, du sang - mil - de Sø - ster til det sol - ri - ge
 3. Dan - mark, du frugt - ba - re Dat - ter af den fav - nen - de

5

S

p *cresc.*

Muld og det mo - der - li - ge Hav, av - let un - der Him - le saa
 Syd og det vin - ter - li - ge Nord, vok - set her, hvor Is - bjær - ge
 Blæst og den fø - je - li - ge Blomst, mod - net un - der Stor - me saa

A

p *cresc.*

Muld og det mo - der - li - ge Hav, av - let un - der Him - le saa
 Syd og det vin - ter - li - ge Nord, vok - set her, hvor Is - bjær - ge
 Blæst og den fø - je - li - ge Blomst, mod - net un - der Stor - me saa

T

p *cresc.*

Muld og det mo - der - li - ge Hav, av - let un - der Him - le saa
 Syd og det vin - ter - li - ge Nord, vok - set her, hvor Is - bjær - ge
 Blæst og den fø - je - li - ge Blomst, mod - net un - der Stor - me saa

B

p *cresc.*

Muld og det mo - der - li - ge Hav, av - let un - der Him - le saa
 Syd og det vin - ter - li - ge Nord, vok - set her, hvor Is - bjær - ge
 Blæst og den fø - je - li - ge Blomst, mod - net un - der Stor - me saa

10

S
 hø - - je, at de blaa - nen-de blev i dit Ø - je: Vi
 smæl - - ted, da de mød - tes med Vaa - ren og væl - ted: Vi
 stri - - de, at du ved, hvad af Smer-te man kan li - de. Vi

A
 hø - - je, at de blaa - nen-de blev i dit Ø - je: Vi
 smæl - - ted, da de mød - tes med Vaa - ren og væl - ted: Vi
 stri - - de, at du ved, hvad af Smer-te man kan li - de. Vi

T
 hø - - je, at de blaa - nen-de blev i dit Ø - je: Vi
 smæl - - ted, da de mød - tes med Vaa - ren og væl - ted: Vi
 stri - - de, at du ved, hvad af Smer-te man kan li - de. Vi

B
 hø - - je, at de blaa - nen-de blev i dit Ø - je: Vi
 smæl - - ted, da de mød - tes med Vaa - ren og væl - ted: Vi
 stri - - de, at du ved, hvad af Smer-te man kan li - de. Vi

f *dim.* *p*

16 Poco meno

S
 hil - ser dig fra Ha - vets og Mul-dens ri - ge Favn, vi brin-ger vo - re Sej - re, vor
 læg-ger dig fra Nor - den og Sy - den i vort Blod det bed - ste, vi har ev - net, det
 fæ - ster dig af Blom - ster, som duf - ter vildt af Vaar, af Aks fra vo - re Ag - re, af

A
 hil - ser dig fra Ha - vets og Mul-dens ri - ge Favn, vi brin-ger vo - re Sej - re, vor
 læg-ger dig fra Nor - den og Sy - den i vort Blod det bed - ste, vi har ev - net, det
 fæ - ster dig af Blom - ster, som duf - ter vildt af Vaar, af Aks fra vo - re Ag - re, af

T
 hil - ser dig fra Ha - vets og Mul-dens ri - ge Favn, vi brin-ger vo - re Sej - re, vor
 læg-ger dig fra Nor - den og Sy - den i vort Blod det bed - ste, vi har ev - net, det
 fæ - ster dig af Blom - ster, som duf - ter vildt af Vaar, af Aks fra vo - re Ag - re, af

B
 hil - ser dig fra Ha - vets og Mul-dens ri - ge Favn, vi brin-ger vo - re Sej - re, vor
 læg-ger dig fra Nor - den og Sy - den i vort Blod det bed - ste, vi har ev - net, det
 fæ - ster dig af Blom - ster, som duf - ter vildt af Vaar, af Aks fra vo - re Ag - re, af

p *mf* *cresc.*

breedt *ff*

19

S
Ger-nings ful - de Gavn, Mo - der, til Æ - re for dit Navn! ____
stør - ste, vi for - stod, Mo - der, som Hyl - dest for din Fod! ____
Løv fra Lund og Gaard, Mo - der, en Maj - krans om dit Haar! ____

A
Ger-nings ful - de Gavn, Mo - der, til Æ - re for dit Navn! ____
stør - ste, vi for - stod, Mo - der, som Hyl - dest for din Fod! ____
Løv fra Lund og Gaard, Mo - der, en Maj - krans om dit Haar! ____

T
Ger-nings ful - de Gavn, Mo - der, til Æ - re for dit Navn! ____
stør - ste, vi for - stod, Mo - der, som Hyl - dest for din Fod! ____
Løv fra Lund og Gaard, Mo - der, en Maj - krans om dit Haar! ____

B
Ger-nings ful - de Gavn, Mo - der, til Æ - re for dit Navn! ____
stør - ste, vi for - stod, Mo - der, som Hyl - dest for din Fod! ____
Løv fra Lund og Gaard, Mo - der, en Maj - krans om dit Haar! ____

TO SKOLESANGE

295

I

Ikke for langsomt (♩ = ca. 96) Tekst: Viggo Stuckenberg

S
A
1. Blom - ster - støv fra Blom - ster - bæ - ger tum - les op og ned;
2. Du har tu - sind Ting at læ - re, før du bli - ver klog.
3. Du skal ik - ke tro, at Sko - len er en Lek - tie - gaard,

T
1. Blom - ster - støv fra Blom - ster - bæ - ger tum - les op og ned;
2. Du har tu - sind Ting at læ - re, før du bli - ver klog.
3. Du skal ik - ke tro, at Sko - len er en Lek - tie - gaard,

B

5

S
A

Bar - ne-sind, som in - gen hæ - ger, vej - res langt af Led.
 Mindst er det: at tæl - le, skæ - re og for-staa en Bog;
 hvor du ble - ges, me - dens So - len o - ver Ver - den staar.

T

Bar - ne-sind, som in - gen hæ - ger, vej - res langt af Led.
 Mindst er det: at tæl - le, skæ - re og for-staa en Bog;
 hvor du ble - ges, me - dens So - len o - ver Ver - den staar.

B

9

S
A

Stø - vet ved ej, hvor det bæ - res, fin - der Muld el - ler for -
 stør - re: Ar - bej - det at æ - re, Med-gang, Mod-gang støt at
 Lek - tier maa vi al - le sli - de, men fra Bo - gens dø - de

T

Stø - vet ved ej, hvor det bæ - res,
 stør - re: Ar - bej - det at æ - re,
 Lek - tier maa vi al - le sli - de,

B

12

S
A

tæ - - res, vogt dit Snil - - de,
 tæ - - re, i hvad saa du
 Si - - de strøm - mer det, som

T

fin - der Muld el - ler for - tæ - res, vogt dit Snil - de,
 Med - gang, Mod - gang støt at tæ - re, i hvad saa du
 men fra Bo - gens dø - de Si - de strøm - mer det, som

B

14

S
A

du, som har det, av det vel og va'r det!
 faar at bæ - re, størst: dig selv at væ - - re!
 dulgt staar skre - vet: Li - vet ful - dest le - - vet!

T

du, som har det, av det vel og va'r det!
 faar at bæ - re, størst: dig selv at væ - - re!
 dulgt staar skre-vet: Li - vet ful-dest le - - vet!

B

1

S
A

4. Det har nok en Del at si - ge, om du ken - der Kain
 5. Ej blot Vi - dens tun - ge Skat - te, Kund-skabs ri - ge Guld,

T

4. Det har nok en Del at si - ge, om du ken - der Kain
 5. Ej blot Vi - dens tun - ge Skat - te, Kund-skabs ri - ge Guld,

B

5

S
A

og det Strøg af Jor - de - ri - ge, som faar hyp - pigst Regn.
 ej blot det at kun - ne fat - te Sol og Mand og Muld,

T

og det Strøg af Jor - de - ri - ge, som faar hyp - pigst Regn.
 ej blot det at kun - ne fat - te Sol og Mand og Muld,

B

9

S
A

Bed - re er det, om du nem - mer det, som Kain i Sin - det
lær dig Sand-hed, Ret at ag - te, lær din Sjæl alt skønt at

T

Bed - re er det, om du nem - mer
lær dig Sand-hed, Ret at ag - te,

B

12

S
A

gem - mer; alt det Liv, en
mag - - te, da har Sko - - len

T

det, som Kain i Sin - det gem - mer; alt det Liv, en
lær din Sjæl alt skønt at mag - te, da har Sko - len

B

14

S
A

Draa - be fø - der, naar en By - ge blø - - der.
dig for Li - vet Li - vetsbed - ste gi - - vet!

T

Draa - be fø - der, naar en By - ge blø - - der.
dig for Li - vet Li - vets bed - ste gi - - vet!

B

Let og lyst

S
A

1. Nu er for stak - ket Tid for - bi dit Slid, du stak - kels
2. Ak, stak - ket Tid! Nej, knap saa lang er he - le Vin - tren
3. Gaa o - ver Eng, staa ved en Aa, naar So - len stil - le
4. Og kom saa, naar paa - ny du maa Skov - skyg - gens Løv - tag

T

1. Nu er for stak - ket Tid for - bi dit Slid, du stak - kels
2. Ak, stak - ket Tid! Nej, knap saa lang er he - le Vin - tren
3. Gaa o - ver Eng, staa ved en Aa, naar So - len stil - le
4. Og kom saa, naar paa - ny du maa Skov - skyg - gens Løv - tag

B

4

S
A

lil - - le, nu kan du gaa, nu er du fri, skal
skaa - ret, som blot en Dag i Skov og Vang med
da - - ler, hør Myg - gen sum - me, Ged - den slaa, se
byt - - te med Sko - lens fa - ste Mur - stens-vraa, hvor

T

lil - - le, nu kan du gaa, nu er du fri, skal
skaa - ret, som blot en Dag i Skov og Vang med
da - - ler, hør Myg - gen sum - me, Ged - den slaa, se
byt - - te med Sko - lens fa - ste Mur - stens-vraa, hvor

B

7

S
A

ik - ke sid - de stil - - le! Nu kan du trø - stig
Sol - blæst gen - nem Haa - ret. Lad Sko - le - aa - ret
højt mod Him - lens Sva - - ler! Der læg - ges blot saa
du skal Ar - bejd skøt - - te, og smelt i, hvad du

T

ik - ke sid - de stil - - le! Nu kan du trø - stig
Sol - blæst gen - nem Haa - ret. Lad Sko - le - aa - ret
højt mod Him - lens Sva - - ler! Der læg - ges blot saa
du skal Ar - bejd skøt - - te, og smelt i, hvad du

B

10

S
A

raa - be op, og, der - som du kan naa det, slaa
rin - de smukt, til Hælv - ten kun det from - mer, om
dyr en Skat hver Af - ten o - ver En - ge, Fred,
der faar fat, et Ek - ko af de Klan - ge, du

T

raa - be op, og, der - som du kan naa det, slaa
rin - de smukt, til Hælv - ten kun det from - mer, om
dyr en Skat hver Af - ten o - ver En - ge, Fred,
der faar fat, et Ek - ko af de Klan - ge, du

B

13 *lidt bredere* *rall.*

S
A

Luft - spring o - ver Sko - vens Top, - gør hvad du vil! du maa det!
ej du hø - ster ri - gest Frugt i Fe - ri - en, som kom - mer!
Lyk - ke, Livs - mod - grib den fat, at du kan glæ - des læn - ge!
fan - ged dig en Som - mer - nat, mens Aa randt un - der Span - ge!

T

Luft - spring o - ver Sko - vens Top, - gør hvad du vil! du maa det!
ej du hø - ster ri - gest Frugt i Fe - ri - en, som kom - mer!
Lyk - ke, Livs - mod - grib den fat, at du kan glæ - des læn - ge!
fan - ged dig en Som - mer - nat, mens Aa randt un - der Span - ge!

B

TRE MOTETTER OP. 55

297

I

(♩ = ca. 69)

Tekst: Salmernes Bog 38,9

pp

A Af - flic - tus sum, et hu - mi-li - a - - tus sum ni

T1

T2 *pp* Af - flic - tus sum, et hu -

B *pp* Af - flic -

5

A - - - mis, af - flic - - -

T1 *pp* Af - flic - tus sum et hu - mi-li - a - - - tus

T2 mi-li - a - - - tus sum ni - - - mis, af - - -

B - tus sum, et hu - mi-li - a - - - tus sum ni - - -

9

A - - tus sum et hu - mi-li - a - - tus sum ni cre - - - - scen - -

T1 sum, et hu - - - mi-li - a - tus sum ni cre - - - - scen - -

T2 flic - tus, af - - - flic - - tus sum cre - - - - scen - -

B - mis, af - - - flic - tus sum, et hu - mi-li - a - tus sum ni - mis, -

13 *do, f* , *dim.*

A
af - flic-tus sum, af - flic-tus sum, et hu - mi - li - a - - tus sum

T1
do, f , *dim.*
af - flic-tus sum, af - flic-tus sum, et hu - - mi - li - a - tus,

T2
do, f , *dim.*
af - flic-tus sum, af - flic-tus sum, et hu - mi - li - a - - tus sum

B
do, f , *dim.*
af - flic-tus sum, af - flic-tus sum, et hu - mi - li - a - - tus sum

16 *p* *ff*

A
ni - - mis: ru - gi - e - bam, ru - - - gi -

T1
dim. *p* *ff*
sum ni - - mis: ru - gi - e - - - bam, - - -

T2
dim. *p* *ff*
ni - - mis: ru - gi - e - - - - - - - -

B
p *ff*
ni - - - mis: ru - gi - e - -

19 *ff*

A
e - - bam, ru - gi - e - bam, ru - - - gi - e -

T1
ff
ru - gi - e - bam, ru - gi - e - - - - -

T2
ff
- - bam, ru - gi - e - - - - -

B
ff
- - bam, ru - gi - e - bam, ru - gi - e - - -

22

A
 - - bam a ge - mi - tu cor - - - di - - mi - -
 dis

T1
 - bam a ge - - mi-tu cor-dis me - - - di - - mi - -
 i,

T2
 - - bam a ge - mi - tu cor - - - di - - mi - -
 dis

B
 bam a ge - - mi - tu cor - dis me -

26

A
 nu - - - en - - - do *p* *ff*
 me - - - i, ru-gi-e

T1
 nu - - - en - - - do *p* *ff*
 cor - dis me - - i, ru-gi-e

T2
 nu - - - en - - - do *p* *ff*
 me - - - i, ru-gi-e-bam, ru - - - gi -
 nu - - - en - - - do

B
 - - - - i, *ff*
 ru-gi - e-bam a

29

A
 - bam a ge - mi-tu cor - dis me *dim.*

T1
 - bam a ge - mi - tu cor - - - dis me - - - *dim.*

T2
 e - bam a ge - - mi-tu cor-dis me - - - i, *dim.*

B
 ge - - - - mi - tu a cor - dis me - *dim.*

32

A *p* *ff*
i, ru-gi - e - - bam a ge - mi - tu, _____

T1 *p* *ff*
i, ru-gi - e - bam, ru-gi - e - bam, ru-gi - e - bam, af -

T2 *p* *ff*
ru-gi - e - bam, ru-gi - e - bam, af - - -

B *p* *ff*
i, ru-gi - e - - - - bam, ru-gi - e - - - -

35

A _____ af - - - flic - tus sum et hu - mi - li - a - tus di - - mi - -

T1 _____ flic - tus sum,

T2 flic - tus sum, af - - - flic - tus, _____ af - flic - - -

B _____ bam, af - - - - -

38 *en* *p* *ff*
sum ni - - - mis: ru-gi - e - - - -

T1 *p* *ff*
af - flic - tus sum, ru-gi - e - - bam, _____

T2 *p* *ff*
tu - - - - do tus sum, ru-gi - e - - - - bam, -

B *p* *ff*
flic - - - tus sum, ru-gi - e - bam, ru - gi - e - -

41

A
bam, ru-gi-e-bam, ru-gi-e - bam, ru-gi-e - bam a

T1
ru-gi-e - - - - - bam, ru-gi-e - bam a

T2
ru-gi-e - bam, ru-gi-e - bam, ru-gi -

B
bam, ru-gi-e - - - - - bam, ru -

44

A
ge - - - - - mi - tu cor - dis me - - - - - *dim.*

T1
ge - - - - - mi - - - tu cor - - - dis *dim.*

T2
e - - - bam a ge - mi - tu cor-dis me - - - i, cor-dis *dim.*

B
- gi - e - bam a ge - - - mi - tu cor-dis me - i, *dim.*

47

A
i. Af - - - flic - tus *p*

T1
me - - - i. Af - - - flic - tus sum, et *p*

T2
me - - - - - i. *p*

B
cor - dis me - - - i. Af - *p*

50

A
sum et hu - mi-li - a - - - tus sum ni - - *dim.*

T1
hu - mi-li - a - tus sum ni - - - mis, af - - - flic - tus *p* *dim.*

T2
p Af - - - flic - tus sum, af - - - flic - tus *dim.*

B
- - - flic - tus sum, et hu - - - mi - li - a - - - tus sum *dim.*

54

A
pp *mf* cre - - - - scen - - - - do, *ff*
- - - mis, ru - gi - e - bam, ru - gi - e - bam a ge - mi - tu cor - dis

T1
pp *mf* cre - - - - scen - - - - do, *ff*
sum, ru - gi - e - bam, ru - gi - e - bam a ge - mi - tu cor - dis

T2
pp *mf* cre - - - - scen - - - - do, *ff*
sum, ru - gi - e - bam, ru - gi - e - bam a ge - mi - tu cor - dis

B
pp *mf* cre - - - - scen - - - - do, *ff*
ni - - - mis, ru - gi - e - bam, ru - gi - e - bam a ge - mi - tu cor - dis

57

A
dim. *p*
me - i, cor - dis me - i, cor - dis me - - - i, cor - dis

T1
dim. *p*
me - i, cor - dis me - i, cor - dis me - i, cor - dis me - - -

T2
dim. *p*
me - i, cor - dis me - i, cor - dis me - i, cor - dis me - - - i, cor -

B
dim. *p*
me - i, cor - dis me - i, cor - dis me - i, cor - dis me - - - i, cor -

61 *mf*

A me - i, ru - gi - e - bam a ge - - - mi - tu

T1 - i, ru - - gi - e - bam a ge - -

T2 - - - dis me - - - i, cor - - - dis *dim.*

B - - - dis me - - - i, cor - dis me - i, cor - *dim.*

65 *dim.* *rit.* *pp*

A - - cor - dis me - - i. Af - flic - tus sum et hu -

T1 - mi - tu cor - - dis me - i. *pp*

T2 me - - - - - i. *pp*

B - - - - - dis me - - - i. *pp*

69 *pp*

A mi - li - a - - - tus sum ni - - - - - mis, - - -

T1 Af - flic - tus sum et - - - *pp*

T2 Af - flic - tus sum et hu - mi - li - a - tus sum ni - *pp*

B Af - flic - tus sum et - - - hu - mi - li - a - *pp*

73

crescendo

A af - - flic - -

T1 hu - mi-li - a - tus et hu - mi-li -

T2 - - mis, af - flic - tus sum, af - flic - tus sum, et hu -

B - tus sum ni - mis, et hu - mi - li - a - - - tus

77

f

A - tus sum, af - flic - tus sum, af - flic - tus

T1 a - - tus sum ni - mis, af - flic - tus sum, af - flic - tus

T2 - mi - li - a - - tus sum ni - mis, af - flic - tus sum, af - flic - tus

B sum ni - - mis, sum ni - - mis, af - flic - tus sum, af - flic - tus

80

ff

A sum, ru - gi - e - bam, ru - - - gi - e - bam,

T1 sum, ru - gi - e - - - bam, ru - - - gi - e - bam, ru - gi -

T2 sum, ru - gi - e - - - bam, ru - gi - e - - - bam, ru - gi - e -

B sum, ru - gi - e - bam, ru - gi - e - bam,

83

A
ru-gi - e-bam, ru - - - - - gi - e - - - bam a

T1
e - - - - - bam, ru-gi-e -

T2
- - - - - bam a ge - - - - mi-tu

B
ru-gi-e-bam, ru-gi-e - bam a ge - mi-tu cor - dis

86

A
ge - - - - mi-tu _____ cor - dis me - - - *dim.*

T1
- - - - bam a ge - - - - mi-tu cor-dis me - - - *dim.*

T2
cor - dis me - - - i, cor - dis me - - - *dim.*

B
me - - - i, a ge-mi-tu _____ cor-dis me - - - *dim.*

90

A
p, ff i, ru - gi - e - bam, a ge-mi-tu cor - dis me - - - - - i! *ral - - len - - tan - - do*

T1
p, ff i, ru - gi - e - bam, a ge-mi-tu cor - dis me - - - - - i!

T2
p, ff i, ru - gi - e - bam, a ge-mi-tu cor - dis me - - - - - i!

B
p, ff i, ru - gi - e - bam, a ge-mi-tu cor - dis me - - - - - i!

(♩ = ca. 60)
mp

S
Do - mi - nus re - - - git me, Do - mi - nus re - - git

A
Do - mi - nus re - - - git me, _____

T
Do - mi - nus re - - git

B
Do - mi - nus re -

5

S
me, Do - mi - nus re - - git me, in lo - co

A
in lo - co pas - - - quae i - bi me

T
me, Do - mi - nus re - - git me, Do -

B
- git me, _____ Do - - - mi - nus re - git me,

9

S
f pas - quae i - bi me *dim.* co - lo - ca - vit, *pp* Do - mi - nus re - git me,

A
f _____ *dim.* col - lo - ca - vit, *pp* in lo - - - co

T
f - - mi - nus re - - git me, *pp* in

B
pp in lo - - - co pas -

13

S in lo-co pas-quaе i - bi me col-lo-ca - vit.

A pas - quaе i - - bi me col-lo - ca - - - vit, in

T lo - - co pas - - - quaе i - - - bi me

B - quaе i-bi me col - - - lo - ca - vit,

17

S *p* Su -

A lo - - co pas - - quaе i - - bi me col - lo - ca -

T col - lo - ca - - - vit, Do - - - mi-nus re - git

B in lo - co pas - quaе i - bi me col - lo - ca -

21 tranquillo

S *mp* - per a - quam re - fec-ti - o - nis e - - du - ca - vit me,

A vit.

T *p* me. *mp* Su - - per a - quam re - fec-ti - o - nis

B vit.

23

S
su -

A *mp*
Su - per a - quam re - fec-ti - o - nis e - - - du - ca - vit

T
e - - - - du - ca - - - - vit me,

B *p* *mp*
Su - - - per a - quam re - fec-ti - o - nis

25

S
- per a - - - - quam re - - - - - fec -

A
me, su - - - - - per a - - - - -

T
e - du - ca - - - - vit me, su - per

B
e - - - du - ca - vit me, su - per a - quam re - fec-ti - o - nis

27

S
- ti - o - nis e - - - - du - ca - vit me, su - - - - per a - - -

A
- quam re - - - - - fec - ti - o - - - - nis e - du - ca - vit, e - du - ca - vit

T
a - quam re - fec-ti - o - nis e - - - - - du - ca - vit me, su - per

B
e - - - du - ca - vit me, su - per a - quam, su - per

30

S

A

T

B

cre - - - - -

quam, a - - - - - quam, a - - - - - quam re-fec-ti -

me, su - - - - - per a - - - - - quam

a - - - - - quam, a - - - - - quam, a - - - - - quam,

a - - - - - quam, su - - - - - per a -

32

S

A

T

B

scen - - - - - do f

o - nis e - - - - - du - ca - - - - - vit, e-du-ca - vit

scen - - - - - do, f

re - - - - - fec - ti - o - nis e - - - - - du - ca - vit me. Su -

scen - - - - - do f

a - - - - - quam re - - - - - fec-ti - o - nis e - - - - - du-ca - vit

scen - - - - - do f

- quam, su - per a - - - - - quam re - fec-ti-o - nis e - du - ca - vit

34

S

A

T

B

p mp

me. Su - per a - - - - - quam re - fec-ti - o -

p mp

- per a - - - - - quam re - fec-ti - o - nis e - - - - - du -

p mp

me. Su - per a - - - - - quam re - fec-ti - o - nis e - - - - - du - ca - vit, e -

p mp

me. Su - per a - - - - - quam

36 *tranquillo*

S
- nis e-du-ca - - - vit me. *dim.*

A
ca - vit me, e - du - ca - - - vit me. *dim.*

T
- du-ca - - - vit me. *dim.* Do - mi - nus re - *pp*

B
re - fec-ti-o - nis e - - - du - ca - - - vit me. Su - *pp*

39 *pp*

S
Su-per a - quam re-fec-ti-o-nis e - - - *pp*

A
Do - mi - nus re - - - git me. Su - per a - - - *pp*

T
- - - git me. Su - per a - quam, su-per a - quam

B
- per a - quam re - fec-ti-o-nis e - - - du-ca-vit me,

42

S
- - - du - ca - - - vit me!

A
- quam re - fec - ti - o - nis e - du - ca - - - vit me!

T
re - fec - ti - o - nis e - - - du - ca - - - vit me! _____

B
e - du - ca - - - vit me!

Allegro non troppo (♩ = ca. 120)

S1
S2
A
T
B

Be - ne - dic - tus, be - ne - dic - tus Do

4
S1
S2
A
T
B

Be - ne - dic - tus, be - ne - dic - tus Do mi - mi - nus, be - ne - dic - tus Do

8
S1
S2
A
T
B

Be - ne - dic - tus, be - ne - dic - tus Do nus, be - ne - dic - tus, be - ne - dic - tus, mi - nus, be - ne - dic - tus, be - ne -

12

S1 *mi-nus, be - ne - dic - tus, be - ne -*

S2

A *be - ne - dic - tus Do - mi - nus, be -*

T *dic - tus Do - mi - nus, be - ne - dic -*

B *Be - ne-dic-tus, be-ne - dic - tus Do -*

f

16

S1 *dic - tus Do - mi - nus, -*

S2

A *- ne - dic - tus Do - mi -*

T *- tus Do - mi - nus, be-ne -*

B *- mi-nus, -*

20

S1 *be - ne - dic - tus Do -*

S2 *Be - ne-dic-tus, be-ne - dic - tus Do -*

A *- nus, be - ne - dic - tus*

T *dic - tus Do -*

B *be - ne - dic - tus Do -*

f

24

S1 mi - nus, be - ne - dic - tus, be - ne -

S2 mi - nus, Do mi - nus,

A Do mi - nus, Do mi - nus,

T mi - nus, be - ne - dic - tus, be - ne - dic - tus, be - ne - dic - tus Do -

B mi - nus, be - ne - dic - tus Do - - mi - nus,

28

S1 dic - tus Do - - mi - nus, *mf*

S2 Do - mi - nus, be - ne - dic - tus Do - mi - nus, be - ne -

A be - ne - dic - tus, be - ne - dic - tus Do - mi - nus,

T mi - nus. Be - ne - *mf*

B Do - - mi - nus. Be - ne - dic - tus, — *mf*

31

S1 be - ne - dic - tus, be - ne - dic - tus

S2 dic - tus, be - ne - dic - tus Do - mi -

A be - ne - dic - tus, be - ne - dic - tus. *mf*

T dic - tus, be - ne - dic - tus Do - - mi - nus,

B be - ne - dic - tus Do - - mi -

34

S1 Do - - - - - mi - nus,

S2 nus, be - ne - dic - tus, be - ne - dic - tus,

A Be - ne - dic - tus, be - ne - dic - tus Do -

T be - ne - dic - tus, be - ne - dic - tus Do -

B nus, be - ne - dic - tus, be - ne - dic - tus,

37

S1 be - - - - - ne - dic - tus, be - ne - dic - tus Do - mi - nus, *f*
cre - - - - - scen - - - - - do

S2 be - ne - dic - tus, be - ne - dic - tus, be - ne - dic - tus Do - mi - nus, *f*
cre - - - - - scen - - - - - do

A - - - - - mi - nus, Do - mi - nus, be - ne - dic - tus Do *f*
cre - - - - - scen - - - - - do

T - - - - - mi - nus, be - ne - dic - tus, be - ne - dic - tus Do *f*
cre - - - - - scen - - - - - do

B be - ne - dic - tus, be - ne - dic - tus, be - ne - dic - tus Do - mi - nus, *f*

40

S1 be - ne - dic - tus, be - - - - - ne - dic - tus, be - ne -

S2 Do - - - - - mi - nus, be - - - - - ne - dic - tus, be - ne -

A mi - nus, be - - - - - ne - dic - tus, be - ne -

T - - - - - mi - nus, be - - - - - ne - dic - tus, be - ne -

B Do - - - - - mi - nus, be - ne - dic - tus

43

rall.
cre - - scen - - do **ff**

S1 dic - tus Do - - - - mi - nus.

S2 dic - tus Do - - - - mi - nus.

A dic - tus Do - - - - mi - nus. *ff* *p* Quo -

T dic - tus Do - mi - nus, Do - - - - mi - nus. *ff*

B Do - - - - mi - nus. *ff* *p* Quo - ni -

48

S1

S2 *p*

A , Quo - - ni -

T - ni - am, quo - - ni - am mi - ri - fi - ca - vit,

B

53 am, quo - - ni - am mi - ri - fi - ca - vit, mi -

S1

S2 am, quo - - ni - am mi - ri - fi - ca - - vit, quo -

A quo - ni - am *p* mi - ri - fi - ca - - vit, mi - se - ri -

T Quo - - ni - am, quo - - ni -

B - se - ri - cor - di - am su - am mi - hi, quo - -

58 *p* cre - - - scen, - - - do

S1 Quo - - - ni - am, quo - - - ni - am mi - ri - fi -

S2 - - - ni - am mi - ri - fi - ca - - - vit, mi - ri - fi -

A - - - ni - am mi - ri - fi - ca - - - vit, mi - ri - fi -

T cor - di - am su - am mi - hi, mi - se - ri - cor - - - do

B am mi - - - ri - fi - ca - - - vit, quo - ni - am mi -

- ni - am mi - ri - fi - ca - vit, mi - se - ri - cor - - -

63 *f* *p*

S1 ca - - - di - mi - - nu - - en - - do vit,

S2 ca - - - di - mi - - nu - - en - - do vit, quo -

A - di - am su - am mi - hi,

T ri - - - fi - ca di - mi - - nu - - en - - do vit, quo - - - ni -

B - di - am su - am mi - - - hi, be - ne - dic - tus,

68

S1 quo - - - ni - am, quo -

S2 - ni - am, quo - - - ni - am, quo - ni - am,

A be - ne - dic - tus, be - ne - dic - tus,

T am, quo - - - ni - am, quo - - - ni -

B be - ne - dic - tus,

73 *poco a poco cre - - -*

S1 ni - am mi - ri - ca *poco a poco cre - - -*

S2 quo - ni - am mi - ri - fi - ca *poco a poco cre - - -*

A be-ne-dic-tus, be-ne-dic-tus, be-ne-dic-tus, be-ne- *poco a poco cre - - -*

T am mi-ri-fi-ca vit, quo *poco a poco cre - - -*

B be-ne-dic-tus, be-ne-dic-tus, be-ne-dic-tus,

77 *scen - - -*

S1 ca - vit, mi - ri - fi - ca - vit, quo - ni - *scen - - - do*

S2 - vit, mi - ri - fi - ca - vit. *scen - - -*

A dic - tus, be-ne-dic-tus, *scen - - -* be - ne

T - ni - am mi - ri - fi - ca *scen - - -*

B be-ne-dic-tus, be-ne-dic-tus, be - ne - dic - - tus

81 *ri - - - tar - dan - - do a tempo*

S1 am mi-ri-fi-ca - - vit. *f*

S2 *f* Be - ne-dic-tus, be-ne-dic-tus Do -

A dic - tus Do - - - *do f* mi - nus.

T - - - vit. *f* Be - ne-dic-tus, be-ne-dic-tus Do -

B Do-mi - nus, be - ne-dic-tus, be-ne-dic - - tus.

85

f

S1 Be - ne-dic-tus, be-ne - dic - tus, be - ne -

S2 mi - nus, Do - mi - nus, be-ne-dic-tus, be - ne -

A *f* Be - ne-dic-tus, be - ne -

T mi - nus, Do - mi - nus, be -

B

88

S1 dic-tus Do-mi - nus, be - ne - dic - tus,

S2 dic - tus Do-mi - nus,

A *p* dic - tus, quo - ni -

T ne - dic-tus, be-ne - dic - tus,

B *f* Be - ne-dic-tus, be-ne - dic - tus, *p* quo -

92

p

S1 be-ne - dic - tus, be-ne - dic - tus,

S2

A am, quo - ni - am mi - ri - fi - ca -

T *p* be-ne - dic - tus, be - ne-dic-tus, be-ne -

B - ni - am, quo - ni - am mi -

96 *p* *cre - - - - - scen - - - - - do* *f*

S1 be - ne - dic - tus, be - ne - dic - tus Do -

S2 *p* be - ne - dic - tus, be - ne - dic - tus Do - do,

A *cre - - - - - scen - - - - - do* *f*

T - vit, be - ne - dic - tus *cre - - - - - scen - - - - - do*

B dic - tus Do - do

99 *dim.* *mp*

S1 *dim.* mi - nus, be - ne - dic - tus, —

S2 *mp* mi - nus, be - ne - dic - tus,

A *f* *dim.* *mp* Do - mi - nus, be - ne - dic - tus, be - ne -

T *f* *dim.* *mp* mi - nus, be - ne - dic - tus, be - ne - dic - tus —

B *f* *dim.* *mp* be - ne - dic - tus Do - mi - nus, be - ne - dic - tus,

102

S1 be - ne - dic - tus Do - mi - nus,

S2 be - ne - dic - tus, be - ne -

A dic - tus Do - mi - nus,

T Do - mi - nus, be - ne -

B be - ne - dic - tus, be - ne - dic - tus, —

S1 be-ne-dic-tus, be-ne-dic - tus, *mf*

S2 dic - - tus, be - ne - dic - tus Do - mi - nus, quo -

A be-ne-dic-tus, be-ne-dic-tus, *mf*

T dic - tus, be-ne - dic - tus Do - mi - nus, quo - ni -

B be-ne-dic - tus Do - mi - nus,

S1 quo - - ni - am,

S2 - ni - am mi - ri - fi - ca

A be - ne - dic - tus Do

T am mi - ri - fi - ca - - - - - vit,

B *mf* quo - - ni - am mi - ri -

S1 quo - - ni - am, be - ne - dic - - - tus Do -

S2 vit, cre - - - - - scen - - -

A mi - nus, quo - ni - am, be - ne - dic - - - - - scen - - - tus -

T be-ne - dic - tus Do - - - - - mi - nus, cre - - - - - scen - - -

B fi - ca - vit, Do

117

S1 *f* mi - nus, quo ni - am,

S2 *f* be - ne-dic-tus, be-ne - dic - tus Do -

A *f* Do mi - nus, be - ne -

T *f* Do mi - nus, be-ne - dic - tus

B *f* mi-nus, be - ne - dic -

poco a poco allargando

121

S1 *ff* be - ne-dic-tus Do -

S2 *ff* mi - nus, be - ne-dic-tus Do -

A *ff* dic - tus, be - ne-dic-tus, be-ne -

T *ff* Do mi - nus, be - ne-dic-tus, be-ne -

B *ff* tus Do mi-nus, be - ne-dic-tus, be-ne -

125

S1 mi - nus!

S2 mi - nus!

A dic - tus Do - mi - nus!

T dic - tus Do - mi - nus!

B dic - tus, be - ne-dic-tus, be - ne-dic-tus Do-mi - nus!

Tempo giusto

f

S
A

1. Du dan - ske Mand! af al din Magt syng ud om vor gam - le
2. Syng ud - og Sorg fra For - tids Nat blir Smil paa hver Glæ - des -
3. Vort gam - le Land! af al vor Magt vi ø - ger din Rig - doms

f

T
B

4

S
A

Mor! En Krans af Hav og Fjord blev lagt om Hu - set, hvor hun
dag, vor Him - mel skif - ter Far - ve brat men al - drig Fol - kets
Ring, gaar frem - ad seigt og u - for - sagt, om ej i sto - re

T
B

8

p

S
A

bor: Mod grøn - ne, si - de Stran - de gaar stær - ke, stri - de
Flag. Som Dan - marks bli - de Kvin - der har rø - de - hvi - de
Spring. Og fu - rer Plo - ven Lan - det, saa sku - rer Kø - len

p

T
B

12

f

S
A

Van - de, og o - ver Kor - nets Guld - glans staar
Kin - der, saa ly - ser Li - vets Frisk - hed fra
Van - det, støt staar den dan - ske Sø - mand paa

f

T
B

15

ff poco rall.

S
A

Vi - kin - ge - ste - nen Vagt, staar Vi - kin - ge - ste - nen Vagt!
Fri - he - dens dy - re Skat, fra Fri - he - dens dy - re Skat.
Ha - vet sin Vi - king - Vagt, paa Ha - vet sin Vi - king - Vagt.

ff

T
B

301 SIDSKENSANG

Allegretto un poco (♩ = 92)

Tekst: Emil Aarestrup

S1 *f* Du er en un-der-lig Pog, *pp* saa fiin og

S2 *f* Du er en un-der-lig Pog,

A *f* Du er, minTro, en un-der-lig Pog, *pp* saa fiin

T *f* Du er, minTro, en un-der-lig Pog, *pp* saa fiin

5

S1 *mf* klog, saa klog og fiin, du læ-ser saa -

S2 *pp* saa fiin og klog, *mf* saa klog og fiin, du læ-ser saa-man-gen Bog, og

A *mf* og klog, saa klog og fiin, du læ-ser saa -

T *mf* og klog, saa klog og fiin, du læ-ser saa -

9

S1 *dim.* man - gen Lærd - mands Bog, *p* og dog, og dog, og dog, og

S2 *p* dog - og dog -

A *dim.* man - gen Lærd-mands Bog, *p* og dog, og

T *dim.* man - gen Lærd-mands Bog, *p* og dog, og

14 *risoluto*

S1 *f* dog har du hver - ken Mod el - ler List; hvad bli'r det til - sidst? At *ff*

S2 *f* dog har du hver - ken Mod el - ler List; hvad bli'r det til - sidst? At *ff*

A *f* dog har du hver - ken Mod el - ler List; hvad bli'r det til - sidst? At *ff*

T *f* dog har du hver - ken Mod el - ler List; hvad bli'r det til - sidst? At *ff*

18 *dim.* *pp* *mf*

S1 suk-ke og se paa en Ro - sen - kvist - Jo vist! Jo vist! Jo vist! Jo vist! Der - *mf*

S2 *dim.* *pp* *mf* suk-ke og se paa en Ro - sen - kvist - Jo vist! Jo vist! Jo vist! Jo vist! Der - *mf*

A *dim.* *pp* *p* suk-ke og se paa en Ro - sen - kvist - Jo vist! Jo vist! Jo vist! Der - *p*

T *dim.* *pp* *p* suk-ke og se paa en Ro-sen-kvist - Jo vist! Jo vist! Jo vist! Der - *p*

22 $(\text{♩} = \text{♩}.)$ *p* *cresc.*

S1 til maa nok hø - re en dyg - tig For - stand. Ej, ej! Ej, ej! Ej, *cresc.*

S2 *p* til maa nok hø - re en dyg - tig For - stand. Ej, ej! Ej, ej! Ej, *cresc.*

A til maa nok hø - re en dyg - tig For - stand. Ej, ej! Ej, ej! Ej, *cresc.*

T til maa nok hø - re For - stand. Ej, ej! Ej, ej! *cresc.*

ac - - - ce - - - le - - - ran - - - do

25

cresc.

S1
ej! hvor kan en Pi - ge faa Lyst til saa un - der - lig Mand, som

S2
ej! hvor kan en Pi - ge faa Lyst til saa un - der - lig Mand, som

A
ej! hvor kan en Pi - ge faa Lyst til saa un - der - lig Mand? At

T
Ej, ej! hvor kan en Pi - ge faa Lyst til saa un - der - lig Mand, som

Tempo giusto (♩ = 88)

28

ff

mf

S1
han? Naa, naa! Naa, naa! Lad gaa!

S2
han? Naa, naa! Lad gaa!

A
skri-ve et Vers og Ci-tha-ren slaa - Lad gaa!

T
han? At skri-ve et Vers - Naa, naa! Lad

31

ff

mf

f

mf

f

S1
Er godt, men ej nok; det maa vi for - staa, det maa

S2
Naa, naa! Naa, naa! Lad gaa! Jo vist! Jo vist!

A
Naa, naa! Naa, naa! Lad gaa! Jo vist! Jo vist!

T
gaa! Lad gaa! Jo vist! Jo vist!

S1
vi, det maa vi, det maa vi for-staa, vi Smaa.

S2
Jo vist! Jo vist! Jo vist! Vel klæ-der det,

A
Jo vist! Jo vist! Jo vist! Vel klæ-der det,

T
Vel klæ - der det smukt, at

mp *pp* *pp*

S1
Vel klæ - der det smukt, at Her - - ren er bly; men

S2
vel klæ-der det. Jo vist! Jo vist! Vel klæ-der det; men

A
vel klæ-der det. Jo vist! Jo vist! Vel klæ-der det; men

T
Her - - ren er bly; men ræd - des og flye men

pp *espressivo*

S1
ræd-des og flye naar Glut-ten er e - ne og Sko-ven har Ly: O

S2
ræd-des og flye naar Glut-ten er e - ne og Sko-ven har Ly:

A
ræd-des og flye naar Glut-ten er e - - ne og Sko-ven har Ly:

T
ræd-des og flye naar Glut-ten er e - - ne og Sko-ven har Ly:

f

cre - - - - - scen - - - - - do

cre - - - - - scen - - - - - do

cre - - - - - scen - - - - - do

cre - - - - - scen - - - - - do

43 *poco rall.* *a tempo* *mp* *pp*

S1 fy! Saa har vi Fug - le en an-den Ma - neer; man seer, man

S2 O fy! Saa har vi Fug - le en an-den Ma - neer;

A O fy! Saa har vi Fug - le en an-den Ma - neer; man seer, -

T O fy! Saa har vi Fug - le en an-den Ma - neer; man seer, -

47 *mp* *pp* *mp* *mp*

S1 leer, man leer, man seer, for - føl-ger hin-an-den og

S2 Jo vist! Jo vist! Jo vist! Jo vist! for - føl-ger hin-an-den og

A man leer, man leer, man seer, for-føl-ger hin-an-den

T man leer, man leer, man seer, for-føl-ger hin-an-den

51 *f* *mp dim.* *rall.* *pp* *f* *a tempo*

S1 kys-ses, og kys-ses, og kys-ses, og be'er om meer. Højst

S2 kys-ses, og kys-ses, og kys-ses, og be'er om meer. Højst

A og kys-ses, og kys-ses, og kys-ses, og be'er om meer. Højst

T og kys-ses, og kys-ses, og kys-ses, og be'er om meer. Højst

54

dim. *rall.* *p*

S1 Æ - re - de! Gjør du li - ge - saa; det lyk - kes maa.

S2 Æ - re - de! Gjør du li - ge - saa; det lyk - kes maa. Der

A Æ - re - de! Gjør du li - ge - saa; det lyk - kes maa.

T Æ - re - de! Gjør du li - ge - saa; det lyk - kes maa.

58 Allegro molto

f

S1 Der seer jeg din sø - de

S2 seer jeg din sø - de Pi - ge jo staae, der seer jeg din sø - de

A Der seer jeg din

T Der seer jeg din

61

ff

S1 Pi - ge jo staa: Nu gaa! _____

S2 Pi - ge jo staa: Nu gaa! Nu gaa! _____

A sø - de Pi - ge jo staa: Nu gaa! _____

T sø - de Pi - ge jo staa: Nu gaa! _____

Moderato

mf *p*

S
1. Ger - ne vi lyt - - ter, naar Stræn - ge - ne brin - ger Sjæ - len fra
2. San - gen er Løf - - tel - se, San - gen er Glæ - de, San - gen for -
3. Tak - ket da væ - - re den Fru - e, som stæv - ner til sig de

mf *p*

A
1. Ger - ne vi lyt - ter, naar Stræn - - ge - ne brin - ger Sjæ - len fra
2. San - gen er Løf - tel - se, San - - gen er Glæ - de, San - gen for -
3. Tak - ket da væ - re den Fru - - e, som stæv - ner til sig de

mf *p*

T
1. Ger - ne vi lyt - - ter, naar Stræn - ge - ne brin - ger Sjæ - len fra
2. San - gen er Løf - - tel - se, San - gen er Glæ - de, San - gen for -
3. Tak - ket da væ - - re den Fru - e, som stæv - ner til sig de

mf *p*

B
1. Ger - ne vi lyt - ter, naar Stræn - - ge - ne brin - ger Sjæ - len fra
2. San - gen er Løf - tel - se, San - - gen er Glæ - de, San - gen for -
3. Tak - ket da væ - re den Fru - - e, som stæv - ner til sig de

3

mf *f*

S
hø - je - re Ver - de - ner Bud, ger - ne vi løf - tes paa To - ner - nes
fri - sker som Som - me - rens Vind; Sang - en hu - sva - ler i Ar - bej - dets
Un - - ges frej - di - ge Kor, fat - ter den Trold - dom To - ner - ne

mf *f*

A
hø - je - re Ver - de - ner Bud, ger - ne vi løf - tes paa To - ner - nes
fri - sker som Som - me - rens Vind; Sang - en hu - sva - ler i Ar - bej - dets
Un - ges frej - di - ge Kor, fat - ter den Trold - dom To - ner - ne

mf *f*

T
hø - je - re Ver - - de - ner Bud, ger - ne vi løf - tes paa To - ner - nes
fri - sker som Som - - me - rens Vind; Sang - en hu - sva - ler i Ar - bej - dets
Un - - ges frej - - di - ge Kor, fat - ter den Trold - dom To - ner - ne

mf *f*

B
hø - je - re Ver - de - ner Bud, ger - ne vi løf - tes paa To - ner - nes
fri - sker som Som - me - rens Vind; Sang - en hu - sva - ler i Ar - bej - dets
Un - - ges frej - di - ge Kor, fat - ter den Trold - dom To - ner - ne

6 *poco rall.*

S *dim.* *dim.*

Vin - ger op o - ver Jord - li-vets Taa - ge og Slud;
 He - de, San-gen bær Trøst til det æng-ste-de Sind,
 ev - ner e - ne at læg - - ge om Dig - te-rens Ord.

A *dim.* *dim.*

Vin - ger op o - ver Jord - li-vets Taa - ge, og Taa - ge og Slud;
 He - de, San-gen bær Trøst til det æng-ste-de, æng-ste-de Sind,
 ev - ner e - ne at læg - - ge om Dig - te-rens, Dig - te-rens Ord.

T *dim.* *dim.*

Vin - ger op o - ver Jord - li-vets Taa - ge, og Taa - ge og Slud;
 He - de, San-gen bær Trøst til det æng - ste - de, æng-ste-de Sind,
 ev - ner e - ne at læg - ge om Dig - te - rens, Dig - te-rens Ord.

B *dim.* *dim.*

Vin - ger op o - ver Jord - li-vets Taa - ge og Slud;
 He - de, San-gen bær Trøst til det æng - ste - de Sind,
 ev - ner e - ne at læg - ge om Dig - te - rens Ord.

9 **Allegro**

S *pp*

ger - ne de dan-sen - de Rhyt - mer vi føl - ger, slyn - ge - de sam - men,
 mest naar i Rhyt-mer-nes Kam - pe vor Stem - me slyn-ger sig tæt i de
 Tak - ket for Vel-kom-stens Smil fra sit Sæ - de, lyt - ten - de Ø - re,

A *pp*

ger - ne de dan-sen - de Rhyt - mer vi føl - ger, slyn - ge - de sam - men,
 mest naar i Rhyt-mer-nes Kam - pe vor Stem - me slyn-ger sig tæt i de
 Tak - ket for Vel-kom-stens Smil fra sit Sæ - de, lyt - ten - de Ø - re,

T *pp*

ger - ne de dan-sen - de Rhyt - mer vi føl - ger,
 mest naar i Rhyt-mer-nes Kam - pe vor Stem - me
 Tak - ket for Vel-kom-stens Smil fra sit Sæ - de,

B *pp*

ger - ne de dan-sen - de Rhyt - mer vi føl - ger,
 mest naar i Rhyt-mer-nes Kam - pe vor Stem-me
 Tak - ket for Vel-kom-stens Smil fra sit Sæ - de,

12 *poco f*

S
 Ø - ret til Lyst, helst vi dog selv ska-be To - ner-nes Bøl - ger ud af det ban -
 an - dres Fav n, naar Har-mo - ni - er - ne la - der os glem - me at der paa Jor -
 aar - vaa-gen Sans, tak - ket for Ti-mer-ne ri - ge paa Glæ - de, fest - li - ge Aft -

A
 Ø - ret til Lyst, helst vi dog selv ska-be To - ner-nes Bøl - ger ud af det ban -
 an - dres Fav n, naar Har-mo - ni - er - ne la - der os glem - me at der paa Jor -
 aar - vaa-gen Sans, tak - ket for Ti-mer-ne ri - ge paa Glæ - de, fest - li - ge Aft -

T
 slyn - ge - de sam-men, Ø - ret til Lyst, helst vi dog selv ska-be To-ner - nes Bøl-ger,
 slyn-ger sig tæt i de an - dres Fav n, naar Har - mo - ni - er - ne la-der os glem-me
 lyt-ten - de Ø - re, aar-vaa-gen Sans, tak - ket for Ti-mer-ne ri-ge paa Glæ-de,

B
 slyn - ge - de sam-men, Ø - ret til Lyst, helst vi dog selv ska-be To-ner - nes Bøl-ger,
 slyn-ger sig tæt i de an - dres Fav n, naar Har - mo - ni - er - ne la-der os glem-me
 lyt-ten - de Ø - re, aar-vaa-gen Sans, tak - ket for Ti-mer-ne ri-ge paa Glæ-de,

16 *allargando e molto espressivo*

S
 - ken-de Bryst, _____ af det ban - ken-de Bryst. _____
 - den er Mis - lyd, ja Mis - lyd og Savn. _____
 - ner, ja Aft - - - ner i To - ner-nes Glans. _____

A
 - ken-de Bryst, _____ af det ban-ken - de, ban - - - ken - de Bryst.
 - den er Mis - lyd og Savn, ja Mis - - - lyd og Savn.
 - ner i To - - - ner-nes Glans, i To - - - ner-nes Glans.

T
 aan-der dem ud af det ban-ken-de Bryst, af det ban - - - ken - de Bryst.
 at der paa Jor-den er Mis-lyd og Savn, ja Mis - - - lyd og Savn.
 fest-li - ge Aft-ner i To-ner-nes Glans, i To - - - ner-nes Glans.

B
 aan-der dem ud af det ban-ken-de Bryst, af det ban-ken-de Bryst. _____
 at der paa Jor-den er Mis-lyd og Savn, ja Mis-lyd og Savn. _____
 fest-li - ge Aft-ner i To-ner-nes Glans, i To-ner-nes Glans. _____

Andante espressivo (stille, inderligt)

Tekst: Emil Aarestrup

pp

A 1. Kom, Guds - en - gel, stil - le Død, læg mig hen til Ro og

pp

T 1. Kom, Guds - en - gel, stil - le Død, læg mig hen til Ro og

pp

B 1. Kom, Guds - en - gel, stil - le Død, læg mig hen til

4

pp

A Hvi - le. Læg mig i min Mo - ders Skød un - der

pp

T Hvi - le. Læg mig i min Mo - ders Skød un - der

pp

B Hvi - le. Læg mig i min Mo - ders Skød un - der

7

molto espressivo *dim.* *poco rall.* *ppp*

A Mos og Taa - re - pi - - - - - le.

dim. *ppp*

T Mos og Taa - - - - re - pi - - - - le.

dim. *ppp*

B Mos og Taa - - - - re - pi - - - - le.

10

pp

A 2. Jeg er træt af Da - gens Blaa, træt af Nat - tens Stjer - ne -

pp

T 2. Jeg er træt af Da - gens Blaa, træt af Nat - tens Stjer - ne -

pp

B 2. Jeg er træt af Nat - tens Stjer - - - - ne -

13

pp

A
taa - ge. Tor - ne - kran - sen har jeg paa, o, jeg

T
taa - ge. Tor - ne - kran - sen har jeg paa, o, jeg

B
taa - ge. Tor - ne - kran - sen har jeg paa, o, jeg

16

molto espressivo *dim.* *poco rall.* *ppp*

A
kan ej læn - ger vaa - ge.

T
kan ej læn - - - ger vaa - ge.

B
kan ej læn - - - ger vaa - ge.

19

pp

A
3. Jeg har grub - let mig saa sløv paa den svæ - re Li - vets

T
3. Jeg har grub - let mig saa sløv paa den svæ - re Li - vets

B
3. Jeg har grub - let mig saa sløv paa Li - vets

22

pp

A
Gaa - de. Jeg er ble - ven ør og døv og kan

T
Gaa - de. Jeg er ble - ven ør og døv og kan

B
Gaa - de. Jeg er ble - ven ør og døv og kan

25 *molto espressivo* *dim.* *poco rall.* *ppp*

A in - tet me - re raa - de.

T in - tet me - re raa - de.

B in - tet me - re raa - de.

28 *pp*

A 4. Hjer - tet, som saa ungt og fast ban - ked i sin

T 4. Hjer - tet, som saa ungt og fast ban - ked i sin

B 4. Hjer - tet, som saa ungt og fast ban - ked i sin

31 *pp*

A Smer - te, med sin sid - ste Lyk - ke brast;

T Smer - te, med sin sid - ste Lyk - ke brast;

B Smer - te, med sin sid - ste Lyk - ke brast;

34 *dim.* *poco rall.* *ppp*

A koldt er nu mit Hjer - te.

T koldt er nu mit Hjer - te.

B koldt er nu mit Hjer - te.

Andantino (♩ = 92)

S

1. Ja, tag os, vor Mo - der, i din løf - te - ri - ge Favn, vel -
 2. Ja, hør os, o Mo - der, som bar os ved dit Bryst, vi
 3. Saa kend os, vor Mo - der, som Blod du af dit Blod, der

A

1. Ja, tag os, vor Mo - der, i din løf - te - ri - ge Favn, vel -
 2. Ja, hør os, o Mo - der, som bar os ved dit Bryst, vi
 3. Saa kend os, vor Mo - der, som Blod du af dit Blod, der

T

1. Ja, tag os, vor Mo - der, i din løf - te - ri - ge Favn, vel -
 2. Ja, hør os, o Mo - der, som bar os ved dit Bryst, vi
 3. Saa kend os, vor Mo - der, som Blod du af dit Blod, der

B

1. Ja, tag os, vor Mo - der, i din løf - te - ri - ge Favn, vel -
 2. Ja, hør os, o Mo - der, som bar os ved dit Bryst, vi
 3. Saa kend os, vor Mo - der, som Blod du af dit Blod, der

5

S

sign di - ne Søn - ner, som vel - sig - ner dit Navn.
 slaar en Søn - ne - kæ - de om din korn - ri - ge Kyst.
 blus - ser i vor Ung - dom den sto - re Mor - gens Mod.

A

sign di - ne Søn - ner, som vel - sig - ner dit Navn.
 slaar en Søn - ne - kæ - de om din korn - ri - ge Kyst.
 blus - ser i vor Ung - dom den sto - re Mor - gens Mod.

T

sign di - ne Søn - ner, som vel - sig - ner dit Navn.
 slaar en Søn - ne - kæ - de om din korn - ri - ge Kyst.
 blus - ser i vor Ung - dom den sto - re Mor - gens Mod.

B

sign di - ne Søn - ner, som vel - sig - ner dit Navn.
 slaar en Søn - ne - kæ - de om din korn - ri - ge Kyst.
 blus - ser i vor Ung - dom den sto - re Mor - gens Mod.

9 *f*

S
 Dan - mark, Dan - mark, af tu - sind Aars Daab
 Kald os, kald os, thi ste - des du i Nød,
 Dan - mark, Dan - mark, dy - re - ste Jord,

A
 Dan - mark, Dan - mark, af tu - sind Aars Daab
 Kald os, kald os, thi ste - des du i Nød,
 Dan - mark, Dan - mark, dy - re - ste Jord,

T
 Dan - mark, Dan - mark, af tu - sind Aars Daab
 Kald os, kald os, thi ste - des du i Nød,
 Dan - mark, Dan - mark, dy - re - ste Jord,

B
 Dan - mark, Dan - mark, af tu - sind Aars Daab
 Kald os, kald os, thi ste - des du i Nød,
 Dan - mark, Dan - mark, dy - re - ste Jord,

13 *p*

S
 kran - set med For - jæt - tel - sers her - li - ge Haab. }
 sam - les vi paa - ny om dit hel - li - ge Skød. }
 vær - digt vil vi van - dre i Fæd - re - nes Spor. }

A
 kran - set med For - jæt - tel - sers her - li - ge Haab. }
 sam - les vi paa - ny om dit hel - li - ge Skød. }
 vær - digt vil vi van - dre i Fæd - re - nes Spor. }

T
 kran - set med For - jæt - tel - sers her - - - li - ge Haab. }
 sam - les vi paa - ny om dit hel - - - li - ge Skød. }
 vær - digt vil vi van - dre i Fæd - - - re - nes Spor. }

B
 kran - set med For - jæt - tel - sers her - - - li - ge Haab. }
 sam - les vi paa - ny om dit hel - - - li - ge Skød. }
 vær - digt vil vi van - dre i Fæd - - - re - nes Spor. }

17

S
Vaar o - ver Land og Vaar o - ver Sø! Vaar til hver Mand og

A
Vaar o - ver Land og Vaar o - ver Sø! Vaar til hver Mand og

T
Vaar o - ver Land og Vaar o - ver Sø! Vaar til hver Mand og

B
Vaar o - ver Land og Vaar o - ver Sø! Vaar til hver Mand og

20

S
Vaar til hver Mø! Vaar i dit Hjer-te at det al - drig skal dø.

A
Vaar til hver Mø! Vaar i dit Hjer-te at det al - drig skal dø.

T
Vaar til hver Mø! Vaar i dit Hjer-te at det al - drig skal dø.

B
Vaar til hver Mø! Vaar i dit Hjer-te at det al - - drig skal dø.

S
A

1. Vi Børn, vi Børn, vi vaag - ner læn - ge før det bli - ver Dag. Saa
2. Vi Børn, vi Børn maa hu - ske Hvisk og Tisk fra Seng til Seng - for
3. Vi Børn, vi Børn, vi sprin - ger af vor Seng paa ba - re Ben - saa

T
B

5

S
A

lig - ger vi og lyt - ter til vort e - get Hjer - tes Slag og
Mor blir vred paa Tul - le og Fa - der paa sin Dreng - de
kap - pes vi med Tø - jet, og saa er in - gen sén! Den

T
B

9

S
A

til en Fugl der - u - de i Mor - gen - lys bag Ru - - de.
si - ger, vi skal so - ve og drøm - me om grøn - ne Sko - - ve.
The - kop! av, den bræn - der! Det er godt for val - ne Hæn - der!

T
B

1

S
A

4. Vi Børn, vi Børn, vi tra - ver, trip - pe - trap! vor Sko - le - gang, vi
5. Vi Børn, vi Børn, vi kvid - rer o - ver Ga - de og i Gaard, og
6. Vi Børn, vi Børn, vi be - der nu for al - le stak - kels Smaa, som

T
B

Tekst trykt med tilladelse af forfatterens arvinger.

5

S
A

skri - ver, reg - ner, sta - ver, aa, Da - gen er saa lang! og
 Fug - le, som ej véd det, maa tro det nu er Vaar, - vi
 maa i mør - ke Kro - ge i Nød og Kul - de staa. Lad os

T
B

9

S
A

glad i sid - ste Ti - me vi hø - rer Klok - ken ki - - me.
 har det For - aar in - de, som al - drig skal for - svin - - de.
 al - le med hver - an - dre i Sang og Sol - skin van - - dre!

T
B

306 SANGEN TIL DANMARK

Fast og værdigt

Tekst: Helge Rode

mf

S
A

1. Som en rej - se - ly - sten Flaa - de an - kret op ved Jyl - lands
 2. Hav - om - bru - set yng - ler Lan - det. Tu - sind Ø - er gik af
 3. Hør det! Husk det, al - le Dan - ske! Klar og fro - dig er vor
 4. Vin - ter - klart og som - mer - bro - get, mor - gen - mun - tert, skum - rings -

mf

T
B

4

S
A

Bro, lig-ger vo - re Ø - ers Baa - de smaa og sto - re dybt i
Havn, lod sig bæ - re bort af Van - det for at bæ - re Dan-marks
Aand, Spro-get slut - ter som en Hand - ske om en fast og ven - lig
svøbt, li - ge - fremt og lat - ter - kro - get, smil - be - straa - let, taa - re -

T
B

8

S
A

Ro. - Haardt gaar Hav mod Bro og Stavn, mø - der Dan-marks stil - le
Navn mun - tert frem til Li - vets Dyst gen - nem Mulm og Straa - le -
Haand. Værn med Vid, hvad helt er vort, sig kun Sand - hed, jævnt og
døbt. Det er Dan-marks fri - e Sprog, u - den Tryk af frem - med

T
B

12

S
A

Navn. Hør hvor blidt det klin - ger! Hvor vi stod, og hvor vi gik,
lyst. Hil Jer, vo - re Ski - be! Fla - get blaf - fer rødt og hvidt,
kort, gla - dest ved det Mil - de. Lo - ven for de Dan - skes Æt
Aag, frej - digt Fre - ja ta - ler. E - get Brød til e - gen Dug,

T
B

dim. rall. a tempo pp

17

S
A

kom dit Navn som sød Mu - sik blødt paa Fug - le - vin - - ger.
her er Dan-mark, dit og mit, med sin Køl - vands - stri - - be.
væ - re Bil - lig - hed og Ret, som Kong Vol - mer vil - - de.
Dan-marks Hve - de, Dan-marks Rug Dyb - bøl Møl - le ma - - ler.

T
B

cresc. f

Varmt og frejdigt

S
A

1. Der er et yn - digt Land, det
2. Der sad i for - dums Tid de
3. Det Land end - nu er skønt, thi

T1

1. Der er et yn - digt Land, det
2. Der sad i for - dums Tid de
3. Det Land end - nu er skønt, thi

T2

1. Der er et yn - digt Land, det
2. Der sad i for - dums Tid de
3. Det Land end - nu er skønt, thi

B

1. Der er et yn - digt Land, det
2. Der sad i for - dums Tid de
3. Det Land end - nu er skønt, thi

3

S
A

staar med bre - de Bø - ge, nær sal - ten Ø - ster -
har - nisk - klæd - te Kæm - per, ud - hvi - le - de fra
blaa sig Sø - en bæel - ter, og Lø - vet staar saa

T1

staar med bre - de Bø - ge, nær sal - ten Ø - ster -
har - nisk - klæd - te Kæm - per, ud - hvi - le - de fra
blaa sig Sø - en bæel - ter, og Lø - vet staar saa

T2

staar med bre - de Bø - ge, nær sal - ten Ø - ster -
har - nisk - klæd - te Kæm - per, ud - hvi - le - de fra
blaa sig Sø - en bæel - ter, og Lø - vet staar saa

B

staar med bre - de Bø - ge, nær sal - ten Ø - ster -
har - nisk - klæd - te Kæm - per, ud - hvi - le - de fra
blaa sig Sø - en bæel - ter, og Lø - vet staar saa

6

S
A

strand; det bug - ter sig i Bak - ke, Dal, det
Strid; saa drog de frem til Fjen - ders Mén, nu
grønt; og æd - le Kvin - der, skøn - ne Møer og

T1

strand; det bug - ter sig i Bak - ke, Dal, det
Strid; saa drog de frem til Fjen - ders Mén, nu
grønt; og æd - le Kvin - der, skøn - ne Møer og

T2

strand; det bug - ter sig i Bak - ke, Dal, det
Strid; saa drog de frem til Fjen - ders Mén, nu
grønt; og æd - le Kvin - der, skøn - ne Møer og

B

strand; det bug - ter sig i Bak - ke, Dal, det
Strid; saa drog de frem til Fjen - ders Mén, nu
grønt; og æd - le Kvin - der, skøn - ne Møer og

9

S
A

hed - der gam - le Dan - mark, og det er Fre - jas Sal.
hvi - le de - res Be - ne bag Hø - jens Bav - ta - sten.
Mænd og ra - ske Sven - de be - bo de Dan - skes Øer.

T1

hed - der gam - le Dan - mark, og det er Fre - jas Sal.
hvi - le de - res Be - ne bag Hø - jens Bav - ta - sten.
Mænd og ra - ske Sven - de be - bo de Dan - skes Øer.

T2

hed - der gam - le Dan - mark, og det er Fre - jas Sal.
hvi - le de - res Be - ne bag Hø - jens Bav - ta - sten.
Mænd og ra - ske Sven - de be - bo de Dan - skes Øer.

B

hed - der gam - le Dan - mark, og det er Fre - jas Sal.
hvi - le de - res Be - ne bag Hø - jens Bav - ta - sten.
Mænd og ra - ske Sven - de be - bo de Dan - skes Øer.

Varmt og frejdigt

S
A

1. Der er et yn - digt Land, det staar med bre - de
2. Der sad i for - dums Tid, de har - nisk - klæd - te
3. Det Land end - nu er skønt, thi blaa sig Sø - en

T
B

4

S
A

Bø - ge, nær sal - ten Ø - ster - strand; det bug - ter sig i
Kæm - per, ud - hvi - le - de fra Strid; saa drog de frem til
bæl - ter, og Lø - vet staar saa grønt; og æd - le Kvin - der,

T
B

8

S
A

Bak - ke, Dal, det hed - der gam - le Dan - mark, og det er Fre - jas Sal.
Fjen - ders Mén, nu hvi - le de - res Be - ne bag Hø - jens Bav - ta - sten.
skøn - ne Møer og Mænd og ra - ske Sven - de be - bo de Dan - skes Øer.

T
B

309 HJEMVEE

Ikke for langsomt

S
A

1. Un - der - li - ge Af - ten - luf - te!
2. Stil - le, stil - le! his - set gyn - ger
3. Det er ej den dan - ske Tun - ge,
4. Tid - lig mi - sted jeg min Mo - der,

T
B

3

S
A

hvor - hen vin - ke I min Hu? Mil - de, lu - ne
 Baa - den mel - lem Siv og Krat; sødt en Mø ved
 det er ej de van - te Ord, ik - ke dem, jeg
 o, det gjor - de mig saa vee! Dan - mark er min

T
B

6

S
A

Blom - ster - duf - te! siig, hvor - hen I bøl - ge nu.
 Ci - thren syn - ger i den tav - se, lu - ne Nat.
 hør - te sjun - ge, hvor ved Hyt - ten Træ - et gror.
 an - den Mo - der, skal jeg meer min Mo - der see?

T
B

9

S
A

Gaar I o - ver hvi - den Strand til mit elsk - te
 Hvil - ke To - ner! mil - de Lyst, hvor du strøm - mer
 Bed - re er de vel maa - ske, ak, men det er
 Li - vet er saa svagt og kort, Skæb - nen vin - ker

T
B

12

S
A

Fø - de - land? Vil I der med e - ders Bøl - ger
 i mit Bryst! men hvad sav - ner jeg og græ - der,
 ik - ke de! bed - re, tror jeg vist, hun kvæ - der;
 læn - ger bort. Skal jeg med den sid - ste Var - me

T
B

15

S
A

tol - ke, hvad mit Hjer - te døl - ger?
 mens hun dog saa ven - ligt kvæ - - - der?
 men til - gi - ver, at jeg græ - - - der.
 tryk - ke mig i hen - des Ar - - - me?

T
B

tol - ke, hvad mit Hjer - te døl - ger?
 mens hun dog saa ven - ligt kvæ - - - der?
 men til - gi - ver, at jeg græ - - - der.
 tryk - ke mig i hen - des Ar - - - me?

310

Med bred Glæde, ligesom slentrende

Tekst: Jeppe Aakjær

S
A

1. Jeg bæ - rer med Smil min Byr - - de, jeg
 2. Se, Dug - gen dri - ver fra Nor - - den hen
 3. Jeg ser o - ver tind - ren - de Mar - - ker og

T
B

3

S
A

dra - ger med Sang mit Læs; jeg er som den vil - de
 o - ver det bø - je - de Korn, mens So - len sti - ger af
 langt mod den blaa - nen - de Fjord, jeg stir - rer paa sej - len - de

T
B

6

S
A

Hyr - de, der gen - ner sit Kvæg paa Græs.
 Jor - den i - mel - lem Ok - ser - nes Horn.
 Ar - ker, men fin - der ej tol - ken - de Ord.

T
B

S
A

1

4. Jeg slæn - ger Skal - me - jen for Mun - - den, jeg
5. Hvor kan I dog grub - le og græ - - de, saa

T
B

S
A

3

træk - ker saa lang dens Lyd, at Kil - der - ne kluk - ker i
læn - ge Guds Him - mel er blaa! Mit Hjør - te skæl - ver af

T
B

S
A

6

Lun - den og Buk - ke - ne bræ - ger af Fryd.
Glæ - de, blot Dug - gen dyn - ker et Straa.

T
B

311 SJØLUNDS SANGERE

Varmt bevæget

Tekst: Karl Elnegaard

S
A

mf

1. Paa Sjø - lunds fag - re, som - mer-skøn - ne Ø, hvor
2. Der lær - te vi af Lær - kens gla - de Sang at
3. Vi el - sker San - gen som en her - lig Skat og

mf

T
1
2

1. Paa Sjø - lunds fag - re, som - mer-skøn - ne Ø, hvor
2. Der lær - te vi af Lær - kens gla - de Sang at
3. Vi el - sker San - gen som en her - lig Skat og

mf

B

1. Paa Sjø - lunds fag - re, som - mer-skøn - ne Ø, hvor
2. Der lær - te vi af Lær - kens gla - de Sang at
3. Vi el - sker San - gen som en her - lig Skat og

3 *p*

S
A

Aa - en mun - tert sig i Da - len slyn - - ger, hvor
syn - ge ud vor Læng - sel og vor Glæ - - de, og
vil med al vor Magt og Kraft den vær - - ne, den

T
1
2

Aa - en mun - tert sig i Da - len slyn - - ger, hvor
syn - ge ud vor Læng - sel og vor Glæ - - de, og
vil med al vor Magt og Kraft den vær - - ne, den

B

Aa - en mun - tert sig i Da - len slyn - - ger, hvor
syn - ge ud vor Læng - sel og vor Glæ - - de, og
vil med al vor Magt og Kraft den vær - - ne, den

5

S
A

Bø - gen spej - ler sig i stil - le Sø, og
var end Da - gen stun - dom graa og trang, og
løf - ter Sin - det o - ver Mis - mods Nat og

T
1
2

Bø - gen spej - ler sig i stil - le Sø, og
var end Da - gen stun - dom graa og trang, og
løf - ter Sin - det o - ver Mis - mods Nat og

B

Bø - gen spej - ler sig i stil - le Sø, og
var end Da - gen stun - dom graa og trang, og
løf - ter Sin - det o - ver Mis - mods Nat og

7 *mf*

S
A

Nat - ter - ga - len blødt ve - mo - digt syn - - ger, hvor
faldt os Ve - jen mø - dig tit at træ - - de, kom
straa - ler mildt for os som Haa - bets Stjær - - ne. Der -

T
1
2

Nat - ter - ga - len blødt ve - mo - digt syn - - ger, hvor
faldt os Ve - jen mø - dig tit at træ - - de, kom
straa - ler mildt for os som Haa - bets Stjær - - ne. Der -

B

Nat - ter - ga - len blødt ve - mo - digt syn - - ger, hvor
faldt os Ve - jen mø - dig tit at træ - - de, kom
straa - ler mildt for os som Haa - bets Stjær - - ne. Der -

9

S
A

gam - le Min - der dybt i Muld har Rod, der
San - gen som vor Trøst i Træng - sels Stund og
for skal San - gen ej paa Læ - ben dø, men

T
1
2

gam - le Min - der dybt i Muld har Rod, der
San - gen som vor Trøst i Træng - sels Stund og
for skal San - gen ej paa Læ - ben dø, men

B

gam - le Min - der dybt i Muld har Rod, der
San - gen som vor Trøst i Træng - sels Stund og
for skal San - gen ej paa Læ - ben dø, men

11

S
A

er vort Hjem, der trygt vor Vug - ge stod.
lag - de Smi - let at - ter om vor Mund.
ly - de frit og frisk paa Sjø - lunds Ø!

T
1
2

er vort Hjem, der trygt vor Vug - ge stod.
lag - de Smi - let at - ter om vor Mund.
ly - de frit og frisk paa Sjø - lunds Ø!

B

er vort Hjem, der trygt vor Vug - ge stod.
lag - de Smi - let at - ter om vor Mund.
ly - de frit og frisk paa Sjø - lunds Ø!

* Med lille Korbesætning kan de indklammede Toner udelades.

312

Værdigt, dog ikke for langsomt

Tekst: N.F.S. Grundtvig

S
A

1. Ud - rund - ne er de gam - le Da - ge, som
2. Mens Gra - ven ka - stes, Vug - gen gyn - ger, og
3. Saa lad der-paa da Syn os fæ - ste, hvad

T
B

4

S
A

Flo - der i det sto - re Hav, og hvor sig hvi - ler nu den
Liv ud - slet - ter Dø - dens Spor, saa im - mer sig i - gjen for -
æd - le kald - te Li - vets Lyst! ja, lad os kap - pes med de

T
B

9

S
A

sva - ge, der fandt den stær - ke og sin Grav; men,
yn - ger hver æ - del Slægt i Syd og Nord, og
bed - ste og vo - ve kjækt med Død en Dyst! At

T
B

13

S
A

lo - vet væ - re Him - lens Gud! de æd - les Æt dør al - drig ud.
Min - det, som Guds Mis - kund - hed, for - plan - ter sig i tu - send Led.
by - de den og Gra - ven Trods, kan med Guds Hjælp og lyk - kes os.

T
B

313

Original latinsk tekst: Morten Børup
Dansk oversættelse: Marinus Børup

Ikke langsomt, men dog hymneagtigt

f

S
A

1. Vaa - ren - Vaa - ren er i Brudd! Fry - de - ful - de Kom - me!
2. Mark ved Mark har Blom - ster - bal. Lun - dens grøn - ne Gem - mer
3. Tak for al Guds Kær - lig - hed! jub - ler Land - og Hav - glans.

T
B

Fry - de - ful - de Kom - - me!
Lun - dens grøn - ne Gem - - mer
jub - ler Land - og Hav - - glans.

5 *f*

S
A

“Svit svi - vit!” – hør Sva - lens Bud: “Nu er Kul - den om - me!”
 tril - rer lydt af Fug - le - kald – hør de sø - de Stem - mer!
 Jor - den - hvil - ken Her - lig - hed! – dog af HANS kun Af - glans!

T
B

9 *f* *ff*

S
A

A - ger, Bugt og E - ge - lund vaag - ner sødt af Vin - ter - blund -
 Bug - ten blin - ker langt, langt ud. Luf - ten blaa - ner - glemt er Slud.
 Rørt af HAM er al - le Ting, op - pe, ne - de, rundt om - kring,

T
B

13 *p*

S
A

ny - født Ver - den straa - ler! Livs - kraft ild - ner Krop og Sind,
 Dug - gens Taa - rer smi - ler. Lys og let for - dam - per Sky.
 frem i Far - ver svul - met. Selv HAN min - dre lig - ner dem,

T
B

17 *cre - - scen - - do* *ff* *rall.*

S
A

hver en Po - re su - ger ind Vaar i ful - de Skaa - - ler!
 So - len straa - ler: Bugt og By varmt i Vaar - lys hvi - - ler.
 end en Vaar, der straa - ler frem, lig - ner Vin - ter - mul - - met!

cre - - scen - - do *ff*

T
B

Objektivt

Tekst: Sophus Michaëlis

mf *pp*

S 1
2

1. Af Flam-me blev du av - let, i Lu - e blev du døbt. Af
2. Af Stø - be - ske - en skra - bes dit Le-gems vis - ne Stof, og
3. Af Aand dit Støv er ta - get og bli-ver Aand i - gen, af
4. Tak for den skøn-ne Him - mel, der kro-ner den - ne Jord, de

A

mf *pp*

T

mf *pp*

B

mf *pp*

5

S 1
2

Jor - de - tu - en krav - let, paa Baa-let blir du støbt. Nu har du Lø-bet
som din Bo - lig ska - bes din Ur-nes snæv - re Hof. Der - in - de skal i
Ly - set gen - nem - dra - get som Ild det fa - rer hen. Den stær - ke Ild skal
gyld-ne Stjer-ners Vrim-mel, de fjer-ne Verd-ners Flor. Hvil nu i Fred i

A

mp *f*

T

mp *f*

B

mp *f*

* 2. Vers synges piano helt igennem

10

S 1
2

A

T

B

f *pp*

run - det og naar dit sid - ste Maal, hvor smel - tet og for -
 Dø - den du ste - des un - der Tag, og bi - e Mor - gen -
 ren - se dit Liv for Fugt og Slam og Rum - met u - den
 Dø - den bag Lyg - te - man - dens Tag og vent paa Mor - gen -

f *pp*

run - det og naar dit sid - ste Maal, hvor smel - tet og for -
 Dø - den du ste - des un - der Tag, og bi - e Mor - gen -
 ren - se dit Liv for Fugt og Slam og Rum - met u - den
 Dø - den bag Lyg - te - man - dens Tag og vent paa Mor - gen -

f *pp*

run - det og naar dit sid - ste Maal, hvor smel - tet og for -
 Dø - den du ste - des un - der Tag, og bi - e Mor - gen -
 ren - se dit Liv for Fugt og Slam og Rum - met u - den
 Dø - den bag Lyg - te - man - dens Tag og vent paa Mor - gen -

14

S 1
2

A

T

B

f *f* *

svun - det, du ild - fast staar som Staal, du ild - fast staar som Staal.
 rø - den i Haa - bets Sar - ko - fag, i Haa - bets Sar - ko - fag.
 Græn - se for e - vigt skif - te Ham, for e - vigt skif - te Ham.
 rø - den i Haa - bets Sar - ko - fag, i Haa - bets Sar - ko - fag.

2. *f* *

svun - det, du ild - fast staar som Staal, du ild - fast staar som Staal.
 rø - den i Haa - bets Sar - ko - fag, i Haa - bets Sar - ko - fag.
 Græn - se for e - vigt skif - te Ham, for e - vigt skif - te Ham.
 rø - den i Haa - bets Sar - ko - fag, i Haa - bets Sar - ko - fag.

* I sidste Vers poco allargando

Andantino

T1

1. Byd mig at le - ve, og mit Liv til - hø - rer e - ne
2. Et Hjer - te me - re blødt og ømt og me - re sundt og
3. For - byd det slaae - det stand - ser paa dit Ø - ies mind - ste

T2

1. Byd mig at le - ve, og mit Liv til - hø - rer e - ne
2. Et Hjer - te me - re blødt og ømt og me - re sundt og
3. For - byd det slaae - det stand - ser paa dit Ø - ies mind - ste

B1

1. Byd mig at le - ve, og mit Liv til - hø - rer e - ne
2. Et Hjer - te me - re blødt og ømt og me - re sundt og
3. For - byd det slaae - det stand - ser paa dit Ø - ies mind - ste

B2

1. Byd mig at le - ve, og mit Liv til - hø - rer e - ne
2. Et Hjer - te me - re blødt og ømt og me - re sundt og
3. For - byd det slaae - det stand - ser paa dit Ø - ies mind - ste

4

T1

Dig, byd mig at el - ske, og jeg gi'er et kjær - ligt Hjer - te Dig.
frit i Ver - den ei Du fin - de vil - det Hjer - te det er dit.
Blink; byd det at vis - ne haab - løst hen - det ly - de vil dit Vink.

T2

Dig, byd mig at el - ske, og jeg gi'er et kjær - ligt Hjer - te Dig.
frit i Ver - den ei Du fin - de vil - det Hjer - te det er dit.
Blink; byd det at vis - ne haab - løst hen - det ly - de vil dit Vink.

B1

Dig, byd mig at el - ske, og jeg gi'er et kjær - ligt Hjer - te Dig.
frit i Ver - den ei Du fin - de vil - det Hjer - te det er dit.
Blink; byd det at vis - ne haab - løst hen - det ly - de vil dit Vink.

B2

Dig, byd mig at el - ske, og jeg gi'er et kjær - ligt Hjer - te Dig.
frit i Ver - den ei Du fin - de vil - det Hjer - te det er dit.
Blink; byd det at vis - ne haab - løst hen - det ly - de vil dit Vink.

1

T1

4. Byd mig at græ - de - det jeg vil, til Sy - net svig - ter
 5. Byd mig for - tviv - le - hiin Cy - pres kun gjem - mer Trøst for
 6. Du er mit Liv, mit Ø - ies Lys, Du raa - der naar Du

T2

4. Byd mig at græ - de - det jeg vil, til Sy - net svig - ter
 5. Byd mig for - tviv - le - hiin Cy - pres kun gjem - mer Trøst for
 6. Du er mit Liv, mit Ø - ies Lys, Du raa - der naar Du

B1

4. Byd mig at græ - de - det jeg vil, til Sy - net svig - ter
 5. Byd mig for - tviv - le - hiin Cy - pres kun gjem - mer Trøst for
 6. Du er mit Liv, mit Ø - ies Lys, Du raa - der naar Du

B2

4. Byd mig at græ - de - det jeg vil, til Sy - net svig - ter
 5. Byd mig for - tviv - le - hiin Cy - pres kun gjem - mer Trøst for
 6. Du er mit Liv, mit Ø - ies Lys, Du raa - der naar Du

4

T1

mig: Et Hjer - te har jeg dog i - gjen, der græ - de kan for Dig.
 mig; byd mig at døe, og Dø - den selv jeg trod - se vil for Dig.
 vil for Liv og Død i det - te Bryst - Dig hø - rer beg - ge til.

T2

mig: Et Hjer - te har jeg dog i - gjen, der græ - de kan for Dig.
 mig; byd mig at døe, og Dø - den selv jeg trod - se vil for Dig.
 vil for Liv og Død i det - te Bryst - Dig hø - rer beg - ge til.

B1

mig: Et Hjer - te har jeg dog i - gjen, der græ - de kan for Dig.
 mig; byd mig at døe, og Dø - den selv jeg trod - se vil for Dig.
 vil for Liv og Død i det - te Bryst - Dig hø - rer beg - ge til.

B2

mig: Et Hjer - te har jeg dog i - gjen, der græ - de kan for Dig.
 mig; byd mig at døe, og Dø - den selv jeg trod - se vil for Dig.
 vil for Liv og Død i det - te Bryst - Dig hø - rer beg - ge til.

T1

1. I hvor jeg end slaer Ø - iet hen, det sø - ger helst mod Vest: der
2. I Vin - dens Suk, i Blom - stens Dug hun for min Tan - ke staaer, i
3. Blandt Høi og Dal, i Sko - vens Sal, bruus, mil - de Ze - phyr, frem! Blandt
4. Hvad Suk og Eed vi vex - led, veed kun Him - lens Stjer - ne - hær; vi

T2

1. I hvor jeg end slaer Ø - iet hen, det sø - ger helst mod Vest: der
2. I Vin - dens Suk, i Blom - stens Dug hun for min Tan - ke staaer, i
3. Blandt Høi og Dal, i Sko - vens Sal, bruus, mil - de Ze - phyr, frem! Blandt
4. Hvad Suk og Eed vi vex - led, veed kun Him - lens Stjer - ne - hær; vi

B1

1. I hvor jeg end slaer Ø - iet hen, det sø - ger helst mod Vest: der
2. I Vin - dens Suk, i Blom - stens Dug hun for min Tan - ke staaer, i
3. Blandt Høi og Dal, i Sko - vens Sal, bruus, mil - de Ze - phyr, frem! Blandt
4. Hvad Suk og Eed vi vex - led, veed kun Him - lens Stjer - ne - hær; vi

B2

1. I hvor jeg end slaer Ø - iet hen, det sø - ger helst mod Vest: der
2. I Vin - dens Suk, i Blom - stens Dug hun for min Tan - ke staaer, i
3. Blandt Høi og Dal, i Sko - vens Sal, bruus, mil - de Ze - phyr, frem! Blandt
4. Hvad Suk og Eed vi vex - led, veed kun Him - lens Stjer - ne - hær; vi

5

T1

er det jo den Glut mon boe, jeg li - der al - ler - bedst. Bag
Fug - lens Sang bag Bu - skens Hang mig hen - des Stem - me naaer. Hver
For - aars - løv, med Blom - ster - støv bring Bi - en til sit Hjem! Og
skil - tes ad - ak! mon vi glad skal at - ter mø - des meer? Den

T2

er det jo den Glut mon boe, jeg li - der al - ler - bedst. Bag
Fug - lens Sang bag Bu - skens Hang mig hen - des Stem - me naaer. Hver
For - aars - løv, med Blom - ster - støv bring Bi - en til sit Hjem! Og
skil - tes ad - ak! mon vi glad skal at - ter mø - des meer? Den

B1

er det jo den Glut mon boe, jeg li - der al - ler - bedst. Bag
Fug - lens Sang bag Bu - skens Hang mig hen - des Stem - me naaer. Hver
For - aars - løv, med Blom - ster - støv bring Bi - en til sit Hjem! Og
skil - tes ad - ak! mon vi glad skal at - ter mø - des meer? Den

B2

er det jo den Glut mon boe, jeg li - der al - ler - bedst. Bag
Fug - lens Sang bag Bu - skens Hang mig hen - des Stem - me naaer. Hver
For - aars - løv, med Blom - ster - støv bring Bi - en til sit Hjem! Og
skil - tes ad - ak! mon vi glad skal at - ter mø - des meer? Den

T1

Hy - ben-hæk den vil - de Bæk slaer der saa - man - gen Bugt, men
 Dal saa grøn, hvor taus i - løn Skov - bæk - ken li - ster sig, hver
 bring mig sød og hvid og rød her - hid i - gjen min Brud! Mod
 hø - ie Magt, som saae vor Pagt, som Hjer - tets Løn - dom veed, kan

T2

Hy - ben-hæk den vil - de Bæk slaer der saa - man - gen Bugt, men
 Dal saa grøn, hvor taus i - løn Skov - bæk - ken li - ster sig, hver
 bring mig sød og hvid og rød her - hid i - gjen min Brud! Mod
 hø - ie Magt, som saae vor Pagt, som Hjer - tets Løn - dom veed, kan

B1

Hy - ben-hæk den vil - de Bæk slaer der saa - man - gen Bugt, men
 Dal saa grøn, hvor taus i - løn Skov - bæk - ken li - ster sig, hver
 bring mig sød og hvid og rød her - hid i - gjen min Brud! Mod
 hø - ie Magt, som saae vor Pagt, som Hjer - tets Løn - dom veed, kan

B2

Hy - ben-hæk den vil - de Bæk slaer der saa - man - gen Bugt, men
 Dal saa grøn, hvor taus i - løn Skov - bæk - ken li - ster sig, hver
 bring mig sød og hvid og rød her - hid i - gjen min Brud! Mod
 hø - ie Magt, som saae vor Pagt, som Hjer - tets Løn - dom veed, kan

T1

Dag og Nat ik - kun min Skat om - snoer min Læng - sels Flugt.
 Sky i Qveld, hvert Kil - de - væld en Hil - sen brin - ger mig.
 hen - des Smiil er mat hver Piil, som Skjæb - nen sen - der ud.
 vid - ne kun, at e - ne hun har al min Kjær - lig - hed.

T2

Dag og Nat ik - kun min Skat om - snoer min Læng - sels Flugt.
 Sky i Qveld, hvert Kil - de - væld en Hil - sen brin - ger mig.
 hen - des Smiil er mat hver Piil, som Skjæb - nen sen - der ud.
 vid - ne kun, at e - ne hun har al min Kjær - lig - hed.

B1

Dag og Nat ik - kun min Skat om - snoer min Læng - sels Flugt.
 Sky i Qveld, hvert Kil - de - væld en Hil - sen brin - ger mig.
 hen - des Smiil er mat hver Piil, som Skjæb - nen sen - der ud.
 vid - ne kun, at e - ne hun har al min Kjær - lig - hed.

B2

Dag og Nat ik - kun min Skat om - snoer min Læng - sels Flugt.
 Sky i Qveld, hvert Kil - de - væld en Hil - sen brin - ger mig.
 hen - des Smiil er mat hver Piil, som Skjæb - nen sen - der ud.
 vid - ne kun, at e - ne hun har al min Kjær - lig - hed.

Andantino

Tekst: J.P. Jacobsen

mf

T1

1. Det bø - des der for i lan - ge Aar, som
 2. Der a - ges paa Lyk - kens gyl - ne Hjul saa
 3. Der le - ves i Lyst som halvt i Drøm, - men
 4. Ej Smi - let vil ly - se din Dag i Seng, men

mf

T2

1. Det bø - des der for i lan - ge Aar, som
 2. Der a - ges paa Lyk - kens gyl - ne Hjul saa
 3. Der le - ves i Lyst som halvt i Drøm, - men
 4. Ej Smi - let vil ly - se din Dag i Seng, men

mf

B1

1. Det bø - des der for i lan - ge Aar, som
 2. Der a - ges paa Lyk - kens gyl - ne Hjul saa
 3. Der le - ves i Lyst som halvt i Drøm, - men
 4. Ej Smi - let vil ly - se din Dag i Seng, men

mf

B2

1. Det bø - des der for i lan - ge Aar, som
 2. Der a - ges paa Lyk - kens gyl - ne Hjul saa
 3. Der le - ves i Lyst som halvt i Drøm, - men
 4. Ej Smi - let vil ly - se din Dag i Seng, men

3

T1

kun var en stak - ket Glæ - de; det smi - ler man frem i en
 fast, at èn in - tet san - ser; men Sor - gens træl - som-me
 Sor - gen har in - gen Drøm - me: med vaag - ne Øj - ne den
 Taa - ren har go - de Stun - der; thi Smil er kun Glans af

T2

kun var en stak - ket Glæ - de; det smi - ler man frem i en
 fast, at èn in - tet san - ser; men Sor - gens træl - som-me
 Sor - gen har in - gen Drøm - me: med vaag - ne Øj - ne den
 Taa - ren har go - de Stun - der; thi Smil er kun Glans af

B1

kun var en stak - ket Glæ - de; det smi - ler man frem i en
 fast, at èn in - tet san - ser; men Sor - gens træl - som-me
 Sor - gen har in - gen Drøm - me: med vaag - ne Øj - ne den
 Taa - ren har go - de Stun - der; thi Smil er kun Glans af

B2

kun var en stak - ket Glæ - de; det smi - ler man frem i en
 fast, at èn in - tet san - ser; men Sor - gens træl - som-me
 Sor - gen har in - gen Drøm - me: med vaag - ne Øj - ne den
 Taa - ren har go - de Stun - der; thi Smil er kun Glans af

6

T1

flyg - tig Stund, man bort kan i Aar ej græ - de.
 tun - ge Læs det ven - ter os dog, naar vi stand - ser. }
 paa dig ser, Øj - ne som su - gen - de Strøm - me. }
 dét, der er, Graad Skyg - gen af dét, der gik un - der. }

T2

flyg - tig Stund, man bort kan i Aar ej græ - de.
 tun - ge Læs det ven - ter os dog, naar vi stand - ser. }
 paa dig ser, Øj - ne som su - gen - de Strøm - me. }
 dét, der er, Graad Skyg - gen af dét, der gik un - der. }

B1

flyg - tig Stund, man bort kan i Aar ej græ - de.
 tun - ge Læs det ven - ter os dog, naar vi stand - ser. }
 paa dig ser, Øj - ne som su - gen - de Strøm - me. }
 dét, der er, Graad Skyg - gen af dét, der gik un - der. }

B2

flyg - tig Stund, man bort kan i Aar ej græ - de.
 tun - ge Læs det ven - ter os dog, naar vi stand - ser. }
 paa dig ser, Øj - ne som su - gen - de Strøm - me. }
 dét, der er, Graad Skyg - gen af dét, der gik un - der. }

9

T1

f
 Der rin - der Sorg, rin - der Harm af Ro - ser rø - de.

T2

f
 Der rin - der Sorg, rin - der Harm af Ro - ser rø - de.

B1

f
 Der rin - der Sorg, rin - der Harm af Ro - - ser rø - de.

B2

f
 Der rin - der Sorg, rin - der Harm af Ro - ser rø - de.

T1

1. Før drøm - te jeg fast hver e - ne-ste Nat, jeg hav - de dit Hjer-te
2. Nu pla - ger en Drøm mig saa tung og svar, den, at jeg dit Hjer - te har

T2

1. Før drøm - te jeg fast hver e - ne-ste Nat, jeg hav - de dit Hjer-te
2. Nu pla - ger en Drøm mig saa tung og svar, den, at jeg dit Hjer - te har

B1

1. Før drøm - te jeg fast hver e - ne-ste Nat, jeg hav - de dit Hjer-te
2. Nu pla - ger en Drøm mig saa tung og svar, den, at jeg dit Hjer - te har

B2

1. Før drøm - te jeg fast hver e - ne-ste Nat, jeg hav - de dit Hjer-te
2. Nu pla - ger en Drøm mig saa tung og svar, den, at jeg dit Hjer - te har

4

T1

vun - det; ak hvor var Da-gen da mørk og mat, naar Mul-met i - gjen var svun - det.
mi - stet; o hvor er Da-gen da lys og klar, naar Mør-ke sig bort har li - stet.

T2

vun - det; ak hvor var Da-gen da mørk og mat, naar Mul-met i - gjen var svun - det.
mi - stet; o hvor er Da-gen da lys og klar, naar Mør-ke sig bort har li - stet.

B1

vun - det; ak hvor var Da-gen da mørk og mat, naar Mul-met i - gjen var svun - det.
mi - stet; o hvor er Da-gen da lys og klar, naar Mør-ke sig bort har li - stet.

B2

vun - det; ak hvor var Da-gen da mørk og mat, naar Mul-met i - gjen var svun - det.
mi - stet; o hvor er Da-gen da lys og klar, naar Mør-ke sig bort har li - stet.

Marciale

Tekst: Albert Thura

f *mf*

T 1
2

1. Kom blan - ke - ste Sol! kom blan - ke - ste Sol! med
2. Saa pri - ser han Gud, saa pri - ser han Gud, at

f *mf*

B 1
2

3

T 1
2

mil - de - ste Mi - ner fra Him - me - lens Pol! Lad Straa - ler - ne ka - stes i
Vin - te - rens kjed - som - me Ti - der gik ud. Han hø - rer de To - ner med

f

B 1
2

dim. *f* *mp*

T 1
2

6

Dag paa vor Stad, saa bli - ver hver Bor - ger for - nø - jet og glad, naar
sø - de - ste Lyd, som vid - ne om Som' - rens lyk - sa - lig - ste Pryd, og

dim. *f* *mp*

B 1
2

9

cresc. *f*

T 1
2

Sko - len ham mø - der i Maj - maa - neds Pragt og skjø - ne - ste Dragt.
øn - sker sig der - ved al Vel - stand og godt fra Him - me - lens Slot.

cresc. *f*

B 1
2

320 FÆDRELANDSSANG

Tempo giusto

Tekst: Holger Drachmann

f

T 1
2

1. Du dan - ske Mand! af al din Magt syng ud om vor gam - le
 2. Syng ud - og Sorg fra For - tids Nat blir Smil paa hver Glæ - des -
 3. Vort gam - le Land! af al vor Magt vi ø - ger din Rig - doms

B 1
2

4

T 1
2

Mor! En Krans af Hav og Fjord blev lagt om Hu - set, hvor hun
 dag, vor Him - mel skif - ter Far - ve brat men al - drig Fol - kets
 Ring, gaar frem - ad seigt og u - for - sagt, om ej i sto - re

B 1
2

8

p

T 1
2

bor: Mod grøn - ne, si - de Stran - de gaar stær - ke, stri - de Van - de og
 Flag. Som Dan - marks bli - de Kvin - der har rø - de - hvi - de Kin - der saa
 Spring. Og fu - rer Plo - ven Lan - det, saa sku - rer Kø - len Van - det, støt

p

B 1
2

13

f

T 1
2

o - ver Kor - nets Guld - glans staar Vi - kin - ge - ste - nen Vagt, staar Vi - kin - ge - ste - nen Vagt!
 ly - ser Li - vets Frisk - hed fra Fri - he - dens dy - re Skat, fra Fri - he - dens dy - re Skat.
 staar den dan - ske Sø - mand paa Ha - vet sin Vi - king - Vagt, paa Ha - vet sin Vi - king - Vagt.

ff poco rall.

f

ff

B 1
2

Original tysk tekst: Matthias Claudius
 Dansk oversættelse: Carsten Hauch

Andante molto tranquillo (drømmende)

p *poco*

T1
 1. Alt Sko - ven sig for - dunk - ler; den gyl - ne Stjer - ne
 2. Hvor ro - ligt Jor - den hvi - ler bag Nat - tens Slør og

T2
 1. Alt Sko - ven sig for - dunk - ler; den gyl - ne Stjer - ne
 2. Hvor ro - ligt Jor - den hvi - ler bag Nat - tens Slør og

B1
 1. Alt Sko - ven sig for - dunk - ler; den gyl - ne Stjer - ne
 2. Hvor ro - ligt Jor - den hvi - ler bag Nat - tens Slør og

B2
 1. Alt Sko - ven sig for - dunk - ler; den gyl - ne Stjer - ne
 2. Hvor ro - ligt Jor - den hvi - ler bag Nat - tens Slør og

4 *mf* *ppp*

T1
 funk - ler paa Him - len reen og blid, paa Him - len reen og
 smi - ler saa mild og som - mer - varm, saa mild og som - mer -

T2
 funk - ler paa Him - len reen og blid, paa Him - len reen og
 smi - ler saa mild og som - mer - varm, saa mild og som - mer -

B1
 funk - ler paa Him - len reen og blid, paa Him - len reen og
 smi - ler saa mild og som - mer - varm, saa mild og som - mer -

B2
 funk - ler paa Him - len reen og blid, paa Him - len reen og
 smi - ler saa mild og som - mer - varm, saa mild og som - mer -

8

p

T1
 blid; sin Ret Na - tu - ren kræ - ver, og o - ver En - gen
 varm, fast lig et stil - le Kam - mer, hvor - i al Da - gens

T2
 blid; sin Ret Na - tu - ren kræ - ver, og o - ver En - gen
 varm, fast lig et stil - le Kam - mer, hvor - i al Da - gens

B1
 blid; sin Ret Na - tu - ren kræ - ver, og o - ver En - gen
 varm, fast lig et stil - le Kam - mer, hvor - i al Da - gens

B2
 blid; sin Ret Na - tu - ren kræ - ver, og o - ver En - gen
 varm, fast lig et stil - le Kam - mer, hvor - i al Da - gens

12

poco f espressivo *dim.* *rall.* *pp*

T1
 svæ - ver den hvi - de Damp ved Af - tens - tid.
 Jam - mer for - glem - mes skal i Sø - v - nens Arm.

T2
 svæ - ver den hvi - de Damp ved Af - tens - tid.
 Jam - mer for - glem - mes skal i Sø - v - nens Arm.

B1
 svæ - ver den hvi - de Damp ved Af - tens - tid.
 Jam - mer for - glem - mes skal i Sø - v - nens Arm.

B2
 svæ - ver den hvi - de Damp ved Af - tens - tid.
 Jam - mer for - glem - mes skal i Sø - v - nens Arm.

322 TIL SNAPSEN I 'BEL CANTO'

Allegretto (med underfundigt Skælmeri)

Tekst: Aage Berntsen

End - skønt jeg gan - ske sik - kert ved, at Du er falsk som

beklagende *p* *f* largamente (inderligt)

Du er hed, at Du i Mor - gen pla - ger mig, dog Kæ - re, Du be -

p *f*

a tempo ac - - cel - - le - - ran - - do
cre - - - - - scen - - - - - do *f*

8 ha - ger mig, Du li - ge - frem be - ta - ger mig, jeg
p *f*
cre - - - - - scen - - - - - do

Allegro (heftigt) *f* *pp* *f* pesante

11 ta - ger Dig (drikker) Ah! og kla - ger ej.

Tekst trykt med tilladelse af forfatterens arvinger.

* Dette Sted udføres saaledes, at de to Trediedele af Koret siger tonløst men stærkt "Ah" og Resten synger som angivet, dog saaledes at den dybe Fermat-Akkord gaar over til at blive tonløs.

Marschtempo

Tekst: Jens Christian Hostrup

f

T 1
2

1. Vi fik ej un - der Ti - der - nes Tryk et
2. Kun Fod for Fod vi se, hvor vi gaa, men
3. Vi hø - re, hvor det kal - der os frem, vort

f

B 1
2

3

T 1
2

bø - jet Mod, en lu - den - de Ryg, vor Kamp, vort Kald, hvad
ved dog godt, hvor - hen vi skal naa: til dybt i Barm at
gam - le, sjunk - ne Fæd - re - ne - hjem; det tap - pert bød Aar -

B 1
2

6

T 1
2

bæ - re vi kan, end lig - ger gemt un - der Syns - kred - sens Rand. End vor
ha' vort Kom - pas og ej blot fin - de men fyl - de vor Plads. Ja, vor
tu - sin - der Trods, men har nu he - le sit Haab sat til os. Vi skal

B 1
2

9

T 1
2

Røst er u - den Magt og vor Daad u - den Hjem, og om
Gang maa bli - ve fast - vi er fri - baar - nes Æt og vor
ren - se det for Støv, vog - te tro, hvad som du'r, vi skal

B 1
2

Ord: vi vil frem!
 Fod bli - ve let,
 vejr - slag - ne Mur -

11

T 1
2

os er al Ting sagt med de Ord: vi vil frem!
 Hi - gen maa faa Hast og vor Fod bli - ve let,
 slyn - ge Vaa - rens Løv om dets vejr - - slag - ne Mur -

B 1
2

13

ff

T 1
2

Frem - ad ef - ter Li - vets Kran - sel! Tid er der ej til at stand - se.
 Ø - jet op - ladt, Haan - den ø - vet, Tan - ken paa Flugt o - ver Stø - vet.
 Dan - mark, u - den Læ af Bjær - ge, vi vil dig styr - ke og vær - ge!

ff

B 1
2

324 PAASKE-LILJEN

Andantino

Tekst: N.F.S. Grundtvig

mf

T1

1. Paa - ske - blomst! En Draa - be stærk drak jeg af dit
 2. O! hvor est du mig dog kjær, Bon - de - blomst fra
 3. Vin - ter - storm og Hagl og Regn su - ser, bru - ser

T2

1. Paa - ske - blomst! En Draa - be stærk drak jeg af dit
 2. O! hvor est du mig dog kjær, Bon - de - blomst fra
 3. Vin - ter - storm og Hagl og Regn su - ser, bru - ser

B1

1. Paa - ske - blomst! En Draa - be stærk drak jeg af dit
 2. O! hvor est du mig dog kjær, Bon - de - blomst fra
 3. Vin - ter - storm og Hagl og Regn su - ser, bru - ser

B2

1. Paa - ske - blomst! En Draa - be stærk drak jeg af dit
 2. O! hvor est du mig dog kjær, Bon - de - blomst fra
 3. Vin - ter - storm og Hagl og Regn su - ser, bru - ser

4

T1
 gu - le Bæ - ger, og som ved et Un - der-værk den mig
 Lands - by - ha - ve, mer end Ro - sen est du værd, Paa - ske -
 o - ver Jor - den; men jeg stan - der som et Tegn for en

T2
 gu - le Bæ - ger, og som ved et Un - der-værk den mig
 Lands - by - ha - ve, mer end Ro - sen est du værd, Paa - ske -
 o - ver Jor - den; men jeg stan - der som et Tegn for en

B1
 gu - le Bæ - ger, og som ved et Un - der-værk den mig
 Lands - by - ha - ve, mer end Ro - sen est du værd, Paa - ske -
 o - ver Jor - den; men jeg stan - der som et Tegn for en

B2
 gu - le Bæ - ger, og som ved et Un - der-værk den mig
 Lands - by - ha - ve, mer end Ro - sen est du værd, Paa - ske -
 o - ver Jor - den; men jeg stan - der som et Tegn for en

7

T1
 hæ - ver, ve - der - kvæ - ger: Ha - ne - gal og Mor - gen - sang,
 blomst paa Fæd - res Gra - ve! Du for - kyn - der mig en Vaar,
 Blom - ster - tid i Nor - den. Næg - te man mig med For - agt

T2
 hæ - ver, ve - der - kvæ - ger: Ha - ne - gal og Mor - gen - sang,
 blomst paa Fæd - res Gra - ve! Du for - kyn - der mig en Vaar,
 Blom - ster - tid i Nor - den. Næg - te man mig med For - agt

B1
 hæ - ver, ve - der - kvæ - ger: Ha - ne - gal og Mor - gen - sang,
 blomst paa Fæd - res Gra - ve! Du for - kyn - der mig en Vaar,
 Blom - ster - tid i Nor - den. Næg - te man mig med For - agt

B2
 hæ - ver, ve - der - kvæ - ger: Ha - ne - gal og Mor - gen - sang,
 blomst paa Fæd - res Gra - ve! Du for - kyn - der mig en Vaar,
 Blom - ster - tid i Nor - den. Næg - te man mig med For - agt

11

T1

sy - nes mig af den ud - sprang, vaag-nen - de jeg ser de
 ja, et hel - ligt Ju - bel - aar, som hver æ - del Blomst af
 Ro - sen-duft og Som - mer - pragt! Li - ge godt, naar dem jeg

T2

sy - nes mig af den ud - sprang, vaag-nen - de jeg ser de
 ja, et hel - ligt Ju - bel - aar, som hver æ - del Blomst af
 Ro - sen - duft og Som - mer - pragt! Li - ge godt, naar dem jeg

B1

sy - nes mig af den ud - sprang, vaag-nen - de jeg ser de
 ja, et hel - ligt Ju - bel - aar, som hver æ - del Blomst af
 Ro - sen - duft og Som - mer - pragt! Li - ge godt, naar dem jeg

B2

sy - nes mig af den ud - sprang, vaag-nen - de jeg ser de
 ja, et hel - ligt Ju - bel - aar, som hver æ - del Blomst af
 Ro - sen - duft og Som - mer - pragt! Li - ge godt, naar dem jeg

14

T1

dø - - de i en Paa - ske - Mor - gen - rø - de.
 Dø - - de skal for - kla - ret i - gen - fø - de.
 fry - - der, som har kjær, hvad jeg be - ty - der!

T2

dø - - de i en Paa - ske - Mor - gen - rø - de.
 Dø - - de skal for - kla - ret i - gen - fø - de.
 fry - - der, som har kjær, hvad jeg be - ty - der!

B1

dø - - de i en Paa - ske - Mor - gen - rø - de.
 Dø - - de skal for - kla - ret i - gen - fø - de.
 fry - - der, som har kjær, hvad jeg be - ty - der!

B2

dø - - de i en Paa - ske - Mor - gen - rø - de.
 Dø - - de skal for - kla - ret i - gen - fø - de.
 fry - - der, som har kjær, hvad jeg be - ty - der!

Poco andantino

Tekst: Johannes Jørgensen

mf

T1

1. Vi Børn, vi Børn, vi vaag - ner læn - ge før det bli - ver
 2. Vi Børn, vi Børn maa hu - ske Hvisk og Tisk fra Seng til
 3. Vi Børn, vi Børn, vi sprin - ger af vor Seng paa ba - re

mf

T2

1. Vi Børn, vi Børn, vi vaag - ner læn - ge før det bli - ver
 2. Vi Børn, vi Børn maa hu - ske Hvisk og Tisk fra Seng til
 3. Vi Børn, vi Børn, vi sprin - ger af vor Seng paa ba - re

mf

B1

1. Vi Børn, vi Børn, vi vaag - ner læn - ge før det bli - ver
 2. Vi Børn, vi Børn maa hu - ske Hvisk og Tisk fra Seng til
 3. Vi Børn, vi Børn, vi sprin - ger af vor Seng paa ba - re

mf

B2

1. Vi Børn, vi Børn, vi vaag - ner læn - ge før det bli - ver
 2. Vi Børn, vi Børn maa hu - ske Hvisk og Tisk fra Seng til
 3. Vi Børn, vi Børn, vi sprin - ger af vor Seng paa ba - re

4

T1

Dag. Saa lig - ger vi og lyt - ter til vort e - get Hjer - tes Slag og
 Seng - for Mor blir vred paa Tul - le og Fa - der paa sin Dreng - de
 Ben - saa kap - pes vi med Tø - jet, og saa er in - gen sén! Den

T2

Dag. Saa lig - ger vi og lyt - ter til vort e - get Hjer - tes Slag og
 Seng - for Mor blir vred paa Tul - le og Fa - der paa sin Dreng - de
 Ben - saa kap - pes vi med Tø - jet, og saa er in - gen sén! Den

B1

Dag. Saa lig - ger vi og lyt - ter til vort e - get Hjer - tes Slag og
 Seng - for Mor blir vred paa Tul - le og Fa - der paa sin Dreng - de
 Ben - saa kap - pes vi med Tø - jet, og saa er in - gen sén! Den

B2

Dag. Saa lig - ger vi og lyt - ter til vort e - get Hjer - tes Slag og
 Seng - for Mor blir vred paa Tul - le og Fa - der paa sin Dreng - de
 Ben - saa kap - pes vi med Tø - jet, og saa er in - gen sén! Den

Tekst trykt med tilladelse af forfatterens arvinger.

T1
 til en Fugl der - u - de i Mor - gen - lys bag Ru - - de.
 si - ger, vi skal so - ve og drøm-me om grøn - ne Sko - ve.
 The - kop! av, den bræn - der! Det er godt for val - ne Hæn - der!

T2
 til en Fugl der - u - de i Mor - gen - lys bag Ru - - de.
 si - ger, vi skal so - ve og drøm-me om grøn - ne Sko - ve.
 The - kop! av, den bræn - der! Det er godt for val - ne Hæn - der!

B1
 til en Fugl der - u - de i Mor - gen - lys bag Ru - - de.
 si - ger, vi skal so - ve og drøm-me om grøn - ne Sko - ve.
 The - kop! av, den bræn - der! Det er godt for val - ne Hæn - der!

B2
 til en Fugl der - u - de i Mor - gen - lys bag Ru - - de.
 si - ger, vi skal so - ve og drøm-me om grøn - ne Sko - ve.
 The - kop! av, den bræn - der! Det er godt for val - ne Hæn - der!

T1
 4. Vi Børn, vi Børn, vi tra - ver, trip - pe - trap! vor Sko - le - gang, vi
 5. Vi Børn, vi Børn, vi kvid - rer o - ver Ga - de og i Gaard, og
 6. Vi Børn, vi Børn, vi be - der nu for al - le stak - kels Smaa, som

T2
 4. Vi Børn, vi Børn, vi tra - ver, trip - pe - trap! vor Sko - le - gang, vi
 5. Vi Børn, vi Børn, vi kvid - rer o - ver Ga - de og i Gaard, og
 6. Vi Børn, vi Børn, vi be - der nu for al - le stak - kels Smaa, som

B1
 4. Vi Børn, vi Børn, vi tra - ver, trip - pe - trap! vor Sko - le - gang, vi
 5. Vi Børn, vi Børn, vi kvid - rer o - ver Ga - de og i Gaard, og
 6. Vi Børn, vi Børn, vi be - der nu for al - le stak - kels Smaa, som

B2
 4. Vi Børn, vi Børn, vi tra - ver, trip - pe - trap! vor Sko - le - gang, vi
 5. Vi Børn, vi Børn, vi kvid - rer o - ver Ga - de og i Gaard, og
 6. Vi Børn, vi Børn, vi be - der nu for al - le stak - kels Smaa, som

5

T1
 skri - ver, reg - ner, sta - ver, aa, Da - gen er saa lang! og
 Fug - le, som ej véd det, maa tro det nu er Vaar, - vi
 maa i mør - ke Kro - ge i Nød og Kul - de staa. Lad os

T2
 skri - ver, reg - ner, sta - ver, aa, Da - gen er saa lang! og
 Fug - le, som ej véd det, maa tro det nu er Vaar, - vi
 maa i mør - ke Kro - ge i Nød og Kul - de staa. Lad os

B1
 skri - ver, reg - ner, sta - ver, aa, Da - gen er saa lang! og
 Fug - le, som ej véd det, maa tro det nu er Vaar, - vi
 maa i mør - ke Kro - ge i Nød og Kul - de staa. Lad os

B2
 skri - ver, reg - ner, sta - ver, aa, Da - gen er saa lang! og
 Fug - le, som ej véd det, maa tro det nu er Vaar, - vi
 maa i mør - ke Kro - ge i Nød og Kul - de staa. Lad os

9

T1
 glad i sid - ste Ti - me vi hø - rer Klok - ken ki - - me.
 har det For - aar in - de, som al - drig skal for - svin - - de.
 al - le med hver - an - dre i Sang og Sol - skin van - - dre!

T2
 glad i sid - ste Ti - me vi hø - rer Klok - ken ki - - me.
 har det For - aar in - de, som al - drig skal for - svin - - de.
 al - le med hver - an - dre i Sang og Sol - skin van - - dre!

B1
 glad i sid - ste Ti - me vi hø - rer Klok - ken ki - - me.
 har det For - aar in - de, som al - drig skal for - svin - - de.
 al - le med hver - an - dre i Sang og Sol - skin van - - dre!

B2
 glad i sid - ste Ti - me vi hø - rer Klok - ken ki - - me.
 har det For - aar in - de, som al - drig skal for - svin - - de.
 al - le med hver - an - dre i Sang og Sol - skin van - - dre!

Værdigt, men ikke for langsomt

Tekst: Anders W. Holm

mf *f*

T 1
2

1. Fred - lys din Jord, Du dan - ske Mand! Høst - vej - ret hær - ger
2. Nu kri - ges Grib og Falk og Ørn; værn om dit Bo og
3. Om - gærd din Gaard, stæng Laas og Slaa! U - fred vil man - ge,
4. Hegn om dit Hus og Hjem - mets Jord, værn om det Land, hvor

B 1
2

mf *f*

4

T 1
2

o - ver Land. Nu sti - mer Sil - den ved din Kyst, og
di - ne Børn, be - skærm dit lil - le Lær - ke - skjul mod
Fred kun faa. Vis, saa Al - ver - den ser og véd, at
Dan - sken bor, da skal en Fre - dens Dag i - gen Du

B 1
2

p

7

T 1
2

La - den bug - ner af din Høst. Fred med din Jord og
Him - lens sto - re, vil - de Fugl; U - vej - ret vi - ger
Du vil Fred og Ær - lig - hed. Løft o - ver Dan - skens
fin - de Fjen - der - ne som Ven. Fred - lys din Jord, Du

B 1
2

cresc.

10

T 1
2

med din Strand, Du go - de, dan - ske Fre - dens Mand!
dog en Gang for Sol og Fred og Fug - le - sang.
Jord og Strand dit hvi - de Kors for Fre - dens Land.
dan - ske Mand! be - var vort Folk og Fæd - re - land.

B 1
2

f

Andante

Sopran solo

Ak,

poco f *dim.* *pp*

Ak, Ju - le - sne fra Beth - le - hem, ak,

poco f *dim.* *pp*

5

S solo

Ju - le - sne fra Beth - le - hem fald blidt i blø - de Fla - ger og

Ju - - le - sne fra Beth - le - hem fald

9

S solo

saa den Sæd, der skal gaa frem paa E - vig - he - dens A - ger! Lad

cresc.

blidt, fald blidt i blø - de, blø - de

cresc.

Tekst trykt med tilladelse af forfatterens arvinger.

13 *pp*

S
solo

hvi - de Frø - korn fal - de tyst i mangt et mørkt og fros - sent Bryst som

T 1
2

pp

Fla - ger og saa den Sæd, der skal gaa

B 1
2

pp

17 *cresc.* *f* *rall.*

S
solo

Nat - tens Kul - de na - - - - -

T 1
2

cresc. gaa frem paa *f*

frem, gaa frem paa E - vig - he - dens A - - - - -

B 1
2

cresc. *f*

21 Tempo I

S
solo

ger!

T 1
2

dim. *pp*

ger! Ak, Je - sus - barn paa Kryb - - be -

B 1
2

dim. *pp*

25

S
solo

Je - sus - barn paa Kryb - be - straa, lad Ver - dens Rø - ster ti - el Der

T 1
2

straa, ak, Je - - sus - barn paa Kryb - be -

B 1
2

29 *cresc.*

S
solo
er ej no - gen an - den Vraa, hvor jeg vil hel - ler bi - e. Før

T
1
2
cresc.
straa, lad Ver - dens, Ver - dens Rø - ster

B
1
2
cresc.

33 *pp*

S
solo
mig fra Fald og Fa - re hjem og laan mig Hus i Beth - le - hem hos

T
1
2
pp
ti - el Der er ej no - - gen an - den

B
1
2
pp

37 *cresc.* *f* ral - len - tan - do

S
solo
Dig, hos Dig og Sanct Ma - ri - -

T
1
2
cresc. *f*
Vraa, hvor jeg, hvor jeg vil hel - ler bi - - -

B
1
2
cresc. *f*

41 Tempo I

S
solo
e.

T
1
2
dim. *pp*
e. Ak, Ju - le - sne fra Beth - - le - hem.

B
1
2
dim. *pp*
Beth - le - - hem.

Frejddigt

1. Hil dig vor Fa - - ne! Kors - Ban - ner hvidt!
 2. Fjen - der - ne gru - - e mer end for Sværd,
 3. Højt dig at bæ - - re, gav Kon - stan - tin
 4. Stær - ke - re Fjen - der, Kors! i dit Fjed

5 *mp* cre -
 hol - de paa Ba - ne med dig vi Skridt: Vis er os
 ved dig at sku - e, plan - tet dem nær; hvor du dig
 Hæ - der og Æ - - re, Guld - kro - ne fin: Dog i Guds
 Støv o - ver - vin - der, stud - ser der - ved, vin - der til -

10 *f* *mp* cre -
 - - - - scen - - - - do
 Glan - sen, E - vig - heds - Kran - sen, Liv for Be - kym - rin - ger frit.
 hæ - ver, Se - jer om - svæ - ver Kors - Her - rens sig - ne - de Hær.
 Ri - ge hø - je - re sti - ge skal end Be - røm - mel - se din.
 li - ge Him - me - rigs Ri - ge, har un - der Kors det med Fred.
 - - - - scen - - - - do

Varmt og frejdigt

1. Der er et yn - digt Land, det staar med bre - de
 2. Der sad i for - dums Tid de har - nisk - klæd - te
 3. Det Land end - nu er skønt, thi blaa sig Sø - en

4

Bø - ge, nær sal - ten Ø - ster - strand; det bug - ter sig i
 Kæm - per, ud - hvi - le - de fra Strid; saa drog de frem til
 bæ - ter, og Lø - vet staar saa grønt; og æd - le Kvin - der,

8

Bak - ke, Dal, det hed - der gam - le Dan - mark, og det er Fre - jas Sal.
 Fjen - ders Mén, nu hvi - le de - res Be - ne bag Hø - jens Bav - ta - sten.
 skøn - ne Møer og Mænd og ra - ske Sven - de be - bo de Dan - skes Øer.

Bredt og mildt

Tekst: Kai Hoffmann

mp

T¹
2

B¹
2

1. Den dan - ske Sang er en ung, blond Pi - ge, hun gaar og nyn - ner i
2. Al Sjæl - lands Yn - de og Jyl - lands Væl - de, de tven - de Klan - ge af
3. Saa syng da, Dan - mark, lad Hjer - tet ta - le, thi Hjer - te - spro - get er

mp

4

T¹
2

B¹
2

Dan - marks Hus, hun er et Barn af det hav - blaa Ri - ge, hvor
Blidt og Haardt skal San - gen rum - me for ret at mel - de om,
Vers og Sang, og læ - re kan vi af Nat - ter - ga - le, af

7

T¹
2

B¹
2

p

Bø - ge lyt - ter til Bøl - gers Brus. Den dan - ske Sang naar den
hvad der in - derst er os og vort. Og Ti - der skif - ter, og
Lær - ken o - ver den grøn - ne Vang. Og Blæ - sten su - ser sin

p

10

T¹
2

B¹
2

dy - best klin - ger har Klang af Klok - ke af Sværd og Skjold. I -
Sæ - der mild - nes, men Kunst og Kamp kræ - ver sta - dig Staal: det
vil - de Vi - se, og Stran - den drø - ner sit Høj - tids - kvad. Fra

13

T¹
2

B¹
2

f

mod os bru - ser paa bre - de Vin - ger en Sa - ga - to - ne fra He - den - old.
Al - ter - baal, hvor vor Sjæl skal ild - nes, det flam - mer he - dest i Bjar - ke - maal.
He - dens Lyng som fra Sta - dens Fli - se skal San - gen løf - te sig, ung og glad.

f

Tekst trykt med tilladelse af forfatterens arvinger.

Andante

mf

T 1
2

1. Blidt vug - ges du i Him - mel - seng paa Bol - stre blaa, mens
 2. Som der du gyn - ger, blød og rund, du Blom - ster - ø, saa
 3. Om Bra - ge, San - gens Vog - ter tro, et Sagn gaar om, at

B 1
2

3

T 1
2

o - ver sprag - let Blom - ster - eng Sang - lær - ker graa din
 smi - len - de og kær - ne - sund i sal - ten Sø, en
 han paa Fyn, i O - dins Bo til Ver - den kom og

B 1
2

5

T 1
2

Skøn - heds Pris i Ju - bel - kvad ud - sjun - - ger; og
 ba - den - de Gud - in - de fast at sku - - e, der
 blev den før - ste Skjald i he - le Nor - - den, og

B 1
2

rall. a tempo *p*

7

T 1
2

hver en Som - mer - mor - gens Gry, naar Da - gen ly - ser o - ver By, du
 bol - trer glad sit Le - gems Pragt, mens Flo - ra selv har gav - mildt lagt et
 Digt og Sang og To - ners Magt hans Her - sker - spir er un - der - lagt, og

B 1
2

cresc. *f*

9

T 1
2

sig - net blir af tu - sind gla - de Tun - - ger.
 Ro - sen - baand om Bar - mens æd - le Bu - - e.
 Fyn blev San - gens Kon - ge - bo paa Jor - - den.

B 1
2

cresc. *f*

Tekst trykt med tilladelse af forfatterens arvinger.

Andante

mf 1

T 1
2

4. Og Y - dun, Ung - doms fag - re Fe, blev Gu - dens Brud; hver
5. Og Sang og Ung - dom, det er Tro paa Li - vets Vaar. saa
6. Og, som din Dag blev født i Sang, saa fik du lært, at

B 1
2

3

T 1
2

To - ne skjælv og maat - te le sin Glæ - de ud, da
blev de døbt, de æd - le to, til fæl - les Kaar, og
alt, hvad der har fest - lig Klang, blir min - dre svært, og

B 1
2

5

T 1
2

San - gen blev med Ung - dom - men for - mæ - - let, og
si - den har de le - vet glad til - sam - - men, og
der - for lyt - ter du, naar Stren - ge stem - - mes og

B 1
2

rall. a tempo *p*

7

T 1
2

Bra - ge gjor - de her - ligt Kvad om, hvad der ret gør hjer - te - glad, - to
Fyn blev til en San - ger - hal, et Fre - de - bo for vin - get Skjald. - Saa
ø - ver gla - de - re dit Kald paa Mark og Eng, i Lo og Stald, og

B 1
2

cresc. *f*

9

T 1
2

af den stør - ste Magt paa Jord be - sjæ - - let.
mangt et Navn staar gemt paa A - ske - stam - - men.
bedst, naar Gen - klang i dit Bryst for - nem - - mes.

B 1
2

cresc. *f*

Andante

mf 1

T 1
2

7. Fra grøn - ne Skov, fra Eng og Vang, fra Borg og Vraa et
8. Og der - for blev dit Fyn - bo - maal som Fug - le - sang. Det
9. Saa hil dig, hil dig, elsk - te Ø! Vogt tro din Arv, da

mf

B 1
2

3

T 1
2

To - ne - brus mod Sky sig svang, de var ej faa, der
fik vel ej af Svær - dets Staal den hvas - se Klang, men
lø - ves Lund, da spi - rer Frø af æ - del Marv, og

B 1
2

5

T 1
2

hæ - ved Sag - net o - ver Ti - ders Taa - - ge, dog
mer af Stry - gens Klap paa Le - ens Kin - - der, og
da er du et Pa - ra - dis i Nor - - den. Lad

rall. *a tempo* *p*

B 1
2

7

T 1
2

fle - re, der paa Lær - ke - vis har jub - let ud Al - ver - dens Pris og
So - lens Smil er i dets Gem og Hø - ets Duft og Mo - sens Em og
San - gen to - ne fra hvert Bryst - saa jub - len - de af æ - del Lyst til

cresc. *f*

B 1
2

9

T 1
2

svo - ret dyrt paa Bra - ges Arv at vaa - - ge.
Bø - gens bli - de Sus, naar Da - gen rin - - der.
jævnt og mun - tert, virk - somt Liv paa Jor - - den.

cresc. *f*

B 1
2

Stolt og fast, ikke for langsomt

1. Nor - dens her - li - ge Har - pe! En - kel Streng er svag,

1. Nor - dens her - li - ge Har - pe! En - kel Streng er svag,

1. Nor - dens her - li - ge Har - pe! En - kel Streng er svag,

1. Nor - dens her - li - ge Har - pe! En - kel Streng er svag,

5 Væl - digt er Har - pens Mæ - le! Mæg - - - tig er Har - pens

Væl - digt er Har - pens Mæ - le! Mæg - - - tig er Har - pens

Væl - digt er Har - pens Mæ - le! Mæg - - - tig er Har - pens

Væl - digt er Har - pens Mæ - le! Mæg - - - tig er Har - pens

8 Magt, mæg - tig er Har - pens Magt, hvis Stren - - ge er sam - men -

Magt, mæg - tig er Har - pens Magt, hvis Stren - ge er sam - men -

Magt, mæg - tig er Har - pens Magt, hvis Stren - ge er sam - men -

Magt, mæg - tig er Har - pens Magt, hvis Stren - ge er sam - men -

Tekst trykt med tilladelse af forfatterens arvinger.

11 *ff* *rall.*

T1 lagt stem - te Bro - der - sjæ - - le.

T2 lagt stem - te Bro - der - sjæ - - le.

B1 lagt stem - te Bro - - der sjæ - le.

B2 lagt stem - te Bro - der - sjæ - - le.

14 *mf* *p*

T1 2. Nor - dens her - li - ge Har - pe! Stren - ge fem er lagt

T2 2. Nor - dens her - li - ge Har - pe! Stren - ge fem er lagt

B1 2. Nor - dens her - li - ge Har - pe! Stren - ge fem er lagt

B2 2. Nor - dens her - li - ge Har - pe! Stren - ge fem er lagt

18 *mf*

T1 tungt o - ver Har - pe - ram - men. Sa - - - ga - ens sto - re

T2 tungt o - ver Har - pe - ram - men. Sa - - - ga - ens sto - re

B1 tungt o - ver Har - pe - ram - men. Sa - - - ga - ens sto - re

B2 tungt o - ver Har - pe - ram - men. Sa - - - ga - ens sto - re

21

p *cresc.*

T1 Haand, Sa - ga - ens sto - re Haand har le - - get med Kløgt og

T2 Haand, Sa - ga - ens sto - re Haand har le - get med Kløgt og

B1 Haand, Sa - ga - ens sto - re Haand har le - get med Kløgt og

B2 Haand, Sa - ga - ens sto - re Haand har le - get med Kløgt og

24

ff *rall.*

T1 Aand, To - ner slyn - ges sam - - men.

T2 Aand, To - ner slyn - ges sam - - men.

B1 Aand, To - ner slyn - ges sam - men.

B2 Aand, To - ner slyn - ges sam - - men.

27

ff *mf*

T1 3. Nor - dens her - li - ge Har - pe! Sam - me Bjør - ne - blod

T2 3. Nor - dens her - li - ge Har - pe! Sam - me Bjør - ne - blod

B1 3. Nor - dens her - li - ge Har - pe! Sam - me Bjør - ne - blod

B2 3. Nor - dens her - li - ge Har - pe! Sam - me Bjør - ne - blod

31 *ff*

T1
bru - ser i Har - pens Hjør - te. Knu - - get af Vold og

T2
bru - ser i Har - pens Hjør - te. Knu - - get af Vold og

B1
bru - ser i Har - pens Hjør - te. Knu - - get af Vold og

B2
bru - ser i Har - pens Hjør - te. Knu - - get af Vold og

34 *mf*

T1
Ve, knu - get af Vold og Ve, det nor - - di-ske Sind vil le

T2
Ve, knu - get af Vold og Ve, det nor - di-ske Sind vil le

B1
Ve, knu - get af Vold og Ve, det nor - di-ske Sind vil le

B2
Ve, knu - get af Vold og Ve, det nor - di-ske Sind vil le

38 *rall.* *pp*

T1
gen-nem Ild og Smer - te. 4. Nor - dens her - li - ge Har - pel!

T2
gen - nem Ild og Smer - te. 4. Nor - dens her - li - ge Har - pel!

B1
gen - nem Ild og Smer-te. 4. Nor - dens her - li - ge Har - pel!

B2
gen-nem Ild og Smer - te. 4. Nor - dens her - li - ge Har - pel!

42

T1 *f* Bro - der-stren-gens Væld *ff* sti - ger mod Stjær-ner skar - pe, mæg -

T2 *f* Bro - der-stren-gens Væld *ff* sti - ger mod Stjær-ner skar - pe, mæg -

B1 *f* Bro - der-stren-gens Væld *ff* sti - ger mod Stjær-ner skar - pe, mæg -

B2 *f* Bro - der-stren-gens Væld *ff* sti - ger mod Stjær-ner skar - pe, mæg -

46

T1 *mf* - tig er Har - pens Magt, mæg - tig er Har - pens Magt, hvis Stren -

T2 *mf* - tig er Har - pens Magt, mæg - tig er Har - pens Magt, hvis

B1 *mf* - tig er Har - pens Magt, mæg - tig er Har - pens Magt, hvis

B2 *mf* - tig er Har - pens Magt, mæg - tig er Har - pens Magt, hvis

49

T1 *ff* - ge er sam-men - lagt. *allargando* Nor-dens her - li-ge Har - pel *rall.* *molto, fff*

T2 *ff* Stren-ge er sam-men - lagt. *molto, fff* Nor - dens her - li-ge Har - pel

B1 *ff* Stren-ge er sam-men - lagt. *molto, fff* Nor - dens her - li-ge Har - pel

B2 *ff* Stren - ge er sam-men - lagt. *molto, fff* Nor-dens her - li-ge Har - pel

BIDRAG TIL MELODIER TIL SANGBOGEN 'DANMARK'

333

Tekst: B.S. Ingemann

S
A

1. Dan - ne - vang med grøn - ne Bred ved den blan - ke Vo - ve!
 2. Dan - ne - vang! din Blom - ster - arm Fæd - re - ne om - slyn - ged;
 3. Een er Fa - der for os her! Vi har fæl - les Mo - der:

5

S
A

I dit Skød er Kær - lig - hed, Fred i di - ne Sko - ve;
 kær - ligt glø - der Søn - nens Barm, hvor hans Vug - ge gyn - ged.
 Dan - mark er vor Mo - der kær, Dan - marks Søn vor Bro - der!

9

S
A

Fug - len syn - ger højt i Sky o - ver Kæm - pe - hø - je;
 I de dan - ske Fæd - res Spor, un - der E - ge - skyg - ger,
 Som eet Hjer - te Favn i Favn, Bro - der - fol - ket flam - mel!

13

S
A

men i Da - len smi - ler bly Vaar - vi - o - lens Ø - je.
 der, hvor Tro - skabs - fug - len bor, E - nig - he - den byg - ger.
 Jub - le højt dit Fa - der - navn, gam - le Skjold - ung - stam - me!

1

S
A

4. Hil dig, Drot! og hil dig, Land ved den blan - ke Vo - ve!
 5. Her er Sang og Har - pe - klang, her er Fryd og Gam - men!

5

S
A

Blom - ster - ø - er! Grøn - ne Strand! Ly - se Bø - ge - sko - ve!
 Her vi slum - re skal en - gang bro - der - ligt til - sam - men!

9

S
A

Her er Tro - skabs - fug - len graa, Fæd - res Hø - je grøn - ne,
 Her vi le - ve skal og dø som de Fæd - re gæ - ve!

13

S
A

Ven - nen tro - fast, Him - len blaa, Slet - tens Mø - er skøn - ne!
 Le - ve Kon - ge, Ven og Møl! Gam - le Dan - mark le - ve!

Land, det staar med bre - de
Tid de har - nisk - klæd - te

1. Der er et yn - digt Land, det staar med bre - - de
2. Der sad i For - dums Tid de har - nisk - klæd - - te

Land, det staar med bre - de
Tid de har - nisk - klæd - te

Bø - ge nær sal - ten Ø - ster - strand; det bug - ter sig i
Kæm - per, ud - hvi - le - de fra Strid; saa drog de frem til

Bak - ke, Dal, det hed - der gam - le Dan - mark, og det er Fre - jas Sal.
Fjen - ders Men, nu hvi - le de - res Be - ne bag Hø - jens Bav - ta - sten.

skønt, thi blaa sig Sø - en
land! Hil hver en Dan - ne -

3. Det Land end - nu er skønt, thi blaa sig Sø - - en
4. Hil Drot og Fæd - re - land! Hil hver en Dan - - ne -

skønt, thi blaa sig Sø - en
land! Hil hver en Dan - ne -

bæl - ter, og Lø - vet staar saa grønt; og æd - le Kvin - der,
bor - ger, som vir - ker, hvad han kan! Vort gam - le Dan - mark

skøn - ne Møer og Mænd og ra - ske Sven - de be - bo de Dan - skes Øer.
skal be - staa, saa læn - ge Bø - gen spej - ler sin Top i Bøl - gen blaa.

1. Ro - sen blus - - ser alt i Da - nas Ha - ve, lif - ligt
 2. Her i - mel - - lem Ha - vets dy - be Kløf - ter gi - ves
 3. U - di Øst og Vest, og hvor jeg van - ker, drøm - mer

S
A

1. Ro - sen blus - ser alt i Da - nas Ha - ve,
 2. Her i - mel - lem Ha - vets dy - be Kløf - ter
 3. U - di Øst og Vest, og hvor jeg van - ker,

fløj - - ter vist den sor - te Stær, Bi - er
 al - - drig Vaar og Blom - ster - pragt; Hva - len,
 3 jeg om jer ved Dan - marks Sund; selv i -

S
A

lif - ligt fløj - ter vist den sor - te Stær,
 gi - ves al - drig Vaar og Blom - ster - pragt;
 drøm - mer jeg om jer ved Dan - marks Sund;

de - - res bru - ne Nek - tar la - ve, Hing - sten
 kold og dum, ved Ski - bet snøf - ter, tav - se
 5 blandt Con-stan - tias ful - de Ran - ker min - des

S
A

Bi - er de - res bru - ne Nek - tar la - ve,
 Hva - len, kold og dum, ved Ski - bet snøf - ter,
 selv i-blandt Con-stan - tias ful - de Ran - ker

græs - ser stolt paa Fæd-res Gra-ve, Dren-gen pluk - ker af de rø-de Bær.
 Fugl de bre-de Vin-ger løf-ter med sit Byt - te fra den vaa-de Jagt.
 7 jeg med læng-sels-ful-de Tan-ker Lø - vet i Char-lot-tes Bø-ge-lund.

S
A

Hing - sten græs-ser stolt paa Fæd-res Gra-ve, Dren-gen pluk - ker af de rø-de Bær.
 tav - se Fugl de bre-de Vin-ger løf-ter med sit Byt - te fra den vaa-de Jagt.
 min - des jeg med læng-sels-ful-de Tan-ker Lø - vet i Char-lot-tes Bø-ge-lund.

4. Kler - ken raa - - ber i Ma-nil - las Røn - ner: "Dan - mark
 5. Mor - gen-lan - - dets Søn i Kaa - ber lan - ge bag sin
 6. Kun - de du, ved Guld og Sølv at lo - ve, kø - be

S
A

4. Kler - ken raa - ber i Ma-nil - las Røn - ner:
 5. Mor - gen-lan - dets Søn i Kaa - ber lan - ge
 6. Kun - de du, ved Guld og Sølv at lo - ve,

er et li - det, fat - tigt Land! Det for -
 Vif - - te gis - per ef - ter Luft; - han har
 dig en nor - disk Kvin - des Tro, kø - be

3

S
A

“Dan - mark er et li - det, fat - tigt Land!”
 bag sin Vif - te gis - per ef - ter Luft; -
 kø - be dig en nor - disk Kvin - des Tro,

sik - - rer Ja - vas ri - ge Søn - ner; selv Ba -
 sprag - - let Fugl, men in - gen San - ge, hjer - te -
 dig et Pust fra Sø - ens Vo - ve, kø - be

5

S
A

Det for - sik - rer Ja - vas ri - ge Søn - ner;
 han har sprag - let Fugl, men in - gen San - ge,
 kø - be dig et Pust fra Sø - ens Vo - ve,

ta - vias skrant - ne Kræm - mer støn - ner: “Dan - mark er et li - det, fat - tigt Land!”
 lø - se Møer med gyld - ne Span - ge, sto - re Glim - mer - blom - ster u - den Duft.
 dig et Ly af Thu - les Sko - ve og en Klø - ver - mark til Mid - dags - ro?

7

S
A

selv Ba - ta - vias skrant - ne Kræm - mer støn - ner: “Dan - mark er et li - det, fat - tigt Land!”
 hjer - te - lø - se Møer med gyld - ne Span - ge, sto - re Glim - mer - blom - ster u - den Duft.
 kø - be dig et Ly af Thu - les Sko - ve og en Klø - ver - mark til Mid - dags - ro?

7. Fat - tig Mand, som plø - jer dan - ske Lan - de, ry - ster
 8. Ja, vor dan - ske Jord er som - mer - fro - dig; der er
 9. Un - der ly - se Bøg den dan - ske Bej - ler med sin

1

S
A

7. Fat - tig Mand, som plø - jer dan - ske Lan - de,
 8. Ja, vor dan - ske Jord er som - mer - fro - dig;
 9. Un - der ly - se Bøg den dan - ske Bej - ler

Æb - - ler af sit e - get Træ, har en
 Kræf - - ter i det dan - ske Brød. Der - for
 her - - ligt - vok - sne Pi - ge gaar; o - ver

3

S
A

ry - ster Æb - ler af sit e - get Træ,
 der er Kræf - ter i det dan - ske Brød.
 med sin her - ligt - vok - sne Pi - ge gaar;

kraf - - - - - tig Arm, en kløg - - - - - tig Pan - - - - - de, Korn paa
 er - - - - - den dan - - - - - ske Mand saa mo - - - - - dig; der - - - - - for
 5 de - - - - - res Ho - - - - - ved Maa - - - - - nen sej - - - - - ler; Sva - - - - - nen

S
A

har en kraf - - - - - tig Arm, en kløg - - - - - tig Pan - - - - - de,
 Der - - - - - for er den dan - - - - - ske Mand saa mo - - - - - dig;
 o - - - - - ver de - - - - - res Ho - - - - - ved Maa - - - - - nen sej - - - - - ler;

Mar - - - - - ken, Mælk i si - - - - - ne Span-de; Kvi-en staar i Græs-set o - - - - - ver Knæ.
 var Nor-man-nens Kniv saa blo - - - - - dig; der-for er den dan-ske Kind saa rød.
 7 i det kla - - - - - re Vand sig spej-ler; Nat-ter - - - - - ga - - - - - len højt i Bu-sken slaar.

S
A

Korn paa Mar-ken, Mælk i si - - - - - ne Span-de; Kvi-en staar i Græs-set o - - - - - ver Knæ.
 der - - - - - for var Nor-man-nens Kniv saa blo - - - - - dig; der-for er den dan-ske Kind saa rød.
 Sva - - - - - nen i det kla - - - - - re Vand sig spej-ler; Nat-ter - - - - - ga - - - - - len højt i Bu-sken slaar.

10. Der - - - - - som sligt for Fat - - - - - tig-dom du ty - - - - - der, Ø - - - - - stens

S
A

10. Der - - - - - som sligt for Fat - - - - - tig-dom du ty - - - - - der,

3 at - - - - - lask-klæd - - - - - te, ri - - - - - ge Mand, glad mit

S
A

Ø - - - - - stens at - - - - - lask-klæd - - - - - te, ri - - - - - ge Mand,

5 sor - - - - - te, dan - - - - - ske Brød jeg bry - - - - - der, tak - - - - - ker

S
A

glad mit sor - - - - - te, dan - - - - - ske Brød jeg bry - - - - - der,

7 Gud, mens fra min Læ - - - - - be ly - - - - - der: "Dan-mark er et li - - - - - det, fat-tigt Land!"

S
A

tak - - - - - ker Gud, mens fra min Læ - - - - - be ly - - - - - der: "Dan-mark er et li - - - - - det, fat-tigt Land!"

1
S 2

1. Lad en og an - den ha - ve Ret, lad det kun Daar - skab
2. Jeg ger - ne tror, hvad der er sagt af Folk, som er i
3. Jeg hør - te tit om Sy - dens Ild, der strøm - mer gen - nem

A

4

S 1
S 2

hed - de, at svær - me for en en - kelt Plet, som Fug - len om sin
Mo - de: "Hvad lig - ger der paa Spro - get Magt, de er jo li - ge
Blo - det, mens Nor - dens Søn var god og mild, men mang - led Hel - te -

A

8

S 1
S 2

Re - - de; jeg til - staar frit og li - ge - frem: jeg
go - - de"; og dog jeg ik - kun eet har kært, det
mo - - det. Nu gaar hans Hel - te - ryg - te rundt. Han

A

11

S 1
S 2

tak - ker Gud, jeg har et Hjem, jeg hol - der mig til Dan - mark.
har jeg af min Mo - der lært, det lær - te jeg i Dan - mark.
slog, saa selv det gør ham ondt, nu har vi Fred i Dan - mark.

A

1

S 1
S 2

4. Jeg ved, at Skøn - heds I - de - al maa langt fra Nor - den
5. Der hø - res Raab i fjer - ne Land, for Gul - det er de
6. Mit gam - le, kæ - re, fri - e Land, jeg kan dig ik - ke

A

4

S 1
2

sø - ges, i Laur - bær - lun - dens tæt - te Sal og ej i dunk - le
gla - de. Bliv, hvor du er, du dan - ske Mand, bliv her, og brug din
mi - ste; jeg slip - per ej din grøn - ne Strand, hvad saa jeg end skal

A

8

S 1
2

Bø - - ges; men Kvin - den med det ly - se Haar og
Spa - - de. Det Korn, der lig - ger gemt i Muld, det
fri - - ste. Hvad jeg end li - de skal for Nød, jeg

A

11

S 1
2

saa det Blik, som mit for - staar, hun fin - des kun i Dan - mark.
spi - rer op og bli'r til Guld, ja, der er Guld i Dan - mark.
har den Trøst dog i min Død: jeg bli - ver her i Dan - mark.

A

S
A

1. Mor - gen - dug, der sag - te bæ - ver i den lu - ne Vind,
 2. Hel - te - daad, der al - drig glem - mes selv i Ti - dens Høst,
 3. Sli - ge Drøm - me, sli - ge Smyk - ker, hvo kan glem - me dem!
 4. Nej, vi vil vort Hjem ej byt - te bort for no - gen Pris,

5

S
A

Blom - ster - duft, der lang - somt svæ - ver fra den gam - le Lind;
 sto - re Sagn, der e - vig gem - mes skal ved Sa - gas Bryst,
 Vil - de no - gen her vel byt - te Dan - marks gam - le Hjem,
 her vi vir - ke vil og le - ve paa de Dan - skes Vis;

9

S
A

Al - fe - leg bag Sko - vens Sa - le, Fug - le - sang i For - aars - da - le,
 Hjer - ter, der af Tro - skab lu - e, Mod, som Dø - den ej kan ku - e,
 hvor i Læ bag E - gens Skyg - ger, Sko - vens Fugl med Fri - hed byg - ger,
 stær - ke som vor Old - tids Min - der, fuld af Kraft mod Dan - marks Fjen - der,

det er Dan - marks Drøm - me.
 det er Dan - marks Smyk - ke.
 Malm af Jord op - gra - ver?
 dem vi al - drig svi - ge.

13

S
A

Maa - nens Lys paa Bøl - gens Strøm - me, det er Dan - marks Drøm - me.
 yd - mygt Sind i Glans og Lyk - ke, det er Dan - marks Smyk - ke.
 mod det Land, hvor Ve - stens Sla - ver Malm af Jord op - gra - ver?
 tro som Guld mod Drot og Ri - ge, - dem vi al - drig svi - ge.

S
A

1. Se dig ud en Som - mer-dag, naar de Bøn - der trom - ler:
 2. Dan - mark er et li - det Land, strakt fra Nord til Søn - der,
 3. Fær - gen med det bre - de Bryst, klædt i Staal og Pla - de,

3

S
A

Land æ - for og By æ - bag, Lær - ke - sang og Hum - ler,
 har dog Brød til al - le Mand, Køb - sted - folk som Bøn - der.
 plø - jer Vej fra Kyst til Kyst o - ver Bæl - ters Fla - de.

5

S
A

Byg i Skred og Bær i Blost, Bar - ne - leg om frøn - net Post,
 Ru - gen med det svul - ne Knæ vok - ser langt i Bak - kens Læ;
 Kob - ber - spir og Tag af Tegl ser sig selv i Ha - vets Spejl;

7

S
A

Ru - gens Dræ med Duft af Most i Drift om bre - de Gaar - de!
 Hum - le - kop og Pæ - re - træ faar Sol mod hvi - de Gav - - le.
 lang - vejs u - de hvi - de Sejl mod grøn - ne Ø - er bov - - ner.

1

S
A

4. To - get støn - ner tungt af Sted, højt sig Rø - gen løf - ter;
 5. Sli - der By - en, dan - ske Mand, alt - for stærkt din Trø - je,

3

S
A

Pla - gen staar ved Van - ge - led, slaar sig løs og snøf - ter.
 tag et Maal af Dan - marks Land fra dets eg - ne Hø - je:

5

S
A

Hyr - den kob - ler si - ne Kø'r; Af - ten - suk i Siv og Rør;
 Sy - net, fjernt af Ban - ker lukt, bli - ver frit mod Bælt og Bugt,

7

S
A

fra den aab - ne Sme - de - dør gaar lan - ge Skum-rings=Gni - ster.
stem-nings-fylt som Hej - re-flugt om Kvæld, naar Sol gaar un - - der.

339

Tekst: Holger Drachmann

S
A

1. Du dan - ske Mand, af al din Magt syng ud om vor gam - le
2. Syng ud, og Sorg fra For - tids Nat blir Smil paa hver Glæ - des -
3. Vort gam - le Land, af al vor Magt vi ø - ger din Rig - doms

4

S
A

Mor. En Krans af Hav og Fjord blev lagt om Hu - set, hvor hun
dag, vor Him - mel skif - ter Far - ve brat, men al - drig Fol - kets
Ring, gaar frem - ad sejgt og u - for - sagt, om ej i sto - re

8

S
A

bor. Mod grøn - ne, si - de Stran - de gaar stær - ke, stri - de
Flag. Som Dan - marks bli - de Kvin - der har rø - de - hvi - de
Spring. Og fu - rer Plo - ven Lan - det, saa sku - rer Kø - len

12

S
A

Van - de, og o - ver Kor - nets Guld - glans staar
Kin - der, saa ly - ser Li - vets Frisk - hed fra
Van - det; støt staar den dan - ske Sø - mand paa

15

S
A

Vi - kin - ge - ste - nen Vagt, staar Vi - kin - ge - ste - nen Vagt.
Fri - he - dens dy - re Skat, fra Fri - he - dens dy - re Skat.
Ha - vet sin Vi - king - vagt, paa Ha - vet sin Vi - king - vagt.

1
S 1
2

1. Du gav os de Blom - ster, som ly - ste i - mod os med
2. Du gav os de Mar - ker saa bøl - gen - de bre - de, hvor
3. Du gav os de Sko - ve saa dy - be og sva - le med

A

3

S 1
2

al - fe - let Skøn - hed, den Gang vi var smaa, de bro - ge - de En - ge var
Korn - ak - set mod - nes og gyl - nes af Sol, hvor Klø - ve - ren duf - ter af
sol - spæt - tet Skyg - ge, med Hul - vej og Skjul, hvor Hver - dag er Høj - tid, og

A

6

S 1
2

go - de i - mod os, vi løb ef - ter rø - de og stand - sed ved blaa, og
Som - mer og He - de saa sundt som vort Brød og saa sødt som Vi - ol, hvor
Taus - hed er Ta - le fra Løv - spring i Maj, til Ok - to - ber staar gul. Paa

A

9

S 1
2

Aa - kan - dens hel - li - ge Hvid - hed for - stod os og
Lær - ken ved Mor - gen gaar op fra sin Re - de og
løn - li - ge Sti - er, i hvæl - ve - de Sa - le vi

A

11

S 1
2

aab - ned sin Løn - dom, i - me - dens vi saa.
mel - der til Sky - en, at Gaard - ha - nen gol.
fej - red Sankt Hans og den hvid - klæd - te Jul.

A

1

S 1
2

4. Du gav os den Him - mel, hvor Sky - er - ne i - ler til
5. Du gav os de van - dren - de, væl - di - ge Van - de, vor

A

3

S 1
2

Leg og til Kamp un - der Vin - de - nes Raab, til at - ter i Ro og i
Vej og vort Værn hed - der: Kom - me og gaa, og Bøl - ger - ne tog - ter langs

A

6

S 1
2

Høj - hed den smi - ler, lyk - sa - lig og gen - født af Straa - ler - nes Daab. Og
Skræn - ter og Stran - de, saa sor - te som Gra - ven, som Him - len saa blaa, og

A

9

S 1
2

Nat - ten, den ly - se, hvor Da - gen kun hvi - ler med
flet - ter en E - vig - heds - krans om din Pan - de og

A

11

S 1
2

halv - aab - ne Øj - ne, u - ro - lig af Haab.
bru - ser din Hym - ne: Lad Dan - mark be - staa!

A

S
A

1. Vi el - sker vort blom - stren - de Fæd - re - land, dets
2. Da Ri - ger blev til for i Kamp at dø og
3. Det Land har de el - sket - som vi - en - gang, det

3

S
A

Bø - ge og Bak - ker og Bøl - ger, vi en - der vor Gang ved en
seg - ne, i Mør - ket be - gra - vet, da slum - re - de fjernt paa den
kan vo - re Sjæ - le for - nem - me; naar ik - ke vi lyt - ter til

6

S
A

hav - blaa Strand, hvad Vej el - ler Sti vi end føl - ger; og
blan - ke Sø vort Dan - mark, be - skær - met af Ha - vet. Det
Fug - le - sang, saa hø - rer vi Bøl - ger - nes Stem - me; og

9

S
A

in - gen skal sø - ge for - gæ - ves Ly, og in - gen skal vej - vild
vaag - ned og kend - te, at Hjer - tet slog i Læng - sel ved tu - sind
Bøl - ger - ne nyn - ner vor Læng - sel frem, mens Fug - le i Mark og

12

S
A

van - dre, der er ik - ke læn - ger fra By til By, end
Stran - de, - og ud o - ver Bøl - ger - ne Da - ner - ne drog og
Sko - ve for - kyn - der, at her er vort Hjer - tes Hjem, hvor

15

S
A

Klok - ker kan hø - re hver - an - dre. Det Land, der har fost - ret vort
kæm - ped om Ri - ger og Lan - de. De her - sked i Væl - de, - og
Fæd - re i Hø - je - ne so - ve. Det Land, der skal e - je vor

18

S
A

ven - li - ge Sind og smi - let os Fre - den i Hjer - ter - ne ind, det er Dan - mark!
her - sked de kort, det Land, som be - stan - dig blev de - res og vort, det er Dan - mark!
Daad og vort Navn og ta - ge os selv i sin kær - li - ge Favn, det er Dan - mark!

Tekst trykt med tilladelse af forfatterens arvinger.

1. Som en rej - se - ly - sten Flaa - de an - kret op ved Jyl - lands
 2. Hav - om - bru - set yng - ler Lan - det. Tu - sind Ø - er gik af
 3. Hav og Muld skal Dan - sken plø - je. Ven - ner! Hvad vi fik for

4

Bro un - der Vejs og Vin - des Naa - de lig - ger Lan - det dybt i
 Havn, lod sig bæ - re bort af Van - det for at bæ - re Dan - marks
 Muld! Bøl - ge - lan - dets run - de Hø - je tav - let ud i Grønt og

8

Ro. Haardt gaar Hav mod Bro og Stavn, mø - der Dan - marks stil - le
 Navn. Mun - tert frem til Li - vets Dyst gen - nem Mulm og Straa - le -
 Guld. Lær - ken klat - rer fra sin Seng i den mor - gen - vaa - de

12

Navn. Hør, hvor blidt det klin - - ger! Hvor vi stod, og
 lyst. Hil Jer, vo - re Ski - - be! Fla - get blaf - fer
 Eng ad sin Ja - cobs - sti - - ge. Men de ly - se

16

hvor vi gik, kom dit Navn som sød Mu - sik blødt paa hvi - de Vin - ger.
 rødt og hvidt. Her er Dan - mark, dit og mit, med sin Køl - vands - stri - be.
 Næt - ters Skær o - ver stil - le Bø - ge - træer aab - ner Him - me - ri - ge.

1

S 1
2

4. Hør det! Husk det, al - le Dan - ske! Klar og fro - dig er vor
5. Vin - ter - klart og som - mer - bro - get, mor - gen - mun - tert, skum - rings -
6. Om din Fri - hed vil vi vær - ne, hol - de Skjold - vagt om din

A

4

S 1
2

Aand. Spro - get slut - ter som en Hand - ske om en fast og ven - lig
svøbt, li - ge - fremt og lat - ter - kro - get, smil - be - straa - let, taa - re -
Fred, of - re dig en mo - den Ker - ne fra din Jord i tu - sind

A

8

S 1
2

Haand. Værn med Vid, hvad helt er vort. Sig kun Sand - hed, jævnt og
døbt. Det er Dan - marks fri - e Sprog, u - den Tryk af frem - med
Led. Ind - aand Nor - dens fri - e Luft, Stil - hed sød af Blom - ster -

A

12

S 1
2

kort, gla - dest ved det Mil - - de. Dan - skens Lov i
Aag frej - digt Fre - ja ta - - ler. E - get Brød til
duft, Storm, som Sø - en sal - - ter, me - dens vi med

A

16

S 1
2

Strid og Fred væ - re Ret og Bil - lig - hed, som Kong Vol - mer vil - de.
e - gen Dug, Dan - marks Hve - de, Dan - marks Rug, Dyb - bøl Møl - le ma - ler.
tro - fast Sind sæt - ter al vor Ger - ning ind, Dan - mark, paa dit Al - ter!

A

S 1

1. Kær est du, Fø - de - land, sødt er dit Navn, til dig staa
 2. Kun der er Vaa - ren i sin ful - de Pragt, kun der i
 3. Ja, skønt er Fjel - det med sin Top af Is, skøn er den

S 2
A

1. Kær est du, Fø - de - land, sødt er dit Navn, til
 2. Kun der er Vaa - ren i sin ful - de Pragt, kun
 3. Ja, skønt er Fjel - det med sin Top af Is, skøn

3

S 1

al - tid di - ne Børns For - læng - sel. Med løn - lig
 al sin Yn - de Som - ren smi - ler, og skøn er
 Dal, som Fos - sens Bøl - ger væ - der, den gu - le

S 2
A

dig staa al - tid di - ne Børns For - læng - sel.
 der i al sin Yn - de Som - ren smi - ler,
 er den Dal, som Fos - sens Bøl - ger væ - der,

5

S 1

Magt du dra - ger til din Favn, hvert an - det
 sel - ve Vint - rens hvi - de Dragt, naar den paa
 Ør - ken er et Pa - ra - dis, naar den har

S 2
A

Med løn - lig Magt du dra - ger til din Favn, hvert
 og skøn er sel - ve Vin - trens hvi - de Dragt, naar
 den gu - le Ør - ken er et Pa - ra - dis, naar

7

S 1

Land mod dig er kun et Fæng - sel.
 vo - re Barn - doms - eg - ne hvi - ler.
 sku - et Bar - nets før - ste Glæ - der.

S 2
A

an - det Land mod dig er kun et Fæng - sel.
 den paa vo - re Barn - doms - eg - ne hvi - ler.
 den har sku - et Bar - nets før - ste Glæ - der.

1

S 1
4. Min Fø - de - stavn er Lyn - gens bru - ne Land, min Barn-doms
5. Skøn er for mig den blom - ster - lø - se Vang; min bru - ne

S 2
A
4. Min Fø - de - stavn er Lyn - gens bru - ne Land, min
5. Skøn er for mig den blom - ster - lø - se Vang; min

3

S 1
Sol har smilt paa mør - - ken He - de, min spæ - de
He - de er en E - - dens Ha - ve - der hvi - le

S 2
A
Barn - doms Sol har smilt paa mør - ken He - - de.
bru - ne He - de er en E - dens Ha - - ve -

5

S 1
Fod har traadt det gu - le Sand, blandt sor - te
og - - saa mi - ne Ben en - gang, blandt mi - ne

S 2
A
min spæ - de Fod har traadt det gu - le Sand, blandt
der hvi - le og - saa mi - ne Ben en - gang, blandt

7

S 1
Hø - je bor min Ung - - doms Glæ - - de.
Fæd - res lyng - be - groe - - de Gra - - ve!

S 2
A
sor - te Hø - je bor min Ung - doms Glæ - - - de.
mi - ne Fæd - res lyng - be - groe - de Gra - - - ve!

S
A

1. Der duk - ker af Di - sen min Fæd - re - ne - jord med Aa - ser og Ag - re og
2. Der rul - ler de Bæk - ke saa tungt gen - nem Dal, lang - mo - digt ta'r Aa - en i -
3. De bre - de - ste En - ge, jeg no - gen - tid saa, her du - ger det mos - se - de

4

S
A

Eng; med Ryg - gen mod Syd og med Taa - en mod Nord den
mod og skri - der til - havs i en sin - dig Spi - ral, for -
Svær; blank - hor - ne - de Høv - der paa rav - gul - lig Taa gaar

7

S
A

red - te bag San - der sin Seng; dog ej for at so - ve ret -
in - den den drev det til Flod. Men hvor den kan glit - re en
rundt i de knor - te - de Kær. Her vok - ser sig Pla - gen saa

10

S
A

fær - di - ges Søvn, thi sjæl - den er Lan - det, er Lan - det i Ro, men
Sen - som - mer - kvæld, naar Lak - sen gaar op mod dens, op mod dens Strøm, naar
trind om sin Lænd i Høj - en - gens væl - den - de, væl - den - de Saft; saa

i Ro,
dens Strøm,
- de Saft;

13

S
A

Stor - me - ne gaar, og Bræn - din - gen slaar paa Kys - ten med djær - ve - ste Kno.
Siv og naar Flæg faar Dug - stænk i Skæg, og Da - gen gaar bort som en Drøm!
rød er dens Lød, dens Mu - le saa blød, dens Ko - der de fjed - rer af Kraft.

S
A

4. Og Ræ - ven han slik - ker bag Di - get sit Ben og so - ler sin syn - di - ge
5. Mørkt sti - ger en Høj o - ver Korn - ha - vet op, med Blaa - bær og Lyng er den
6. Det luf - ter i Lyng, og det ring - ler i Rug, det spra - ger i Ag - re - nes

4

S
A

Krop; og Ha - ren hun snu - ser til A - ge - rens Sten og
klædt; blandt Ri - se - nes Ran - ker en Lær - ke med Top sig
Straa; højt Sky - er - ne dre - jer den damp - spænd - te Bug og

7

S
A

gør o - ver Stub - re - ne Hop; og Od - de - ren plum - per i
gyn - ger og kvid - rer saa spædt. Det bøl - ger af Rug i - mod
skyg - ger en Stund for det blaa. Vildt Bi - er - ne tør - ner om

Be - hold,
den staar,
og Løg.

10

S
A

fav - ne - dybt Høl for Jæ - ger og Hund i Be - hold, i Be - hold, men
Ki - min - gens Rand, i Da - le, paa Ban - ker, paa Ban - ker den staar, faar
Hus - man - dens Gavl mod Ku - ben bag Grøn - kaal, bag Grøn - kaal og Løg. I

13

S
A

Hjej - ler - nes Hær, den flok - ker sig der, hvor Hug - or - men lu - rer i Knold.
Run - ding og Form i Godt - vejr og Storm som Bar - net, mens Gæn - ger - ne gaar.
Ud - flyt - ter - gaard mod Port - hjal - det slaar et Ek - ko af rim - men - de Øg.

S
A

7. Her laa der en - gang paa en sper - gel - grøn Toft et Hjem med sin Skor - sten paa
8. Der sad hun og spel - ted, min bø - je - de Mor, ind - un - der den Bjæl - ke saa
9. Hvad var vel i Ver - den det fat - ti - ge Liv med alt dets for - tæ - ren - de

4

S
A

Hæld. Det hav - de en en - kelt Rad Pøl - ser paa Loft, men
lang, og del - te sit Bryst mel - lem mig og min Bror, i -
Tant, om ik - ke en Plet med en Dal og lidt Siv vort

7

S
A

el - lers kun Ar - mod og Gæld. Dog hav - de det Sva - ler bag
mens saa ve - mo - digt hun sang. Nu lig - ger hun hist un - der
Hjer - te i Skæl - vin - ger bandt! Om ik - ke vi drog fra det

10

S og Syld
A - er staar;
at staa,

For - stu - e - dør og Blom - ster om Sok - kel, om Sok - kel og Syld og
Sten - di - gets Hæld i Kro - gen, hvor Val - mu - er, Val - mu - er staar; gør
y - der - ste Hav for bø - jet og ryn - ket, og ryn - ket at staa, og

13

Mal - urt paa Væg; og Hø - nen la' Æg i Skjul af den kro - ge - de Hyld.
Ver - den For-træd, tog Sor - gen min Fred, saa sag - te med Laa - gen jeg gaar.
hø - re de Kluk, de Min - der - nes Suk fra Bæk - ken, vi kys - sed som smaa!

1

S
A

10. Vel - sig - ne - de Land, hvor i Storm - vej - ret bor et Folk, som er ø - vet i

4

S
A

Savn, jeg e - jed vel al - drig et Gran af din Jord, som

7

S
A

hjem - løs jeg kvit - ted min Stavn. Du rak - te mig ud fra dit

10

S en Stav;
A

ste - ne - de Krat en Høst - nat saa kro - get, saa kro - get en Stav; naar

13

S
A

Sta - ven er brudt og Livs - gan - gen slut, kan - ske du da skæn - ker en Grav.

1. Un - der - li - ge Af - ten - luf - tel! Hvor - hen vin - ke
 2. Mat - te Sol! bag Bjær - gets Ste - ne lu - e - rød du
 3. Nor - ges Søn! jeg tror at min - des, du har sagt med
 4. Tror I da, kun Klip - pen e - ne præ - ger sig i

4
 I min Hu? mil - de, lu - ne Blom - ster - duf - tel!
 da - ler ned; og nu sid - der jeg a - le - ne
 smel - tet Bryst, at i Hjem - met e - ne fin - des
 Hjer - tet ind? Ak, fra dis - se nøg - ne Ste - ne

7
 Sig, hvor hen I bøl - ger nu? Gaar I o - ver
 i min dunk - le En - som - hed. Hjem - me var der
 Ro - lig - he - dens stil - le Lyst. Schweit - zer, som paa
 ven - der sig mit ban - ge Sind. Syn - ger Fyr - rens,

10
 hvi - den Strand til mit elsk - te Fø - de - land? vil I der med
 in - tet Fjæld; ak! saa er jeg u - de vel? skal i Nat ej
 Klip - pen bor! du har talt de sam - me Ord. Sæl - som Læng - sel
 Gra - nens Lov! Hvor er Dan - marks Bø - ge - skov? Gust - ne Flod, som

14
 e - ders Bøl - ger tol - ke, hvad mit Hjer - te døl - - - ger?
 barn - ligt blun - de i min Her - thas grøn - ne Lun - - - de.
 drev med Væl - de E - der til de van - te Fjæl - - - de.
 mat sig krum - mer, dys - ser ej min Sjæl i Slum - - - mer.

1

S 1
2

5. Stil - le! stil - le! his - set gyn - ger Baa - den mel - lem
6. Det er ej den dan - ske Tun - ge, det er ej de
7. Ta - ger ej min Sang for an - det end et u - fri -
8. Tid - lig mi - sted jeg min Mo - der, o, det gjor - de

A

4

S 1
2

Siv og Krat; sødt en Mø ved Cit - ren syn - ger
van - te Ord, ik - ke dem, jeg hør - te sjun - ge,
vil - ligt Suk! Læng - sels-fuldt hen - i - ler Van - det,
mig saa ve'! Dan - mark er min an - den Mo - der,

A

7

S 1
2

i den tau - se, lu - ne Nat. Hvil - ke To - ner!
hvor ved Hyt - ten Træ - et gror; bed - re, skøn - ne -
Aft - nen er saa blid og smuk. Man - gen saa - dan
skal jeg mér min Mo - der se? Li - vet er saa

A

10

S 1
2

mil - de Lyst, hvor I kvæ - ger sødt mit Bryst! Men hvad sav - ner
re maa - ske, ak, men det er ik - ke de! Bed - re, tror jeg
Af - ten-stund sad jeg i min kæ - re Lund; Min - det ven - der
svagt og kort, Skæb - nen vin - ker læn - ger bort. Skal jeg med den

A

14

S 1
2

jeg og græ - der, mens hun dog saa ven - ligt kvæ - - - der?
vist, hun kvæ - der; men - til - gi - ver, at jeg græ - - - der!
nu til - ba - ge, det var Aar - sag til min Kla - - - ge.
sid - ste Var - me tryk - ke mig i hen - des Ar - - - me?

A

1. Den ked - som Vin - ter gik sin Gang, den Dag saa kort, den
 2. Ak se, hvor pyn - tet So - len gaar med lan - ge Straa - ler
 3. Ak, se et me - get yn - digt Syn paa Sko - vens grøn - ne

Nat saa lang for - an - drer sig saa lem - pe - lig; den bar - ske Vind, den
 i sit Haar; den var - me Krans er ret - te Kans for al - le Ting, som
 Ø - jen-bryn; den hø - je Top skal klæ - des op, og Vaa - ren pyn - ter

mør - ke Sky maa fly. Man fryg - ter ej, at Sne og Slud skal
 nu maa gry paa ny. Se Fug - le - ne i Flok - ke - tal i
 Bø - gen ud til Brud. Hist vog - ter Hyr - den Kvæg og Korn, et

mø - de dem, som vil gaa ud; thi lad os gaa at
 Luf - tens vi - de Som - mer - sal: her fly - ver en jo
 Hun - de - bjæf, en Lyd af Horn er alt hans Spil; men

sku - e paa, hvor smukt Na - tu - ren sig be - ter og ler.
 med sin Gren, en an - den san - ker Haar og Straa saa smaa.
 hør blot til, hvor smukt den Skov ham sva - re maa der - paa.

1

S 1
2

4. Ak se, hvor spej - le - klar og glat den Sø dog er i
5. Saa er da Him - mel, Jord og Vand op - munt - ret ved sin

A

4

S 1
2

La - ve sat; det er jo som, at So - len kom kun for at se sit
Ska - ber-mand; jeg gik om-kring blandt tu - sind Ting, Guds For - syn spo - res

A

8

S 1
2

Skil - de - ri der - i. Nu li - rer Frø - en med sin Mund i -
ved en-hver I ser. Han ram - mer nok den ret - te Tid, da

A

12

S 1
2

mod den søv - nig Af - ten-stund. Jeg tæn - ker paa mit
Him - len den skal bli - ve blid; jeg tør maa - ske vel

A

15

S 1
2

Hvi - le-straa, og en - der min Spad - se - re-gang i Sang.
faa at se min Vin - ter bli - ve til en Vaar i Aar.

A

S
A

1. Fry - de - ligt med Ju - bel - kor hil - ses Vaa - rens
2. Jor - dens ri - ge Blom - ster - pragt, Sko - vens grøn - ne
3. Hvor dog Gud er god og viis! hvor er Ver - den

4

S
A

Kom - me, Sva - len mel - der trindt paa Jord: Fro - stens Tid er
Smyk - ke, Fug - le - san - gens Tryl - le - magt fyl - der de med
fa - ger! Hvor dog alt til Her - rens Pris Aand og Tan - ke

8

S
A

om - me! Land og Hav og Lun - dens Trær her - ligt pry - des
Lyk - ke; Ha - vets Stor - me ra - sed ud, Luf - ten hær - ges
dra - ger! Han har stort og smaat paa Jord, Ur - ten, som paa

12

S
A

fjernt og nær, ny - e Skab - nings Un - der! ny - e Skab - nings Un - der!
ej af Slud, Dug - gens Per - ler re - ne, Dug - gens Per - ler re - ne
Mar - ken gror, Form og Far - ve gi - vet. Form og Far - ve gi - vet.

17

S
A

Kraft paa - ny vort Le - gem faar, lægt er nu hvert
sam - ler So - lens Straa - le - glans i en dej - lig
Ef - ter Nat vi Da - gen nu hil - se vil med

20

S
A

Hjer - te - saar i de gla - - de Stun - der.
Per - le - krans rundt paa Græs og Ste - ne.
frej - dig Hu, tak - ke Gud for Li - vet.

S1

1. Grøn er Vaa-rens Hæk, Kaa - ben ka - stes væk,
 2. Nu har Vi - ben Æg, Pi - len dyg - tig Skæg,
 3. Sven - den med sin Brud gaar i Ha - ven ud,
 4. Stor - ken er saa travl højt paa Bon-dens Gavl,

S2

1. Grøn _____ er Vaa-rens Hæk, Kaa - - ben ka - stes
 2. Nu _____ har Vi - ben Æg, Pi - - len dyg - tig
 3. Sven - den med sin Brud gaar _____ i Ha - ven
 4. Stor - ken er saa travl højt _____ paa Bon-dens

A

1. Grøn er Vaa - -
 2. Nu har Vi - -
 3. Sven - - den med _____
 4. Stor - - ken er _____

5

S1

Jom - fru - er sig alt paa Vol - den so - - le;
 og Vi - o - len smaat paa Vol - den pip - - per;
 paa de grøn - ne Sko hun sy - nes dan - - se;
 og de rø - de Fød - der Næb - bet sli - - be;

S2

væk, Jom - fru - er sig alt paa Vol - den so - le;
 Skæg, og Vi - o - len smaat paa Vol - den pip - per;
 ud, paa de grøn - ne Sko hun sy - nes dan - se;
 Gavl, og de rø - de Fød - der Næb - bet sli - be;

A

- rens Hæk, _____
 - ben Æg, _____
 _____ sin Brud _____
 _____ saa travl _____

9

S1
Luf - ten er saa smuk, de - res Læng - sels - suk
Gaa - sen si - ne smaa læ - rer flit - tig gaa,
ak, hvor hun er let! Fo - den er saa net.
Høk - ren med sin Viv gaar for Tids - for - driv

S2
Luf - ten er saa smuk, de - res Læng - sels -
Gaa - sen si - ne smaa læ - rer flit - tig
ak, hvor hun er let! Fo - den er saa
Høk - ren med sin Viv gaar for Tids - for -

A
Kaa - -
Pi - -
gaar _____
højt _____

13

S1
ken - des let paa de - res Sil - ke - kjo - - - le.
Ska - den vin - dig med sin Ha - le vip - - - per.
Po - gen sæl - ger til dem grøn - ne Kran - - - se.
med sin sølv - be - slag - ne Mer - skums - pi - - - be.

S2
suk ken - des let paa de - res Sil - ke - kjo - le.
gaa, Ska - den vin - dig med sin Ha - le vip - per.
net. Po - gen sæl - ger til dem grøn - ne Kran - se.
driv med sin sølv - be - slag - ne Mer - skums - pi - be.

A
- ben ka - - stes væk. _____
- len dyg - - tig Skæg. _____
- i Ha - - ven ud. _____
- paa Bon - - dens Gavl. _____

1

S1
5. Hul - de Pi - ger smaa, rø - de, hvi - de, blaa,
6. Aft - nen dri - ver paa, mens de skøn - ne gaa,
7. I den tav - se Nat, som en stor Du - kat,

S2
5. Hul - - de Pi - ger smaa, rø - - de, hvi - de,
6. Aft - - nen dri - ver paa, mens _____ de skøn - ne
7. I _____ den tav - se Nat, som _____ en stor Du -

A
5. Hul - - de Pi - -
6. Aft - - nen dri - -
7. I den tav - -

5

S1
sen - de de - res Blik - ke rundt som Pi - - le,
ba - re de dem ik - ke skal for - kø - - le.
Maa - nen stæn - ker Guld paa al - le Gre - - ne.

S2
blaa, sen - de de - res Blik - ke rundt som Pi - le,
gaa, ba - re de dem ik - ke skal for - kø - le.
kat, Maa - nen stæn - ker Guld paa al - le Gre - ne.

A
- ger smaa. _____
- ver paa, _____
- se Nat, _____

9

S1
og som Kri - ger - flag i det kæl - ne Slag
Hvil - ken yn - dig Strøm, Bar - men blir saa øm,
Ak, de skøn - ne svandt jo fra hver en Kant.

S2
og som Kri - ger - flag i det kæl - ne
Hvil - ken yn - dig Strøm, Bar - men blir saa
Ak, de skøn - ne svandt jo fra hver en

A
rø - - -
mens _____
som _____

13

S1
Sil - ke - baand fra Lil - je - nak - ken i - - - le.
man sit Hjer - te kan paa Ve - sten fø - - - le.
Det er tungt, man skal gaa hjem a - le - - - ne.

S2
Slag Sil - ke - baand fra Lil - je - nak - ken i - le.
øm, man sit Hjer - te kan paa Ve - sten fø - le.
Kant. Det er tungt, man skal gaa hjem a - le - ne.

A
- de, hvi - - - de, blaa. _____
- de skøn - - - ne gaa. _____
- en stor Du - kat. _____

Kan ogsaa synges tostemmigt ved Udeladelse af underste Stemme.

S 1
2

1. Nu er Da - gen fuld af Sang, og nu er Vi - ben
2. En - gen er nu gyl - den-gul af tun - ge Kab - be -
3. Dam - men lig - ger Da - gen ud med Bru - de - lys i

A

4

S 1
2

kom - men, Bek - ka - si - - nen Nat - ten lang haand -
le - jer, Søn - den-vin - - den bry - der op, og
Hæn - de, ræk - ker højt de ran - ke Skud, at

A

7

S 1
2

te - rer El - skovs-trom - men. } Pluk - ke, pluk - ke dug - get Straa,
Du - e - ur - ten ne - jer. }
So - len maa dem tæn - de. }

A

11

S 1
2

pluk - ke, pluk - ke Siv ved Aa, pluk-ke, pluk-ke Blom - ster. _____

A

1

S 1
2

4. Nu vil Mø med Sil - ke-stik paa Bru - de - li - - net
5. Ræk mig en For - glem - mig - ej og sidst en Kru - - se -

A

4

S 1
2

søm - me; den, som in - - gen Bej - ler fik, hun
myn - te, saa - dan slut - - ter vi vor Leg saa

A

7

S 1
2

tar sig en i Drøm - me. } Pluk - ke, pluk - ke dug - get Straa,
glad, som den be - gynd - te. }

A

11

S 1
2

pluk - ke, pluk - ke Siv ved Aa, pluk - ke, pluk - ke Blom - ster. _____

A

1. I Skyg - gen vi van - ke blandt lys - grøn - ne
 2. Bag Køk - ke - nets Ræk - ke vi hen - sæt - te
 3. Da ik - ke vi kom - mer, saa gla - de, saa
 4. Sankt Hans Urt vi san - ke, hvor Blom - ster - ne

4

Straa, Sankt Hans Urt vi san - ke, hvor Blom - ster - ne
 den, fra Træ - li - stens Spræk - ke den snor - sig da
 fro, her føl - gen - de Som - mer, naar Blom - ster - ne
 staa, blandt Stam - mer saa ran - ke, blandt lys - grøn - ne

8

staa. Pæ - ne lil - le Urt staa saa rent og
 hen. Hvis den fæ - ster Rod, blir vor Skæb - ne
 gro. Hist hvor Kor - set staa, hist paa Kir - ke -
 Straa. Pæ - ne lil - le Urt staa saa rent og

12

purt, staa saa frisk og grøn u - for - mærkt i Løn. _____
 god; dør den paa sit Sted, ak, da dø vi med. _____
 gaard ble - ge lig - ge vi, da er det for - bi. _____
 purt, staa saa frisk og grøn, u - for - mærkt i Løn. _____

S
A

1. Nu ly - ser Løv i Lun - de, grønt lig - ger Dan - marks
2. Nu lø - ses Fug - le - tun - ger af Vin - ter - dø - dens
3. Du Fri - hed, som vi sav - ner bag By - ens Mur og
4. Du ly - se, fri - e Som - mer, vor Fri - heds un - ge

4

S
A

Land, i - mel - lem blan - ke Sun - - de et
Band, et Sol - skins = Kor de sjun - - ger i
Tag, paa aa - ben Mark vi fav - - ner en
Brud, fra Støv og Støj vi kom - - mer at

7

S
A

Skjold med Søl - ver - rand. Frugt - blom - sters Hvi - de -
Sko - vens fri - e Land; - de kal - der os, de
sol - glad Ju - ni - dag; saa skæ - re er dens
kaa - re dig til Gud. Vort Liv til Lyst du

10

S
A

plet - ter, det ri - ge, grøn - ne Felt, og
Stem - mer, ud fra vort Hver - dags = Bur, fjernt
Kin - der som Æb - le - blom - stens Blad, og
ven - de paa Da - gens Sol - skins = Felt, og

13

S
A

højt de ly - se Næt - ter slaar ud sit Som - mer - telt.
fra dets Fan - ge - trem - mer at fin - de dig, Na - tur!
om dens Haar sig vin - der Dug - draa - bers Per - le - rad.
o - ver os du spæn - de de ly - se Næt - ters Telt!

Tekst trykt med tilladelse af forfatterens arvinger.

S
A

1. O, hvor jeg er glad i Dag! Bø - gen hej - set
 2. Bon - den plø - jer glad sin Jord, Kra - gen føl - ger
 3. Sko - ven er det bed - ste Slot; slip - per in - den -
 4. O, hvor jeg er glad i Dag, Vaa - ren vun - det

4

S
A

har sit Flag o - ver al - le Stran - - de.
 tro hans Spor, Bø - gen til ham vif - - ter!
 for man blot, vil man ej til - ba - - ge;
 har sin Sag, Mør - ket maat - te svin - - de.

7

S
A

Sva - len hvi - ner gen - nem Luft, der er Sang og
 Gø - gens Kuk og Fin - kens Sang, Dros - lens kla - re
 læn - ge - re og læn - ger ind, blin - det blødt af
 Bø - gens un - ge, fri - ske Blad fæ - ster i min

10

S
A

Lys og Duft o - ver Dan - marks Lan - - de.
 Fløj - tes Klang he - le Da - gen skif - - ter.
 Drøm - mens Spind, la - der du dig dra - - ge.
 Hat jeg glad, jeg vil og - saa vin - - de.

1
S 2

1. Nu Sol i Øst op - rin - der mild, min
2. Vor Tun - ge staa han - naa - dig bi, den
3. Han ren - se ud vort Hjer - te godt i
4. Saa vi, naar Da - gen svin - der hen for

A

3

S 1
S 2

Sjæl, til Gud dig skynd! Bed, han i Dag dig
fly fra Løgn og Tvist; vort Ø - je frel - se
hver en løn - lig Vraa, at Kø - dets Lyst i
Nat - tens Skyg - ge bred, maa syn - ge glad Guds

A

6

S 1
S 2

frel - se vil fra Ska - de, Skam og Synd.
han og fri fra Fjen - dens Ar - ge - list!
stort og smaat ej Magt skal med os faa!
Pris i - gen og ta - ge mod hans Fred.

A

1. Jeg læg - ger mig saa trygt til Ro som
 2. Hav Tak for Da - gen lys og klar, for
 3. Hold i din Va - re - tægt, o Gud! mig

3
 Fug - len hist i Sko - - ve, thi du, min Gud, du
 hver dens Lyst og Glæ - - de! Hjælp al - le dem, som
 selv og mi - ne kæ - - re - og styrk mig, saa jeg

6
 vaa - ger jo for mig, naar jeg vil so - - ve!
 Smer - ter har, trøst al - le dem, som græ - - de!
 di - ne Bud kan tro og ly - dig væ - - re!

1
S 1
2

1. Tyst som Aa i En - gen rin - der, spej - ler
2. U - den Brov - ten, blom - ster - bro - get som en
3. Skabt af Luft, med Vin - dens Vin - ge, blødt dets
4. Var - met ved vort Hjer - tes Var - me gror dets

A

2

S 1
2

Him - mel, Sky og Jord, bæ - rer Spro - get vo - re Min - der, hvad der
Eng i Som - mer - flor, glim - ter, ly - ser, duf - ter Spro - get af vor
Kys og let dets Spor, sme - det til en smi - dig Klin - ge, Vid - det
Rig - dom, naar vi gror. Mo - ders - maal har aab - ne Ar - me, fav - ner,

A

4

S 1
2

var, og hvad der gror. Tyst som Aa i En - gen rin - der, rent og
e - gen mil - de Jord. Tyst som Aa - en, blom - ster - bro - get, klart og
hvæs - se - de vort Ord. Tungt som Hug af Man - dens Klin - ge, let som
løf - ter som en Mor. Var - met ved vort Hjer - tes Var - me vok - se

A

6

S 1
2

stil - le er vort Ord, rent og stil - le er vort Ord.
fro - digt er vort Ord, klart og fro - digt er vort Ord.
Pi - gens Dans vort Ord, let som Pi - gens Dans vort Ord.
skal det dan - ske Ord, vok - se skal det dan - ske Ord!

A

1. Sol er op - pe! Sko - vens Top - pe
 2. Højt der gja - der, Lu - ren kal - der
 3. Op nu fa - ge for Rolf Kra - ge

glim - re alt som Gim - les Tag! Bud os brin - ger
 Kæm - per op af Mor - gen-blund, Stol - per kna - ge,
 kækt at løf - te Skjold og Sværd! Vel for Lu - er

Ha - ne - vin - ger, Ha - ne - gal om kla - ren Dag.
 Lu - er bra - ge, blus - se o - ver grøn - ne Lund.
 ej han gru - er, men for Syn af Nid - dings - færd.

Vaag - ner, vaag - ner, dan - ske Hel - tel Sprin - ger op og
 Vaag - ner! ej til Gam - mens Ta - le, Vin og Smil i
 Ring med Glans og Sværd med Æg - ge mild han gav med

spæn - der Bæl - tel Dag og Daad er Kæm - pe - rim.
 Kon - ge = Sa - lel Hil - durs Leg er nu for Haand.
 Hæn - der beg - ge; hvem tør nu slaa Ring om ham?

1

S 1
2

4. Rolf kan bleg - ne, Bjar - ke seg - ne,
5. Sol er op - pe! Sko - vens Top - pe

A

3

S 1
2

Hjal - te svøm - me i sit Blod. Lej - res Bu - er
glim - re alt som Gim - les Tag! Bud os brin - ger

A

6

S 1
2

kan i Lu - er syn - ke ned for Hjart - vars Fod,
Ha - ne - vin - ger, Ha - ne - gal om kla - ren Dag.

A

9

S 1
2

han dog Mar - ken ej be - hol - de, før de Em - mer
Vaag - ner, vaag - ner, dan - ske Hel - tel! Sprin - ger op og

A

12

S 1
2

vor - de kol - de, dræ - ber ham den sid - ste Gnist.
spæn - der Bæl - tel! Mor - gen - stund har Guld i Mund.

A

1
S 1
2
A

De Snæk - ker mød - tes i Kvæld paa Hav, og
de le - ged alt o - ver den aab - ne Grav, og

3
S 1
2
A

Luf - ten be gynd - te at glø - de; Her er jeg sat til en
Bøl - ger - ne gjor - des saa rø - de.

6
S 1
2
A

Bav - ta - sten, at vid - ne for Slæg - ter i Nor - den:

9
S 1
2
A

Dan - ske de va - re, hvis mø - re Ben un - der mig smul - dre i

12
S 1
2
A

Jor - den, dan - ske af Tun - ge, af Æt og af Id,

15
S 1
2
A

thi skal de næv - nes i lø - ben - de Tid Fæd - re - nes vær - di - ge Søn - ner!

1
S 1
2

1. Sønd - ret Folk er vok - set sam - men i den
2. Mu - re faldt, og Læn - ker lø - stes, snæ - ret

A

3

S 1
2

sto - re Skæb - ne - stund. Een er Stam - men, een er
Lun - ge aan - der frit, der, hvor Vre - dens Kar ud -

A

6

S 1
2

Flam - men, een er Glæ - den paa vor Grund. Frem af
ø - stes, der, hvor Dansk har lidt og stridt. U - den

A

9

S 1
2

Vin - ter væl - der Vaar. He - let er vort gam - le Saar, bø - det
Tryk af frem - med Aag klin - ger nu det re - ne Sprog, som vor

A

13

S 1
2

Dan - marks Flæn - - ge. Sorg - om - su - ste Kon - ge - aa,
Mo - der ta - - ler. E - get Brød til e - gen Dug,

A

17

S 1
2

at - ter skal din Vo - ve gaa glad i - gen - nem En - - ge.
Dan - marks Hve - de, Dan - marks Rug Dyb - bøl Møl - le ma - - ler.

A

1. Ud - rund - ne er de gam - le Da - ge som
 2. Mens Gra - ven ka - stes, Vug - gen gyn - ger, og
 3. Saa lad der-paa os Syn da fæ - ste, hvad

4

Flo - der i det sto - re Hav, og hvor sig hvi - ler
 Liv ud-slet - ter Dø - dens Spor, saa im - mer sig i -
 æd - le kal - de Li - vets Lyst! Ja, lad os kæm - pe

8

nu den sva - ge, der fandt den stær - ke og sin Grav; men
 gen for - yn - ger hver æ - del Slægt i Syd og Nord, og
 med de bed - ste og vo - ve kækt mod Død en Dyst! At

13

lo - vet væ - re Him - lens Gud! de æd - les Æt dør al - drig ud!
 Min - det om Guds Mis - kund - hed for - plan - ter sig i tu - sind Led!
 by - de dem og Gra - ven Trods kan med Guds Hjælp og lyk - kes os.

S 1
S 2

1. Vi fik ej un - der Ti - der - nes Tryk et
2. Vi ved, der end maa fa - res i Mag, vi
3. Kun Fod for Fod vi se, hvor vi gaa, men

A

3

S 1
S 2

bø - jet Mod, en lu - den - de Ryg; vor Kamp, vort Kald, hvad
gaa som mod en gry - en - de Dag, men fam - ler ej i
ved dog godt, hvor - hen vi skal naa: til dybt i Barm at

A

6

S 1
S 2

bæ - re vi kan end lig - ger gemt un - der Syns - kred - sens Rand. End vor
Mul - met om - kring og skal ej hil - des i Taa - ger - nes Ring. Har vi
ha' vort Kom - pas og ej blot fin - de, men fyl - de vor Plads. Ja, vor

A

9

S 1
S 2

Røst er u - den Magt og vor Daad u - den Hjem, og om
langt end - nu til Havn, der er Vind i vort Sejl, der er
Gang maa bli - ve fast - vi er fri - baar - nes Æt, - og vor

A

11

S 1
2

os er al - ting sagt med de Ord: Vi vil frem!
Lys - ning for vor Stavn, at vi ej lø - be fejl.
Hi - gen maa faa Hast, og vor Fod bli - ve let,

A

13

S 1
2

Frem - ad ef - ter Li - - vets Kran - - se!
Trø - stig frem - ad! Tændt er Fy - - ret,
Ø - jet op - ladt, Haan - - den ø - - vet,

A

15

S 1
2

Tid har vi ej til at stand - - se.
Vej ken - der han, som har Sty - - ret.
Tan - ken paa Flugt o - ver Stø - - vet.

A

1

S 1
2

4. Vi hø - re, hvor det kal - der os frem, vort
5. En en - som Van - dring ej staar os an, vi
6. Ja, snart det sker, at vi skal af Sted, og

A

3

S 1
2

gam - le, sunk - ne Fæd - re - ne - hjem, der tap - pert bød Aar -
flok - kes fluks, hvor mø - des vi kan; vort Mod til Far - ten
al - le Vaa - ben skal vi ha' med; de sli - bes alt og

A

6

S 1
2

tu - sin - der Trods, men har nu he - le sit Haab sat til os. Vi skal
da bli - ver frit, og det gaar frem, naar vi kønt hol - de Trit. Ja, da
skær - pes saa smaata, og vi vil læ - re at fø - re dem godt, læ - re

A

9

S 1
2

ren - se det for Støv, vog - te tro, hvad som du'r, vi skal
tra - ve vi med Sang o - ver Sten, o - ver Stok, - Ve - jen
ret at gø - re lyst, hvor vi sæt - te vor Fod, og i -

A

11

S 1
2

slyn - ge Vaa - rens Løv om dets vejr - slag - ne Mur.
bli - ver al - drig lang for den slut - te - de Flok.
gen - nem Li - vets Dyst bæ - re Ung - dom - mens Mod;

A

13

S 1
2

Dan - mark, u - den Læ af Bjær - - ge,
Slut da sam - men! kort er Glæ - - den;
Da - gens Mø - je, Kam - - pens Lu - - e

A

15

S 1
2

vi vil dig styr - ke og vær - - ge!
snart skal vi spredt ud i Kæ - - den.
al - drig i os skal det ku - - e!

A

1. Dan - mark, i tu - sind Aar, læn - ger end
 2. Dan - mark, i - mod dig slaar at - ter en
 3. Dan - mark, i tu - sind Aar, Sø - havn og

4

Sa - ga naar, vor Stam - mes Arv, hær - get og
 storm - fuld Vaar med Liv - og Død. Strid - el - ler
 Bon - de-gaard og fri Mænds Arv. Brug du os,

8

frugt - bar - gjort, Hjem - stavn og Ver - dens Port -
 Ar - bejds - dag, her kræ - ves haar - de Tag.
 hvor du kan, tag du os Mand for Mand!

11

lær os at raa - de stort saa rig en Arv!
 Løft os, vort gam - le Flag, i Liv og Død!
 Staa skal vort Fæd - re - land, som fri Mænds Arv.

Tekst trykt med tilladelse af forfatterens arvinger.

S
A

1. Er din Stue lav og trang, løft dit Sind des
2. Som saa tit din Dra - ge steg med sin hvi - de
3. Luk dit Ø - je op og se! Lyt med aa - bent
4. Li - vet kal - der, før du tror, styrk dig til at

4

S
A

me - re, slip det frej - dig løs i Sang, fulgt af man - ge
Brin - ge, naar i Som - rens Søn - dags - leg den fik Vejr i
Ø - re! O, hvor der skal me - get ske, før du alt kan
føl - ge! Lad dit Sind i San - gens Kor løf - te som en

8

S
A

fle - re. Du kan fløj - te, naar du gaar
Vin - ge, - skal din Tan - ke fri og let
hø - re. Da - ge kom - me, Da - ge gaa,
Bøl - ge. Du kan fløj - te, naar du gaar

11

S
A

e - ne gen - nem Vrim - len; men kun Sang af
i - mod Høj - den hi - ge og paa San - gens
dag - lig skal du sli - de, at en Gang du
e - ne gen - nem Vrim - len, men kun Sang af

14

S
A

Hund - red slaar bru - sen - de mod Him - len.
Aan - de - dræt o - ver Jor - den sti - ge.
kan for - staa, hvad du fik at vi - de.
hund - red slaar bru - sen - de mod Him - len.

1. Paa det jæv - ne, paa det jæv - ne! - ik - ke i det him - mel -
 2. Paa det jæv - ne skal du byg - ge, paa det jæv - ne skal du
 3. Paa det jæv - ne, paa det jæv - ne! al - tid i min Sjæl det

blaa - der har Li - vet sat dig Stæv - ne, der skal
 bo, ej som Krøb - ling, ej paa Kryk - ke, ej med
 klang, naar med Fan - ta - si - ens Ev - - ne kækt jeg

du din Prø - ve staa! Alt, hvad her - ligt du kan
 Dy - rets dor - ske Ro; med dit Savn og med din
 mig fra Jor - den svang - alt det an - det vil sig

næv - - ne, alt, hvad højt din Sjæl kan naa, skal her -
 Lyk - - ke, med dit Haab og med din Tro, skal du -
 hæv - - ne, er kun Splid og Un - der - gang! - Paa det

ne - de paa det jæv - ne fast sin Rod i Li - vet slaa.
 paa det jæv - ne byg - ge op til Stjer - ner - ne en Bro.
 jæv - ne, paa det jæv - ne! det er Li - vets Se - jers - sang.

S
A

1. Byg paa Slet - ten, ej paa Tin - den,
 2. Hver - - dags - folk med gro - ve Hæn - der
 3. Jævn - - hed bæ - rer Tryg - heds Ren - ter,
 4. Læg din Ger - ning frem i Da - gen,

3

S
A

lev med Sand - hed, ej med Tant; bær ej Kap - pen
 tit paa Li - vet sik - rest ta'r, Lyk - ken of - te
 gør i Hjem - met To - nen mild; fra de jæv - ne
 røgt med Tro den Aa - ret rundt, vir - ke stort er

6

S
A

ef - ter Vin - den, vær med al Slags Løgn paa Kant.
 kla - rest bræn - der bag en Væg med spruk - kent Glar.
 Ar - ner hen - ter Sam - funds - aan - den re - nest Ild.
 ik - ke Sa - gen, - men kun det: at vir - ke sundt!

1. Vi fri Folk fra Nor - den van - drer hjem - ligt o - ver
 2. Vi smaa Folk fra Nor - den fyl - der ik - ke stort paa
 3. Vi fri Folk fra Nor - den fyl - der nok vor Plads paa

Jor - den, o - ver Land - mark, o - ver Vand - mark
 Jor - den. In - gen, om han ej er ga - - len,
 Jor - den, o - ver Land - mark, o - ver Vand - mark

Ung - dom gaar for gam - le Dan - mark til et Tag for Navn og
 læg - ger til sin Vækst en A - len, dog en Tom - me kan gaa
 Ung - dom gaar for gam - le Dan - mark med Al - ver - dens Magt i

Gavn. Fra Skæb - nen gaar in - gen. Rask og rank at
 an. Det ræk - ker den ran - ke. den som trod - ser
 Takt. Snart Sve - den, snart Blo - det, giv kun alt, saa

mø - de den, det er Tin - gen, det er Maal for Mænd.
 Tryk og Tvang. Stol - te Tan - ke, styr da du vor Gang.
 godt du kan. E - ne Mo - det gør den fri - e Mand.

Tekst trykt med tilladelse af forfatterens arvinger.

S 1
S 2

1. Væl - di - ge Ri - ger ri - ves om Jor - den,
2. Slø - ves vor Vil - je, mi - ster vi Mo - det,
3. Men har vi Staal i Arm og i Tan - ke,
4. Seg - ner vi end bag Du - gen den rø - de,

A

3

S 1
S 2

rov - grid - ske Ør - ne stir - rer mod Nor - den. Højt, højt
rin - der os Lav - sind trægt gen - nem Blo - det, ned, ned
Glans i vort Ø - je, Ryg - ge - ne ran - ke, højt, højt
Vaa - ren vil blom - stre o - ver de dø - de, højt, højt

A

6

S 1
S 2

hæ - ver vi vor Fa - ne, frem gen - nem Ti - den bæ - rer vi vort Land.
tram - per de vor Fa - ne, Træng - sel og Træl - dom by - der de vort Land.
hæ - ver vi vor Fa - ne, frem gen - nem Ti - den bæ - rer vi vort Land.
hæ - ver vi vor Fa - ne, frem gen - nem Ti - den bæ - rer vi vort Land.

A

1. Ha - vet om - kring Dan - mark, vort mo - der - li - ge Hav,
 2. Ha - vet om - kring Dan - mark, vort mo - der - li - ge Hav,
 3. Ha - vet om - kring Dan - mark, du mo - der - li - ge Hav,

blaat som vo - re Øj - ne og blidt som vo - re Drøm - me,
 graat som vo - re Vil - kaar og grønt som vo - re Løf - ter,
 stridt som vo - re Vil - jer og stolt som vo - re Sej - re,

min - de - ri - ge Strøm - me, som stry - ger mildt mod Kyst,
 skum - be - sat - te Kløf - ter, som klø - ver Ø fra Ø,
 bryn - je - klæd - te Lej - re, som lar - mer un - der Strand,

Læng - sel har du lagt i vort Bryst. } Vi van - drer din Vej, vi
 daad - fuldt har du lært os at dø! }
 Hæ - der skal vi hø - ste vort Land. }

ly - der din Lov, vi plø - jer di - ne En - ge med Kø - lens ra - ske Plov. Du

13

S 1
2

vug - ger os i Ver - den, saa vi - de som vi vil, dig

A

15

S 1
2

el - sker vi, o Hav, og dig vi hø - rer til.

A

1. Naar Som - rens Sang er sun - gen, og
2. Og alt, hvad Blæ - sten skræm - med, hvad

3
Kul - den knu - ger Stø - vet, og To - nen dør paa
Fro - stens Magt mon ku - - e, det skær - mes huldt i

6
Tun - gen af Stor - men o - ver - dø - vet: Mit
Hjem - met og tøj - ved Ar - nens Lu - e; hvert

9
Hjem, du ri - ge, var - me, i di - ne Mo - der -
Lys - glimt bli'r til Glæ - de, hvert Suk - la'r ud sig

12
ar - - me jeg le - ver op paa ny.
græ - - de, hvert Haab faar Luft i Sang.

1
2

S 1
S 2

1. Sov, mit Barn, sov læn - ge, jeg rø - rer Vug - gens
2. Fro - dig som en Ran - ke du vok - ser for min
3. Glem dog ej din Vug - ge og ej din Mo - ders

A

4

S 1
S 2

Gæn - ge, vif - ter Flu - en fra din Kind, kal - der Drøm - men
Tan - ke, vok - ser fra din Mo - ders Arm ud i Ver - dens
Suk - ke! Vok - ser du fra Bar - ne-kaar, glem dog ej dit

A

8

S 1
S 2

til dit Sind; sov mit Barn, sov læn - ge.
vil - de Larm, fro - dig som en Ran - ke.
Fa - der - vor, glem dog ej din Vug - ge!

A

1

S 1
S 2

4. Lyk - kens Ro - ser rø - de kun mel - lem Tor - ne
5. Vaagn med Smil om Mun - den saa fro som Fugl i

A

4

S 1
S 2

glø - de; Tor - nen ta - ger jeg for mig, Ro - sen gem - mer
Lun - den! Re - den din er lun og blød: Mo - der-favn og

A

8

S 1
S 2

jeg til dig, Lyk - kens Ro - ser rø - de!
Mo - der - skød; vaagn med Smil om Mun - den.

A

1. Spur - ven sid - der stum bag Kvist; saa - mænd, om ej det
 2. Skar - pe Smæld af bran - ket Malt, og Kar - ters kaa - de
 3. Far har røg - tet Kvæ - get ind, med Hal - men tæt - tet
 4. Bar - net i sin Mørk - nings - krog ta'r søv - nig til at

fy - ger! Kaal - gaards - pi - len pi - ber trist for
 Skrat - ten, fjer - ne Grynt af Hu - sets Galt og
 Kar - men, gne - det Gri - sens blan - ke Skind, at
 ga - be, snart det vil sin Bil - led - bog af

Nor - den - blæ - stens By - ger. Lul - lul! Rok - ken gaar
 Bar - ne - leg med Kat - ten - Lul - lul! Rok - ken gaar
 den maa hol - de Var - men. Lul - lul! Rok - ken gaar!
 de Smaa - hæn - der ta - be. Lul - lul! Rok - ken gaar!

støt i Mo - ders Stu - e, og jo me - re
 flit - tig Fo - den træ - - der, kun saa læn - ge
 Far mod Stu - en sti - - ler, Mor en Bugt paa
 Ild om Gry - den slik - - ker, Vej - rets Svøb om

Vin - den slaar, des - mer faar Ar - nen Lu - - e.
 Hju - let gaar, som lil - le Sø - ster græ - - der.
 Traa - den slaar, ser op paa Far og smi - - ler.
 Gav - len slaar, og Hagl mod Ru - den klik - - ker.

1

S 1
2

5. Mor kan næp - pe se sit Spind og næp - pe tra - den
6. Pi - gen nys fra Gru - ens Glød svang bort den sor - te
7. Far ta'r ned saa tung en Bog, med Gud han hvi - sker
8. Her ved Mo - ders gam - le Rok hun lær - te mig at

A

4

S 1
2

ma - ge; hej, da bæ - res Ly - set ind og
Gry - de, sæn - ked den i Sen - gens Skød for
sam - men, fam - ler lidt ved Spæn - dets Krog og
sta - ve, syn - ge om "den hvi - de Flok" og

A

7

S 1
2

stil - les i sin Sta - ge. Lul - lul! Rok - ken gaar!
Glø - dens Trods at bry - de. Lul - lul! Rok - ken gaar!
luk - ker med et: A - men! Lul - lul! Rok - ken gaar!
"al hans Naa - de - ga - ve." Lul - lul! Rok - ken staar!

A

11

S 1
2

Te - nens rap - pe Vin - - ge o - ver Fyr - re -
Nad - ver - bor - det sam - - ler; sto - re sid - der,
En - som - he - den syn - - ger, Mul - met tæt om
Men dens Nyn og San - - ge ve - mods - fuldt mod

A

14

S 1
2

bjæl - ken saar en Skok af Skyg - ge - rin - - ge.
min - dre staar paa Bænk og bit - te - Skam - - ler.
Ta - get staar, og Sne - en gaar i Dyn - - ger.
Hjer - tet gaar, naar Kvæl - de - ne bli'r lan - - ge.

A

S

1. Far - vel min vel - sig - ne - de Fø - de - by! Min
 2. Far - vel du min Far - fa - ders gam - le Hus! Hav
 3. Ler - stam - pe - de Gulv, hvor med Skjor - te paa, jeg
 4. Lad Ok - sen bin - des ved Hus - mands Plov, jeg

A

3

S

Mo - ders Gry - de ry - ger i Sky, min Fa - ders Kvi - e
 Tak for Øl af vort Gil - de - krus, for Dør - træ - et, hvor jeg med
 lær - te kry - be, jeg lær - te gaa! Nu ke - des jeg plat ved saa
 pri - ser den vil - de - ne Hjort i Skov! Naar An - den rok - ker i

A

6

S

gum - ler paa Stald, min Sø - sters Ha - ne
 Rang - len sad, for Mo - ders Mælk og for
 stak - ket Gang, og Stu - en bli - ver mig
 Ren - de - sten, er den sne - hvi - de Maa - ge dog

A

8

S

so - ver paa Hald. Jeg vil lø - be min Vej! _____
 Tyg - ge - mad og Spring - om i vor Lo. _____
 alt for trang. Jeg maa lø - be min Vej. _____
 vel saa ren mel - lem Him - mel og Hav. _____

A

Jeg vil lø - be min Vej!
 og Spring - om i vor Lo.
 Jeg maa lø - be min Vej.
 mel - lem Him - mel og Hav.

S

1

5. Jeg van - drer og sej - ler for - u - den Ro, jeg
 6. Ap - pel - si - ner og Dru - er og Gra - nens Tap,
 7. Sin Skæb - ne fri - ster den fri - ske Mand. Kan -
 8. For det før - ste den ry - gen - de Grød jeg flyr og

A

S

3

sli - der vel hun - dre - de Saa - ler af Sko; al Ver - dens Krin - gel og
 Frø - ke - ner, Fru - er og Rid - der og Knap! Jeg vil gli - de paa Ski - er ved
 ske jeg som Rid - der fra frem - med Land, med sne - hvi - de He - ste for
 syn - ger op ud i vil - de - ne Skyr: Hur - ra, blaa - trø - je - de

A

S

6

snur - ri - ge Bold, baa - de hvor den er varm, og
 Nør - re - pol og gaa - nø - gen for O - ta - -
 Gyl - den - karm kom - mer hjem med en Kon - ge - -
 dan - ske Knøs! Rejs Pjal - ten i Vej - ret og

A

S

8

hvor den er kold, vil jeg rig - tig be - se: _____
 hei - tis Sol med en Krans af Ko - ral. _____
 mø i min Arm til min Mo - der i - gen. _____
 Sku - den ø! snart vi fly - ver af Sted. _____

A

vil jeg rig - tig be - se:
 med en Krans af Ko - ral.
 til min Mo - der i - gen.
 snart vi fly - ver af Sted.

1. Ud gaar du nu paa Li - vets Vej, brug
 2. Mis - tænk ej no - gen u - den Skel, tro
 3. Sky Strid, saa læn - ge som du kan, men
 4. Thi tun - gest Byr - de no - gen ved, er

3

Li - vet, men mis - brug det ej. I Mod - gangs Sky, i
 hel - ler in - gen alt for vel. Vær til at se og
 tvin - ges du, da strid som Mand. For La - sters Plet hold
 dog en tung Sam - vit - tig - hed. Saa gaa med Gud din

6

Med - gangs Sol ej paa dig selv, men Him - len stol.
 hø - re snar, sen - dræg - tig der - i - mod til Svar.
 ren din Sti, for løn - lig Brø - de vid dig fri.
 Ba - ne frem, da gaar du ik - ke hen, men hjem.

S

1. Jeg ved en Lær-ke - re - de. Jeg si - ger ik - ke mer. Den
2. I Re - den er der Un - ger, og Un - ger - ne har Dun. De
3. Og de to gam - le Lær - ker de fly - ver tæt om - kring. Jeg

A

1. Jeg ved en Lær-ke - re - de. Jeg si - ger ik - ke
2. I Re - den er der Un - ger, og Un - ger - ne har
3. Og de to gam - le Lær - ker de fly - ver tæt om -

5

S

fin - des paa en He - de, et Sted, som in - gen ser.
pip - per. De har Tun - ger. Og Re - den er saa lun.
tæn - ker nok, de mær - ker, jeg gør dem in - gen - ting.

A

mer. Den fin - des paa en He - de, et Sted, som in - gen ser.
Dun. De pip - per. De har Tun - ger. Og Re - den er saa lun.
kring. Jeg tæn - ker nok, de mær - ker, jeg gør dem in - gen - ting.

1

S

4. Jeg lu - rer bag en Slaa - en. Der staar jeg gan - ske nær. Jeg
5. For Ræ - ven han vil bi - de, og Dren - gen sam - le Bær. Men

A

4. Jeg lu - rer bag en Slaa - en. Der staar jeg gan - ske
5. For Ræ - ven han vil bi - de, og Dren - gen sam - le

5

S

ræk - ker mig paa Taa - en og hol - der paa mit Vejr.
in - gen skal faa vi - de, hvor Lær - ke - re - den er.

A

nær. Jeg ræk - ker mig paa Taa - en og hol - der paa mit Vejr.
Bær. Men in - gen skal faa vi - de, hvor Lær - ke - re - den er.

Tekst: Med tilladelse af Harald Bergstedts Fond.

S 1
2

1. So - len er saa rød, Mor, og Sko - ven blir saa sort.
2. Him - len er saa stor, Mor, med kla - re Stjer - ner paa.
3. Hvor - for blir det Nat, Mor, og kold og bit - ter Vind?

A

5

S 1
2

Nu er So - len død, Mor, og Da - gen gaa - en bort.
Hvem mons-tro der bor, Mor, paa Stjer - nen i det Blaa?
Hør den lil - le Kat, Mor, den mja - ver og vil ind.

A

9

S 1
2

Ræ - ven gaar der - u - de, Mor. Vi laa - ser vo - res Gang. Kom,
Tror du, der er Dren - ge, Mor, der ki - ger ned til mig? Og
Maa - ger - ne og Ter - ner - ne har in - gen Sted at bo. Aa

A

13

S 1
2

sæt dig ved min Pu - de, Mor, og syng en lil - le Sang.
tror du, de har Sen - ge, Mor, og so - ver li' - som jeg?
hør, nu syn - ger Stjer - ner - ne. De syn - ger mig til Ro.

A

Tekst: Med tilladelse af Harald Bergstedts Fond.

S
1. Den Spil - le - mand spil - ler paa Stren - - ge, saa
2. Den Spil - le - mand spil - ler paa Stren - - ge, saa
3. Den Spil - le - mand spil - ler paa Stren - - ge, med

A

1. Den Spil - le - mand spil - ler paa
2. Den Spil - le - mand spil - ler paa
3. Den Spil - le - mand spil - ler paa

3

S
rapt hans Bu - e kan gaa! da flok - kes de Pi - ger og
rapt hans Fing - re kan gaa: ja vel, I Pi - ger og
Fo - den han Tak - ten mon slaa. Der dan - ser de Pi - ger og

A

Stren - ge, saa rapt hans Bu - e kan gaa! da
Stren - ge, saa rapt hans Fing - re kan gaa: ja
Stren - ge, med Fo - den han Tak - ten mon slaa. Der

6

S
Dren - - ge om - kring ham sto - re og
Dren - - ge, en rig - - tig Dans skal I
Dren - - ge, saa rapt de - res Ben kan

A

flok - kes de Pi - ger og Dren - ge om - kring ham
vel, I Pi - ger og Dren - ge, en rig - - tig
dan - ser de Pi - ger og Dren - ge, saa rapt de - res

8

S
smaa.
faa. } Og * bim - me - lim - me - lim, bim - me -
gaa. }

A

sto - re og smaa.
Dans skal I faa. } Og bim - me - lim - me - lim, bum,
Ben kan gaa. }

10

S
lim - bim - bum, bum-me-lum-me-lum, bum-me - lum.

A
bim-me-lim-me-lim, bim-me - lim, bum, bim, bum, bim-me-lum-me-lum.

* Eller andre Stavelser som efterligner Instrumenter.

S
A

1. Naar Smaa - børn klyn - ker ved Af - ten - ti - de, vil
2. Og naar du læg - ger din Kind paa Pu - den, mens
3. Sin Pa - ra - ply hol - der O - le o - ver din

3

S
A

ik - ke le - ge, vil ik - ke ri - de paa He - sten, som hed - der
Maa - nen tit - ter i - gen - nem Ru - den, saa hvi - sker sag - te den
lil - le Seng, før du rig - tig so - ver, men naar du luk - ker dit

6

S
A

A - bild - graa, saa er det O - le, der ban - ker paa.
lil - le Mand: "Nu vil vi ri - de til Drøm - me - land."
Ø - je - laag, bli'r Pa - ra - ply - en en Bil - led - bog.

S
A

4. Du skim - ter Nis - ser med rø - de Hu - er, som
5. Men Kil - den skum - mer - kan du be - gri - be, hvor -
6. Og An - den rap - per, og Frø - en kvæk - ker, og

3

S
A

le - ger Skjul mel - lem My - re - tu - er. De mør - ke Gra - ner har
dan - den blev til en Sø med Ski - be, der sag - te vug - ger sig
langs med Bred - den bag stol - te Ræk - ker af Siv og Rør gror de

6

S
A

Nis - sen kær, han ved, de bli - ver til Ju - le - træer.
ned og op, i Blink af Sol o - ver Bøl - ge - top?
sæ - re Straa med hø - je laad - ne Ka - bu - ser paa.

S
A

7. Hvad nu! det blev jo til smaa Gar - di - ster med
8. Men væk - ker Mor dig med Kys paa Mun - den, er
9. Der - ov - re so - ver nu Folk om Da - gen, og

3

S
A

hver sin Sa - bel og sin Tor - ni - ster, og stiv og strunk staar den
O - le li - ge med et for - svun - den. Og vil du vi - de, hvor
O - le hjæl - per dem, det er Sa - gen; men naar vi at - ter faar

6

S
A

he - le Flok - ja, O - le ma - ler nu vit - tigt nok!
han blev a', jeg tror, han løb til A - me - ri - ka.
Lam - pen tændt, er O - le hjem - me, og Rej - sen endt.

BIDRAG TIL '60 DANSKE KANONER'
FOR 2 TIL 4 LIGE STEMME

377 BOKSERNE

3 stemmig

Tekst: Carl Nielsen (?)

1.

Ve' du sla' mej, ka' du ta' mej, el - ler ve' du sæl ha'

4

Klø'. * Hum Hem Hum Tsim Tam! Der

9

fik jeg den og du i - gen hov hov! Saa Tu - den flød.

* Hum, Hem, o.s.v. som brutale Stød.

378

3 stemmig

Tekst: H.C. Andersen

1.

Traa - den bri - ster, Rok - ken staar, Spin - de - vi - sen ti - er;

2.

Ung - doms-San - gen bli - ver snart gam - le Me - lo - di - er.

3.

Ung - doms-San - gen bli - ver snart gam - le Me - lo - di - er,

7 Coda

Ung - doms-San - gen bli - ver snart gam - le Me - lo - di - er,
Ung - doms-San - gen bli - ver snart gam - le Me - lo -
Traa - den bri - ster, Rok - ken staar,

9 *poco rall.* *dim.*

Me - lo - di - - - - - er.

di - er, gam - - - - - le Me - lo - di - er.

Traa - den bri - ster, Traa - den bri - ster, Traa - den bri - ster, Rok - ken staar.

379

Tekst: Ludvig Holberg

mf

Væg - ter jeg be - der, hold op med i Sang

Væg - ter jeg be - der, hold op med i

4

at øn - ske mig, at øn - ske mig God Nat,

Sang at øn - ske

6

syn - ger du, saa vaag - ner jeg straks, og ti - er du, saa

mig, at øn - ske mig God Nat, syn - ger du, saa

9 *dim. e rall.*

so - - - - - ver jeg ind.

vaag - ner jeg straks, og ti - er du, saa so - ver jeg ind.

mp
Ik - ke det al - tid slaar til, at af in - tet kom - mer der

mp
Ik - ke det al - tid slaar til, at af

mp
Ik - ke det al - tid slaar

4
in - tet. Du blev Mi - ni - ster, saa blev der dog

in - tet kom - mer der in - - tet. Du blev Mi - ni - ster, saa

til, at af in - tet kom - mer der in - - tet.

7
cresc. no - get af et Nul, af et Nul, af et

cresc. blev der dog no - get af et Nul, af et

cresc. Du blev Mi - ni - ster, saa blev Du der dog no - get af et

10
Nul, af et Nul, af et Nul: *ff* allarg. *Et Fæ.

Nul, af et Nul, af et Nul: *ff* *Et Fæ.

Nul, af et Nul, af et Nul, af et Nul: *ff* *Et Fæ.

* Med tyk Stemme.

Du skal le ad Ø - de - læg - gel - se, og ik - ke
Du skal

5

fryg - te for Mar - kens Dyr, thi _____ med
le ad Ø - de - læg - gel - se, og ik - ke fryg - te for

9

Ste - - - ne - ne paa Mar - ken har du Pagt, og
Mar - - kens Dyr, thi _____ med

12

Mar - - - (a) - - kens Dyr skul -
Ste - - - ne - ne paa Mar - ken har du

15

le hol - - de Fred med dig.
Pagt, har _____ du Pagt.

* Original i C for Alt og Tenor.

Stil - hed og Mør - ke, saa sti - ger Sol

Stil - hed og

4

un - der fry - de - fuld Lov - - - sang,

Mør - ke, saa sti - ger Sol un - der fry -

7

saa sti - ger Sol un - der fry - de - fuld Lov - -

- de - fuld Lov - - - sang, saa sti - ger

10

- - - sang, van - - - drer sin gyld - - -

Sol un - der fry - de - fuld Lov - - - sang,

13

- ne Vej, sæn - ker sig stil - le i Hav.

van - drer sin Vej, sæn - ker sig stil - le i Hav.

Hurtigt
mf

S

1. Græs - hop - pen sid - der paa En - - gen i
2. Sang - fugl han lig - ner dog ik - - ke, kun
3. Iv - rigt han stry - ger Fi - o - - len og

A

3

S

Som - me - rens Af - ten - skær. Syn - ger han El - skovs -
Vin - ger til Stads han fik; Spil - le - mand i det
nik - ker paa Blom - ster - stol; Be - net er Fe - del -

A

6

S

vi - - ser alt for sin Hjer - tens - kær.
grøn - - ne, hvor - med gør du Mu - sik?
bu - - en og Vin - gen hans Fi - ol.

A

Versene synges umiddelbart efter hinanden.

384 EDDERKOPPENS SANG AF 'ALADDIN'

Moderato, quasi allegretto

Tekst: Adam Oehlenschläger

p *pp*

S1 Be- tragt mit sva - ge Spind; hvor Traa - de - ne sig flet - te, den

S2 Be- tragt mit sva - ge Spind; hvor Traa - de - ne sig flet - te, den

A Be- tragt mit sva - ge Spind; hvor Traa - de - ne sig flet - te, den

5 *cre* - - - - -

S1 al - ler - mind - ste Vind kan alt i Hast ud - slet - te. Et rin - ge Bil - led

S2 al - ler - mind - ste Vind kan alt i Hast ud - slet - te. Et rin - ge Bil - led

A al - ler - mind - ste Vind kan alt i Hast ud - slet - te. Et rin - ge Bil - led

10 - - - - - *scen* - - - - - *do* *f*

S1 kun paa Al - magts Væl - de stor, hør i den bit - re Stund mit

S2 kun paa Al - magts Væl - de stor, hør i den bit - re Stund mit

A kun paa Al - magts Væl - de stor, hør i den bit - re Stund mit

15

dim. *p* *mf* 3

S1 stil - le Trø - stens Ord. _____ Giv paa min Gjer-ning Agt saa

S2 stil - le Trø - stens Ord. _____ Giv paa min Gjer-ning Agt saa

A stil - le Trø - stens Ord. _____ Giv paa min Gjer-ning Agt saa

21

pp 3

S1 sid - der hist den Hø - je i Cen - tret af sin Magt med et op-mærk-somt

S2 sid - der hist den Hø - je i Cen - tret af sin Magt med et op-mærk-somt

A sid - der hist den Hø - je i Cen - tret af sin Magt med et op-mærk-somt

26

cresc. *f*

S1 Ø - je; han dra - ger, som han vil, snart Traa - den ud snart ind. Han

S2 Ø - je; han dra - ger, som han vil, snart Traa - den ud snart ind. Han

A Ø - je; han dra - ger, som han vil, snart Traa - den ud snart ind. Han

31

p *rit.* *dim.* *ppp*

S1 læg-ger Mær - ke til det al - ler - mind - ste Spind. _____

S2 læg-ger Mær - ke til det al - ler - mind - ste Spind. _____

A læg-ger Mær - ke til det al - ler - mind - ste Spind. _____

Marziale

S1

1. Kom blan - ke - ste Sol! Kom blan - ke - ste Sol! med
2. Saa pri - ser han Gud, saa pri - ser han Gud, at

S2

1. Kom blan - ke - ste Sol! Kom blan - ke - ste Sol! med
2. Saa pri - ser han Gud, saa pri - ser han Gud, at

A

1. Kom blan - ke - ste Sol! Kom blan - ke - ste Sol! med
2. Saa pri - ser han Gud, saa pri - ser han Gud, at

3

S1

mil - de - ste Mi - ner fra Him - me - lens Pol! Lad Straa - ler - ne ka - stes i
Vin - te - rens ked - som - me Ti - der gik ud. Han hø - rer de To - ner med *fz*

S2

mil - de - ste Mi - ner fra Him - me - lens Pol! Lad Straa - ler - ne ka - stes i
Vin - te - rens ked - som - me Ti - der gik ud. Han hø - rer de To - ner med *fz*

A

mil - de - ste Mi - ner fra Him - me - lens Pol! Lad Straa - ler - ne ka - stes i
Vin - te - rens ked - som - me Ti - der gik ud. Han hø - rer de To - ner med *fz*

6

S1

Dag paa vor Stad, saa bli - ver hver Bor - ger for - nø - jet og glad, naar
sø - de - ste Lyd, som vid - ne om Som' - rens lyk - sa - lig - ste Pryd, og *fz*

S2

Dag paa vor Stad, saa bli - ver hver Bor - ger for - nø - jet og glad, naar
sø - de - ste Lyd, som vid - ne om Som' - rens lyk - sa - lig - ste Pryd, og *fz*

A

Dag paa vor Stad, saa bli - ver hver Bor - ger for - nø - jet og glad, naar
sø - de - ste Lyd, som vid - ne om Som' - rens lyk - sa - lig - ste Pryd, og *fz*

9

S1

Sko - len ham mø - der i Maj - maa - neds Pragt og skøn - ne - ste Dragt.
øn - sker sig der - ved al Vel - stand og godt fra Him - me - lens Slot. *fz*

S2

Sko - len ham mø - der i Maj - maa - neds Pragt og skøn - ne - ste Dragt.
øn - sker sig der - ved al Vel - stand og godt fra Him - me - lens Slot. *fz*

A

Sko - len ham mø - der i Maj - maa - neds Pragt og skøn - ne - ste Dragt.
øn - sker sig der - ved al Vel - stand og godt fra Him - me - lens Slot. *fz*

Marziale

Tekst: Albert Thura

f

S
1. Kom blan - ke - ste Sol! Kom blan - ke - ste Sol! med
2. Saa pri - ser han Gud, saa pri - ser han Gud, at

f

A

3

fz

S
mil - de - ste Mi - ner fra Him - me - lens Pol! Lad Straa - ler - ne ka - stes i
Vin - te - rens ked - som - me Ti - der gik ud. Han hø - rer de To - ner med

fz

A

6

fz

S
Dag paa vor Stad, saa bli - ver hver Bor - ger for - nø - jet og glad, naar
sø - de - ste Lyd, som vid - ne om Som' - rens lyk - sa - lig - ste Pryd, og

fz

A

9

fz

S
Sko - len ham mø - der i Maj - maa - neds Pragt og skøn - ne - ste Dragt.
øn - sker sig der - ved al Vel - stand og godt fra Him - me - lens Slot.

fz

A

387 MORTEN BØRUPS MAJVISE

Original latinsk tekst: Morten Børup
 Dansk oversættelse: Frederik Moth

Con moto (♩ = 104) (med frejdigt Foredrag)

S1
 1. Fry - de - ligt med Ju - bel - kor hil - ses Vaa - rens
 2. Jor - dens ri - ge Blom - ster - pragt, Sko - vens grøn - ne
 3. Hvor dog Gud er god og viis! hvor er Ver - den

S2
 1. Fry - de - ligt med Ju - bel - kor hil - ses Vaa - rens
 2. Jor - dens ri - ge Blom - ster - pragt, Sko - vens grøn - ne
 3. Hvor dog Gud er god og viis! hvor er Ver - den

A
 1. Fry - de - ligt med Ju - bel - kor hil - ses Vaa - rens
 2. Jor - dens ri - ge Blom - ster - pragt, Sko - vens grøn - ne
 3. Hvor dog Gud er god og viis! hvor er Ver - den

4
 S1
 Kom - me, Sva - len mel - der trindt paa Jord: "Fro - stens Tid er
 Smyk - ke, Fug - le - san - gens Tryl - le - magt fyl - der os med
 fa - ger! Hvor dog alt til Her - rens Pris Aand og Tan - ke

S2
 Kom - me, Sva - len mel - der trindt paa Jord: "Fro - stens Tid er
 Smyk - ke, Fug - le - san - gens Tryl - le - magt fyl - der os med
 fa - ger! Hvor dog alt til Her - rens Pris Aand og Tan - ke

A
 Kom - me, Sva - len mel - der trindt paa Jord: "Fro - stens Tid er
 Smyk - ke, Fug - le - san - gens Tryl - le - magt fyl - der os med
 fa - ger! Hvor dog alt til Her - rens Pris Aand og Tan - ke

8
 S1
 om - me!" Land og Hav og Lun - dens Trær her - ligt pry - des
 Lyk - ke; Ha - vets Stor - me ra - sed ud, Luf - ten hær - ges
 dra - ger! Han har stort og smaat paa Jord, Ur - ten, som paa

S2
 om - me!" Land og Hav og Lun - dens Trær her - ligt pry - des
 Lyk - ke; Ha - vets Stor - me ra - sed ud, Luf - ten hær - ges
 dra - ger! Han har stort og smaat paa Jord, Ur - ten, som paa

A
 om - me!" Land og Hav og Lun - dens Trær her - ligt pry - des
 Lyk - ke; Ha - vets Stor - me ra - sed ud, Luf - ten hær - ges
 dra - ger! Han har stort og smaat paa Jord, Ur - ten, som paa

12

S1
 fjernt og nær, - ny - e Skab - nings - Un - der,
 ej af Slud, Dug - gens Per - ler re - ne,
 Mar - ken gror, Form og Far - ve gi - vet,

S2
 fjernt og nær, - ny - e Skab - nings - Un - der,
 ej af Slud, Dug - gens Per - ler re - ne,
 Mar - ken gror, Form og Far - ve gi - vet,

A
 fjernt og nær, - ny - e Skab - nings - Un - der,
 ej af Slud, Dug - gens Per - ler re - ne,
 Mar - ken gror, Form og Far - ve gi - vet,

15

S1
 ny - e Skab - nings - Un - der! Kraft paa ny vort Le - gem faar,
 Dug - gens Per - ler re - ne sam - ler So - lens Straa - le-glans
 Form og Far - ve gi - vet. Ef - ter Nat vi Da - gen nu

S2
 ny - e Skab - nings - Un - der! Kraft paa ny vort Le - gem faar,
 Dug - gens Per - ler re - ne sam - ler So - lens Straa - le-glans
 Form og Far - ve gi - vet. Ef - ter Nat vi Da - gen nu

A
 ny - e Skab - nings - Un - der! Kraft paa ny vort Le - gem faar,
 Dug - gens Per - ler re - ne sam - ler So - lens Straa - le-glans
 Form og Far - ve gi - vet. Ef - ter Nat vi Da - gen nu

19

S1
 lægt er nu hvert Hjer - te-saar i de gla - de Stun - der.
 i en dej - lig Per - le-krans rundt paa Græs og Gre - ne.
 hil - se vil med frej - dig Hu, Tak - ke Gud for Li - vet!

S2
 lægt er nu hvert Hjer - te-saar i de gla - de Stun - der.
 i en dej - lig Per - le-krans rundt paa Græs og Gre - ne.
 hil - se vil med frej - dig Hu, Tak - ke Gud for Li - vet!

A
 lægt er nu hvert Hjer - te-saar i de gla - de Stun - der.
 i en dej - lig Per - le-krans rundt paa Græs og Gre - ne.
 hil - se vil med frej - dig Hu, Tak - ke Gud for Li - vet!

Andantino quasi allegretto

S

1. Vi Børn, vi Børn, vi vaag - ner læn - ge før det bli - ver Dag. Saa
 2. Vi Børn, vi Børn maa hu - ske Hvisk og Tisk fra Seng til Seng - for
 3. Vi Børn, vi Børn, vi sprin - ger af vor Seng paa ba - re Ben - saa

A

5

S

lig - ger vi og lyt - ter til vort e - get Hjør - tes Slag og
 Mor blir vred paa Tul - le og Fa - der paa sin Dreng - de
 kap - pes vi med Tø - jet, og saa er in - gen sén! Den

A

9

S

til en Fugl der - u - de i Mor - gen - lys bag Ru - - de.
 si - ger, vi skal so - ve og drøm - me om grøn - ne Sko - ve.
 The - kop! av, den bræn - der! Det er godt for val - ne Hæn - der!

A

1

S

4. Vi Børn, vi Børn, vi tra - ver, trip - pe - trap! vor Sko - le - gang, vi
 5. Vi Børn, vi Børn, vi kvid - rer o - ver Ga - de og i Gaard, og
 6. Vi Børn, vi Børn, vi be - der nu for al - le stak - kels Smaa, som

A

5

S

skri - ver, reg - ner, sta - ver, aa, Da - gen er saa lang! og
 Fug - le, som ej véd det, maa tro det nu er Vaar, - vi
 maa i mør - ke Kro - ge i Nød og Kul - de staa. Lad os

A

9

S

glad i sid - ste Ti - me vi hø - rer Klok - ken ki - - me.
 har det For - aar in - de, som al - drig skal for - svin - - de.
 al - le med hver - an - dre i Sang og Sol - skin van - - dre!

A

Let skridende

S
A

1. Kom, i Dag maa al - le syn - ge, Maa - let er en
 2. Der - som selv du no - gen - sin - de dybt i Bar - ne -
 3. Fyl - de Bar - nets Sind med Glæ - de, det er din og

4

S
A

Vi - se værd, vi skal ja - ge Li - vets Tyn - ge
 øj - ne saa', skim - tet har du vist der - in - de
 al - les Sag, Bar - ne - øj - ne maa ej græ - de,

7

S
A

bort med gla - de To - ners Hær, ma - ne Vin - trens mør - ke Ti - der
 Skær af Him - lens ly - se Blaa - Saa', hvor den - ne lil - le Him - mel
 der - for syn - ger vi i Dag. Og hver Gang dit Ø - je hvi - ler

11

S
A

bort med ly - se Stem - mers Klang - me - dens For - aars -
 skif - te kan fra Smil til Graad, smi - le som en
 paa et Barn, du selv har kær, tænk saa paa, et

14

S
A

da - gen li - der, vil vi syn - ge Bar - nets Sang.
 Stjer - ne - vrim - mel, græ - de som en Sky saa vaad.
 an - det smi - ler, glad for det, du gav det her.

S
 1. Dan - mark, i tu - sind Aar, læn - ger end
 2. Dan - mark, i - mod dig slaar at - - ter en
 3. Dan - mark, i tu - sind Aar Sø - havn og

A
 tu - sind Aar,
 mod dig slaar
 tu - sind Aar

4
 S
 Sa - ga naar, vor Stam - mes Arv,
 storm - fuld Vaar med Liv og Død.
 Bon - de - gaard og fri Mænds Arv.

A

7
 S
 hær - get og frugt - bar - gjort, Hjem - stavn og Ver - dens Port -
 Strid el - ler Ar - bejds - dag, her kræ - ves haar - de Tag.
 Brug du os, hvor du kan, tag du os, Mand for Mand!

A
 frugt - bar - gjort, Ver - dens Port -
 Ar - bejds - dag, haar - de Tag.
 hvor du kan, Mand for Mand!

11
 S
 lær os at raa - de stort saa rig en Arv!
 Løft os, vort gam - le Flag, i Liv og Død!
 Staa skal vort Fæd - re - land, som fri Mænds Arv.

A
 lær os at
 Løft os, vort
 Staa skal vort

Tekst trykt med tilladelse af forfatterens arvinger.

391 FÆDRELANDSSANG

Tempo giusto

Tekst: Holger Drachmann

f

S 1
S 2

1. Du dan - ske mand! af al din magt syng ud om vor gam - le
 2. Syng ud - og sorg fra for - tids nat blir smil på hver glæ - des -
 3. Vort gam - le land! af al vor magt vi ø - ger din rig - doms

A

4

S 1
S 2

mor! En krans af hav og fjord blev lagt om hu - set, hvor hun
 dag. Vor him - mel skif - ter far - ve brat, men al - drig fol - kets
 ring, går frem - ad sejgt og u - for - sagt, om ej i sto - re

A

8

S 1
S 2

p

bor! Mod grøn - ne, si - de stran - de går stær - ke, stri - de
 flag. Som Dan - marks bli - de kvin - der har rø - de, hvi - de
 spring. Og fu - rer plo - ven lan - det, så sku - rer kø - len

A

12

S 1
S 2

f

van - de, og o - ver kor - nets guld - glans står
 kin - der, så ly - ser li - vets frisk - hed fra
 van - det, støt står den dan - ske sø - mand på

A

15

S 1
S 2

ff poco rall.

vi - kin - ge - ste - nen vagt, står vi - kin - ge - ste - nen vagt!
 fri - he - dens dy - re skat, fra fri - he - dens dy - re skat.
 ha - vet sin vi - king - vagt, på ha - vet sin vi - king - vagt.

A

ff

S
A

1. Min Pi - ge er saa lys som Rav og Dan - marks gyld - ne
2. Min Pi - ge kan vel væ - re haard mod dem hun il - de
3. Det Smi - le - hul gaar bag en Sky, og far - ligt Ø - jet
4. Thi ser jeg i de Øj - ne ind, de bli - ver ve - ge,

4

S
A

Hve - de, og Blik - ket er saa blaat som Hav, naar Him - len er der -
 li - der, da har hun Ord, som hid - sigtslaar, og lidt for hid - sigt
 graa - ner, men Straa - ler bry - der frem paa ny, og Blik - kets Bøl - ger
 var - me, da hvi - ler jeg i hen - des Sind som i to blø - de

8

S
A

ne - de.
 bi - der.
 blaa - ner.
 Ar - me. }

Prin - ses - se To - ve af Dan - mark!

HYMNE TIL LIVET FOR DRENGEKOR

Med frisk Værdighed (♩ = 88-96)

Tekst: Sophus Michaëlis

f

S1

1. Him - mel - kraf - tens Her - re, sto - re Sol - be -
 2. Dybt i Mør - ke - bu - gen, "Mød - re - ne"s I -
 3. Kær - lig - he - dens Kil - de, væl - di - ge For -
 4. Straa - le fø - der Straa - le, Fak - kel tæn - der

S2

1. Him - mel - kraf - tens Her - re, sto - re Sol - be -
 2. Dybt i Mør - ke - bu - gen, "Mød - re - ne"s I -
 3. Kær - lig - he - dens Kil - de, væl - di - ge For -
 4. Straa - le fø - der Straa - le, Fak - kel tæn - der

A

1. Him - mel - kraf - tens Her - - re,
 2. Dybt i Mør - ke - bu - - gen,
 3. Kær - lig - he - dens Kil - - de,
 4. Straa - le fø - der Straa - - le,

3

calando

dim. *p* *f*

S1

svang - - - - - rer, Li - - vet
 de - - - - - er, da - - ler
 ny - - - - - er, Liv og
 Fak - - - - - kel. Dø - den

S2

dim. *p* *f*

svang - rer, sto - re Sol - be - svang - rer, Li - vet dryp - per
 de - er, "Mød - re - ne"s I - de - er, da - ler som en
 ny - er, væl - di - ge For - ny - er, Liv og Død er
 Fak - kel, Fak - kel tæn - der Fak - kel. Dø - den er kun

A

dim. *p* *f*

sto - re Sol - be - svang - - - - - rer. Li - vet dryp - per
 "Mød - re - ne"s I - de - - - - - er, da - ler som en
 væl - di - ge For - ny - - - - - er. Liv og Død er
 Fak - kel tæn - der Fak - - - - - kel. Dø - den er kun

Tekst trykt med tilladelse af forfatterens arvinger.

6

S1
dryp - per e - vigt fra din Flam-me - daab. Hø - - je Ska - ber -
som en Guld-sæd Kim af Stjer - ne - frø. Fød - sels-und - ret
Død er Drej-ning kun om sam - me Pol. Ly - set sluk - kes
er kun Skyg-gen, som til Hvi - le gaar. E - vigt blom - strer

S2
e - vigt fra din Flam - me-daab. Hø - je Ska - ber -
Guld-sæd Kim af Stjer - ne-frø. Fød - sels-und - ret
Drej-ning kun om sam - me Pol. Ly - set sluk - kes
Skyg-gen, som til Hvi - le gaar. E - vigt blom - strer

A
e - vigt fra din Flam-me - daab. Hø-je Ska - ber-Al -
Guld - sæd Kim af Stjer - ne - frø. Fød-sels - und - ret spi -
Drej - ning kun om sam - me Pol. Ly - set sluk - kes al -
Skyg - gen, som til Hvi - le gaar. E - vigt blom - strer Li -

9

S1
Al - - magt, du, som al - - drig ang -
spi - - rer selv i Dø - - dens Ve -
al - - drig. Bag-ved al - - le Sky -
Li - - vets to-nen - de Mi - rak -

S2
Al - magt, du, som al - - drig ang -
spi - - rer selv i Dø - - dens Ve -
al - - drig. Bag-ved al - - le Sky -
Li - - vets to-nen - de Mi - rak -

A
- - magt, du, som al - - drig ang -
- - rer selv i Dø - - dens Ve -
- - drig, Bag-ved al - - le Sky -
- - vets to-nen - de Mi - rak -

12

S1
p *f* *ff* rall.
rer, tænd os midt i Mul-met E - vig - he - dens Haab.
er, Bøl - ge av - ler Bøl - ge i Æ - o - ners Sø.
er flam-mer Gud-doms-kil-dens Dag af Sol ved Sol.
kel, fyl - der U - ni - ver - set med en hel - lig Vaar.

S2
p *f* *ff*
rer, tænd os midt i Mul-met E - vig - he - dens Haab.
er, Bøl - ge av - ler Bøl - ge i Æ - o - ners Sø.
er flam-mer Gud-doms-kil-dens Dag af Sol ved Sol.
kel, fyl - der U - ni - ver - set med en hel - lig Vaar.

A
p *f* *ff*
rer, tænd os midt i Mul-met E - vig - he - dens Haab.
er, Bøl - ge av - ler Bøl - ge i Æ - o - ners Sø.
er flam-mer Gud-doms-kil-dens Dag af Sol ved Sol.
kel, fyl - der U - ni - ver - set med en hel - lig Vaar.

Varmt og frejdigt

Tekst: Adam Oehlenschläger

S 1
2

1. Der er et yn - digt Land, det staar med bre - de
2. Der sad i for - dums Tid, de har - nisk - klæd - te
3. Det Land end - nu er skønt, thi blaa sig Sø - en

A 1
2

4

S 1
2

Bø - ge, nær sal - ten Ø - ster - strand; det bug - ter sig i
Kæm - per, ud - hvi - le - de fra Strid; saa drog de frem til
bæl - ter, og Lø - vet staar saa grønt; og æd - le Kvin - der,

A 1
2

8

S 1
2

Bak - ke, Dal, det hed - der gam - le Dan - mark, og det er Fre - jas Sal.
Fjen - ders Mén, nu hvi - le de - res Be - ne bag Hø - jens Bav - ta - sten.
skøn - ne Møer og Mænd og ra - ske Sven - de be - bo de Dan - skes Øer.

A 1
2

S

1. Tyst som Aa i En - gen rin - der, spej - ler
 2. U - den Brov - ten, blom - ster - bro - get som en
 3. Skabt af Luft, med Vin - dens Vin - ge, blødt dets
 4. Var - met ved vort Hjer - tes Var - me gror dets

A

1. Tyst som Aa i En - gen rin - der,
 2. U - den Brov - ten, blom - ster - bro - get
 3. Skabt af Luft, med Vin - dens Vin - ge,
 4. Var - met ved vort Hjer - tes Var - me

2

S

Him - mel, Sky og Jord, bæ - rer Spro - get vo - re Min - der, hvad der
 Eng i Som - mer-flor, glim - ter, ly - ser, duf - ter Spro - get af vor
 Kys og let dets Spor, sme - det til en smi - dig Klin - ge, Vid - det
 Rig - dom, naar vi gror. Mo - ders - maal har aab - ne Ar - me, fav - ner,

A

spej - ler Him - mel, Sky og Jord, bæ - rer Spro - get vo - re Min - der,
 som en Eng i Som - mer-flor, glim - ter, ly - ser, duf - ter Spro - get
 blødt dets Kys og let dets Spor, sme - det til en smi - dig Klin - ge,
 gror dets Rig - dom, naar vi gror. Mo - ders - maal har aab - ne Ar - me,

4

S

var og hvad der gror. Tyst som Aa i En - gen rin - der, rent og
 e - gen mil - de Jord. Tyst som Aa - en, blom - ster - bro - get, klart og
 hvæs - se - de vort Ord. Tungt som Hug af Man - dens Klin - ge, let som
 løf - ter som en Mor. Var - met ved vort Hjer - tes Var - me vok - se

A

hvad der var og hvad der gror. Tyst som Aa i En - gen rin - der,
 af vor e - gen mil - de Jord. Tyst som Aa - en, blom - ster - bro - get,
 Vid - det hvæs - se - de vort Ord. Tungt som Hug af Man - dens Klin - ge,
 fav - ner, løf - ter som en Mor. Var - met ved vort Hjer - tes Var - me

6

S

stil - le er vort Ord, rent og stil - le er vort Ord.
 fro - digt er vort Ord, klart og fro - digt er vort Ord.
 Pi - gens Dans vort Ord, let som Pi - gens Dans vort Ord.
 skal det dan - ske Ord, vok - se skal det dan - ske Ord!

A

rent og stil - le er vort Ord, rent og stil - le er vort Ord.
 klart og fro - digt er vort Ord, klart og fro - digt er vort Ord.
 let som Pi - gens Dans vort Ord, let som Pi - gens Dans vort Ord.
 vok - se skal det dan - ske Ord, vok - se skal det dan - ske Ord!

S

1. Jeg har bå - ret lær-kens vin - ge, jeg har sun - get højt dens
 2. Jeg har følt, jeg kun har hjem - me dér, hvor sang og glæ - de
 3. Lad kun gråd mit ø - je blin - de! har min sjæl sin vin - ge
 4. Når jeg frem med hæ - vet pan - de syn - gen - de i mør - ket

A

S

sang, jeg har følt, jeg skal mig svin - ge ind i pa - ra - dis en - gang.
 bor; gen-lyd af min ung-doms stem - me al - tid føl - ger mig på jord.
 blot, skal jeg at - ter ve - jen fin - de til min ung-doms ly - se slot.
 går, véd jeg, at i dø - dens lan - de sprin-ger at - ter ud en vår.

A

S

1. Jeg kø - rer frem gen-nem Straa - le-fryd i Søn - dags - Stil - hed med
 2. Jeg har det her - lig - ste Rej - se - føl - ge, skønt det sig stund - om mon
 3. Mig føl - ger en med en Sjæl saa stor, for mig hun of - re - de
 4. Se, der - i er jeg af Sneg - le - ar - ten, at Hu - set bæ - rer jeg

A

S

Klok - ke - lyd. A l t løf - ter So - len, fra Myg til Sæ - den, som
 li - stig døl - ge; men naar du saa mig saa søn - dags - glad, var
 alt paa Jord; Ja hun, som lo, naar min Baad blev kræn - get, og
 med paa Far-ten, og den, som tror, det er tung - vindt Bør, han

A

7

S
 var den sel - ve Al - kær - lig - he - den. Og Folk for - bi mig til
 det, for - di at vi fle - re sad, og naar du hør - te mig
 blev ej bleg un - der U - vejrs - hæn - get; ja hun, i - mel - lem hvis
 skul - de vi - de, hvor godt det gør at kry - be ind un - der

A

10

S
 Kir - ke kø - re, snart sti - ger Sal - men for aab - ne Dø - re.
 dæm - pet syn - ge, de sad i To - nen, som i en Gyn - ge. } Godt
 hvi - de Ar - me jeg kend - te Li - vets og Tro - ens Var - me.
 Ta - get at - ter, hvor hun staar lys mel - lem Bar - ne - lat - ter.

A

13

S
 Mod, du hil - ste paa fler end mig, skønt du i Skyn - din - gen saa det ej.

A

1

S
 5. Ej maa - ler Tan - kens, ej Dig - tets Søn saa høj en Hvæl - ving, saa
 6. Hvo ej har Kær - lig - hed i det smaa, han kan ej Mæng - dens, ej
 7. Har først du byg - get dig selv et Fæ - ste, saa tit du frel - ser end -
 8. Et en - kelt Hjem bar saa tit et Land, naar ud det send - te dets

A

4

S
 dyb en Brønd som fra den him - mel - ske Kær - lig - hed til
 Min - dets faa; hvo ej kan byg - ge sit e - get Hus, hvad
 og din Næ - ste; skønt Bør - ne - hæn - ders og Kvin - de - værk, det
 Frel - ser - mand, og man - ge tu - sind af Hjem det var, som

A

7

S
 der, den spej - ler i Vug - gen ned. Ej Sjæ - len ly - ser, ej
 stort, han byg - ger, gaar og i Grus. Med Sejr fra Mo - skva til
 Fæ - ste hol - der din Sjæl saa stærk, at den gaar hel gen-nem
 Lan - det frelst i - fra Sla - get bar; og det, som bæ - rer det

A

10

S
 Hjer - tet dug - ger, som naar dit Barn un - der Bøn du vug - ger.
 Kar - ta - ge - na, han dør dog en - som paa Sankt He - le - na.
 Kamp og Fa - re og gi - ver Mod til den stør - ste Ska - re. } Godt
 gen - nem Fre - den, er Hjem - mets Puls - slag i Tra - vel - he - den. }

A

13

S
 Mod, du hil - ste paa fler end mig, skønt du i Skyn - din - gen saa det ej.

A

1

S
 9. Trods alt det fi - ne i frem - med Duft, helt ren a - le - ne er
 10. Godt Mod, du Van - drer paa Kir - ke - vej, du ber for di - ne, for

A

4

S
 Hjem - mets Luft; der mø - der ba - re det bar - ne - san - de, og
 mi - ne jeg; thi Bøn - nen bæ - rer et Styk - ke frem paa

A

7

S
 Syn - den kys - ses i - fra din Pan - de; til Hjem - met hist staar der
 Ve - jen mel - lem de tven - de Hjem. I bø - jer ind, jeg maa

A

10

S
 aab - ne Dø - re, thi der - fra kom det, og did det fø - re!
 vid - re kø - re, mens Sal - men føl - ger fra aab - ne Dø - re. } Godt

A

13

S
 Mod, du hil - ste paa fler end mig, skønt du i Skyn - din - gen saa det ej.

A

398

Tekst: Ludvig Holstein

S
 1. Nu ru - ger paa Re - den i Fjer og Straa ved
 2. Som Frø i din Re - de, o, Fug - le - mor, med
 3. Kun Øj - ne - ne flyt - ter, og Hjer - tet slaar, mens

A

3

S
 Ro - den af Hve - den de Lær - ker smaa. Nu gem - mer det Grøn - ne en
 Klø - ver og Hve - de smaa Hjer - ter gror. Dit e - get maa ha - ste fra
 bun - den du lyt - ter blandt Græs og Faar. Ned o - ver dig rin - ger din

A

6

S
 Fugl i Ro med Øj - ne som Brøn - de saa dy - be, tro.
 Dag til Dag med iv - ri - ge, fa - ste smaa he - de Slag.
 Lyk - kes Klang fra svir - ren - de Vin - ger din El - skers Sang.

A

Tekst trykt med tilladelse af forfatterens arvinger.

S

1. Dan-mark, nu blun-der den ly - se Nat bag-ved din Seng, naar du so - ver.
 2. Dan-mark, du vaag-ner med Sø - er blaa, mæt-te som Mo - der - øj - ne.
 3. Lær - ker, som hop-ped' af Æg i Vaar, svin-der i Him - lens Straa - ler.

A

5

S

Gø - gen kuk - ker i Skov og Krat, Ve - ster - ha - vet og Kat - te - gat
 Alt, hvad i di-ne Ar - me laa, la - der du So - len skin - ne paa,
 To - ner-ne ned med Ly - set gaar, sam - me Sang som i tu - sind Aar.

A

S

syn - ger, i - mens det dug - ger, sag - te som Sang ved Vug - ger.
 ser, hvor det yp - pigt gli - der, frem af for - gang - ne Ti - der.
 Lyk - ken fra glem - te Gru - ber klin - ger af un - ge Stru - ber.

A

1

S

4. Hyl - de - ne duf - ter i Stu - en ind u - de fra Dan - marks Ha - ver.
 5. Kø - er og He - ste og Faar paa Græs hen - o - ver bre - de Ag - re,
 6. Pi - ger-nes Lat - ter og ly - se Haar, Leg, som faar al - drig En - de,

A

5

S

Kor - net mod - nes i Som - mer - vind. Ha - ne - gal o - ver ly - se Sind
 aab - ne La - der for ful - de Læs, Sejl, som stry - ger om Klint og Næs,
 Øj - ne-ne blaa som Vand i Vaar - mildt om et e - vigt Dan - mark spaar,

A

9

S

sti - ger bag Gavl og Gre - ne, hvæs - set som Kniv mod Ste - ne.
 By - ger, som gaar og kom - mer - det er den dan - ske Som - mer.
 Sol o - ver grøn - ne Slet - ter, Lyk - ke og ly - se Næt - ter.

A

S1

1. Dan-mark, nu blun-der den ly - se Nat bag-ved din Seng, naar du so - ver.
2. Dan-mark, du vaag-ner med Sø - er blaa, mæt-te som Mo - der - øj - ne.
3. Lær - ker, som hop-ped' af Æg i Vaar, svin-der i Him - lens Straa - ler.

S2

1. Dan-mark, nu blun-der den ly - se Nat bag-ved din Seng, naar du so - ver.
2. Dan-mark, du vaag-ner med Sø - er blaa, mæt-te som Mo - der - øj - ne.
3. Lær - ker, som hop-ped' af Æg i Vaar, svin-der i Him - lens Straa - ler.

A

1. Dan-mark, nu blun-der den ly - se Nat bag-ved din Seng, naar du so - ver.
2. Dan-mark, du vaag-ner med Sø - er blaa, mæt-te som Mo - der - øj - ne.
3. Lær - ker, som hop-ped' af Æg i Vaar, svin-der i Him - lens Straa - ler.

5

S1

Gø - gen kuk - ker i Skov og Krat, Ve - ster - ha - vet og Kat - te - gat
Alt, hvad i di - ne Ar - me laa, la - der du So - len skin - ne paa,
To - ner - ne ned med Ly - set gaar, sam - me Sang som i tu - sind Aar.

S2

Gø - gen kuk - ker i Skov og Krat, Ve - ster - ha - vet og Kat - te - gat
Alt, hvad i di - ne Ar - me laa, la - der du So - len skin - ne paa,
To - ner - ne ned med Ly - set gaar, sam - me Sang som i tu - sind Aar.

A

Gø - gen kuk - ker i Skov og Krat, Ve - ster - ha - vet og Kat - te - gat
Alt, hvad i di - ne Ar - me laa, la - der du So - len skin - ne paa,
To - ner - ne ned med Ly - set gaar, sam - me Sang som i tu - sind Aar.

9

S1

syn - ger, i - mens det dug - ger, sag - te som Sang ved Vug - ger.
ser, hvor det yp - pigt gli - der, frem af for - gang - ne Ti - der.
Lyk - ken fra glem - te Gru - ber klin - ger af un - ge Stru - ber.

S2

syn - ger, i - mens det dug - ger, sag - te som Sang ved Vug - ger.
ser, hvor det yp - pigt gli - der, frem af for - gang - ne Ti - der.
Lyk - ken fra glem - te Gru - ber klin - ger af un - ge Stru - ber.

A

syn - ger, i - mens det dug - ger, sag - te som Sang ved Vug - ger.
ser, hvor det yp - pigt gli - der, frem af for - gang - ne Ti - der.
Lyk - ken fra glem - te Gru - ber klin - ger af un - ge Stru - ber.

1

S1
4. Hyl - de - ne duf - ter i Stu - en ind u - de fra Dan - marks Ha - ver.
5. Kø - er og He - ste og Faar paa Græs hen - o - ver bre - de Ag - re,
6. Pi - ger - nes Lat - ter og ly - se Haar, Leg, som faar al - drig En - de,

S2
4. Hyl - de - ne duf - ter i Stu - en ind u - de fra Dan - marks Ha - ver.
5. Kø - er og He - ste og Faar paa Græs hen - o - ver bre - de Ag - re,
6. Pi - ger - nes Lat - ter og ly - se Haar, Leg, som faar al - drig En - de,

A
4. Hyl - de - ne duf - ter i Stu - en ind u - de fra Dan - marks Ha - ver.
5. Kø - er og He - ste og Faar paa Græs hen - o - ver bre - de Ag - re,
6. Pi - ger - nes Lat - ter og ly - se Haar, Leg, som faar al - drig En - de,

5

S1
Kor - net mod - nes i Som - mer - vind. Ha - ne - gal o - ver ly - se Sind
aab - ne La - der for ful - de Læs, Sejl, som stry - ger om Klint og Næs,
Øj - ne - ne blaa som Vand i Vaar - mildt om et e - vigt Dan - mark spaar,

S2
Kor - net mod - nes i Som - mer - vind. Ha - ne - gal o - ver ly - se Sind
aab - ne La - der for ful - de Læs, Sejl, som stry - ger om Klint og Næs,
Øj - ne - ne blaa som Vand i Vaar - mildt om et e - vigt Dan - mark spaar,

A
Kor - net mod - nes i Som - mer - vind. Ha - ne - gal o - ver ly - se Sind
aab - ne La - der for ful - de Læs, Sejl, som stry - ger om Klint og Næs,
Øj - ne - ne blaa som Vand i Vaar - mildt om et e - vigt Dan - mark spaar,

9

S1
sti - ger bag Gavl og Gre - ne, hvæs - set som Kniv mod Ste - ne.
By - ger, som gaar og kom - mer - det er den dan - ske Som - mer.
Sol o - ver grøn - ne Slet - ter, Lyk - ke og ly - se Næt - ter.

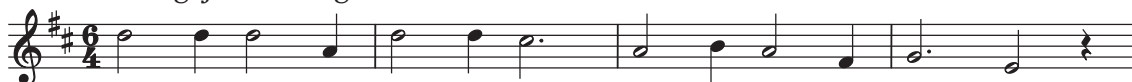
S2
sti - ger bag Gavl og Gre - ne, hvæs - set som Kniv mod Ste - ne.
By - ger, som gaar og kom - mer - det er den dan - ske Som - mer.
Sol o - ver grøn - ne Slet - ter, Lyk - ke og ly - se Næt - ter.

A
sti - ger bag Gavl og Gre - ne, hvæs - set som Kniv mod Ste - ne.
By - ger, som gaar og kom - mer - det er den dan - ske Som - mer.
Sol o - ver grøn - ne Slet - ter, Lyk - ke og ly - se Næt - ter.

BIDRAG TIL 'NYE MELODIER TIL
JOHAN BORUPS SANGBOG'

401

Med begejstret Sving

Mor - gen - ha - nen at - ter gol, slog med dug - get Vin - ge,

5

Lyk - ke os den gyld - ne Sol vil med Ly - set brin - ge,

9

naar vi tak - ke ham i Løn o - ver al - le So - le,

13

som gør Mor - gen - rø - den skøn, sig - ner Li - vets Sko - - le.

1. Morgenhanen atter gol,
slog med dugget Vinge,
Lykke os den gyldne Sol
vil med Lyset bringe,
naar vi takke ham i Løn
over alle Sole,
som gør Morgenrøden skøn,
signer Livets Skole.
2. Dagen har han skabt til Daad,
Skumringen til Hvile,
ingen maalte Livets Traad,
derfor lad os ile,
gøre Gavn, mens Dagen gaar,
prøve vore Kræfter,
visse paa, at gode Kaar
rette sig derefter.
3. Ord i Mund og Skrift i Bog
skal vor Ungdom lære
ret at bruge Kraft og Sprog,
Livet til Guds Ære;
da vor Manddom, klog og stærk,
svare skal til Navnet,
krone Skolens Ungdomsværk,
vise, det har gavnet.

N.F.S. Grundtvig

Som en Hymne

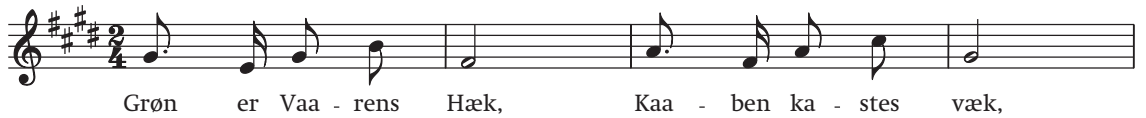

1. Vaaren, Vaaren er i Brud, frydefulde Komme, svit, svivit, hør Svalens Bud: nu er Kulden omme. Ager, Bugt og Egelund vaagner sødt af Vinterblund, nyfødt Verden straalere. Livskraft ildner Krop og Sind, hver en Pore suger ind, Vaar i fulde Skaaler.	2. Mark ved Mark har Blomsterbal, Lundens grønne Gemmer trilrer lydt af Fuglekald, hør de søde Stemmer. Bugten blinker langt, langt ud, Luften blaaner, glemte er Slud, Duggens Taarer smiler; lys og let fordamper Sky, Solen s t r a a l e r ; Bugt og By varmt i Vaarlyshviler.

3. Tak for al Guds Kærlighed
jubler Land - og Havglans.
Jorden, hvilken Herlighed,
dog af H a n s kun Aflans;
rørt af ham er alle Ting
oppe, nede, rundt omkring
frem i Farver svulmet;
selv han m i n d r e ligner dem
end en Vaar, der straalere frem,
ligner Vintermulmet.

Original latinsk tekst: Morten Børup

Dansk oversættelse: Marinus Børup

1. Grøn er Vaarens Hæk,
Kaaben kastes væk,
Jomfruer sig alt paa Volden sole;
Luften er saa smuk,
deres Længselssuk
kendes let paa deres Silkekjole.
2. Nu har Viben Æg,
Pilen dygtig Skæg,
og Violen smaat paa Volden pipper;
Gaasen sine smaa
lærer flittig gaa,
Skaden vindig med sin Hale vipper.
3. Svenden med sin Brud
gaar i Haven ud,
paa de grønne Sko hun synes danse;
ak, hvor er hun let,
Foden er saa net.
Pogen sælger til dem grønne Kranse.
4. Storcken er saa travl
højt paa Bondens Gavl,
og de røde Fødder Næbbet slibe;
Høkren med sin Viv
gaar for Tidsfordriv
med sin sølvbeslagne Merskumspibe.
5. Hulde Piger smaa,
røde, hvide, blaa,
sende deres Blikke rundt som Pile,
og som Krigerflag
i det kælnes Slag
Silkebaand fra Liljenakken ile.
6. Aftenen driver paa,
mens de skønne gaa,
bare de dem ikke skal forkøle.
Hvilken yndig Strøm,
Barmen blir saa øm,
man mit Hjerte kan paa Vesten føle.
7. I den tavse Nat,
som en stor Dukat,
Maanen stænker Guld paa alle Grene.
Ak, de skønne svandt
jo fra hver en Kant.
Det er tungt, man skal gaa hjem alene.

Poul Martin Møller

Alvorligt

Ind un - der Jul, hvor er det trist, Sne - fog og Kul - de og

4 kor - te Da - ge, Sin - det bø - jer sig ned til sidst,

7 ved ik - ke, hvor det skal Mo - det ta - ge; min - dre og min - dre af

10 Dag det ly - ser, Hjer - tet i Kul - de og Mis - haab gy - ser. Kom - mer ej Jul?

1. Ind under Jul, hvor er det trist,
Snefog og Kulde og korte Dage,
Sindet bøjer sig ned til sidst,
ved ikke, hvor det skal Modet tage;
mindre og mindre af Dag det lyser,
Hjertet i Kulde og Mishaab gyser.
Kommer ej Jul?
2. Aaret, som stod ved Sanktehans
lyst mellem Blomster i Sommerdagen,
nu er det fattigt paa Sol og Glans,
ligger og sygner paa Sneens Lagen,
fryser og føler sin Kraft er omme;
saa maa det være, før Jul kan komme.
Kommer ej Jul?
3. Saadan stred Verden en Vinter haard,
længted med Soltrang i Hjertegrunden,
stred med en Vinter paa Tusind Aar,
tænkte, den skulde til Vaaren vunden.
Men da den følte, sin Kraft var omme,
da først lod Herren sin Sol nedkomme,
da først kom Jul.
4. Midt udi Mørket og Jordens Kuld,
medens vor Sol er ved at dale,
stiger Vorherres op som Jul,
blir det Sankthans i Himlens Sale;
netop som Jord ej mer kan raade,
kommer et Frelsens Væld af Naade,
saa kommer Jul.

Jonas Lie

Fortællende

1. Nu spinder vi for Dittemor til Strømper og til Bul
rav rav i Ro, og rav rav i Ro,
men Bullen blir af pure Sølv og Strømperne af Guld
falderille, falderille, ra ra ra.
2. Og Ditte gaar paa Vejen ud saa rød og rund og blød
rav rav i Ro ...
der møder hun en liden Prins i Skarlagens rød
falderille ...
3. Hør nu, du pæne Pige, gaa med hjem til Faders Slot
rav rav i Ro ...
Der vil vi sammen lege og altid ha det godt
falderille ...
4. Ak ak, du kære Prinsdreng, du gør mig Sorg saa stor
rav rav i Ro ...
for jeg kan aldrig skilles fra Bedste her paa Jord
falderille ...
5. Hun blev jo blind den Stakkel af altfor megen Men
rav rav i Ro ...
og hun har Værk i Lænden og Værk i sine Ben
falderille ...
6. Og har hun for et lidet Barn grædt sine Øjne ud
rav rav i Ro ...
saa skal hun sidde øverst i Pelsværk og i Skrud
falderille ...
7. Ja, værker Slid og Møje i Ben og saa i Lænd
rav rav i Ro ...
saa skal hun køre i Karet endog med tvende Spænd
falderille ...
8. Nu spinder Bedste Garn til Dynevaar og Bolstre blaa
rav rav i Ro, og rav rav i Ro,
og dem skal lille Dittemor og Prinsen hvile paa
falderille, falderille ra ra ra.

Martin Andersen Nexø

Frit i Takten

Un - drer mig paa, hvad jeg faar at se o - ver de hø - je Fjel - de?

Ø - jet mø - der nok ba - re Sne; rundt om - kring staar det grøn - ne Træ,

vil - de saa ger - ne o - ver; tro, naar det Rej - sen vo - ver?

1. Undrer mig paa, hvad jeg faar at se over de høje Fjelde?
Øjet møder nok bare Sne;
rundt omkring staar det grønne Træ,
vilde saa gerne over;
tro, naar det Rejsen vover?
2. Ørnen løfter med stærke Slag over de høje Fjelde,
ror i den unge, kraftfulde Dag,
mætter sit Mod i det vilde Jag,
sænker sig, hvor den lyster,
ser mod de fremmede Kyster.
3. Løvtunge Abild, som intet vil over de høje Fjelde,
sprætter, naar Somren stunder til,
venter til næste Gang, den vil,
alle dens Fugle gynger,
ved ikke, hvad de synger.
4. Den, som har længtet i tyve Aar over de høje Fjelde,
den som ved, at han ikke naar,
kender sig mindre Aar for Aar,
hører, hvad Fuglen synger,
som du saa trøstig gynger.
5. Sladrende Fugl, hvad vilde du her over de høje Fjelde?
Rede du fandt vist bedre der,
videre Syn og højere Trær;
vilde du bare bringe
Længsel, men ingen Vinge?
6. Skal jeg da aldrig, aldrig naa over de høje Fjelde?
Skal denne Mur mine Tanker slaa,
saadan med Sne-Is og Rædsel staa
stængende der til det sidste,
blive min Dødningskiste?
7. Ud vil jeg, ud, aa, saa langt, langt, langt,
over de høje Fjelde.
Her er saa knugende, tærende trangt,
og mit Mod er saa ungt og saa rankt,
lad det faa Stigningen friste,
ikke mod Murkanten briste.
8. Engang jeg ved, vil det række frem over de høje Fjelde.
Kanske du alt har din Dør paa Klem?
Herre, min Gud! godt er dit Hjem;
lad det dog endnu stænges,
og jeg faa Lov til at længes!

Bjørnstjerne Bjørnson

1. Spurven sidder stum bag Kvist;
saamænd, om ej det fyger,
Kaalgaardpilen piber trist
for Nordenblæstens Byger.
Lul-lul, Rokken gaar,
støt i Moders Stue,
og jo mere Vinden slaar,
desmer faar Arnen Lue.
2. Mor kan næppe se sit Spind
og næppe Traaden mage;
hej, da bæres Lyset ind
og stilles i sin Stage.
Lul-lul, Rokken gaar,
Tenens rappe Vinge
over Fyrrebjælken saar
en Skok af Skyggeringe.
3. Far tar ned saa tung en Bog,
med Gud han hvisker sammen,
famler lidt ved Spændets Krog
og lukker med et: Amen.
Lul-lul, Rokken gaar,
Ensomheden synger,
Mulmet tæt om Taget staar,
og Sneen gaar i Dynger.
4. Her ved Moders gamle Rok
hun lærte mig at stave,
syngte om "den hvide Flok"
og "al h a n s Naadegave".
Lul-lul, Rokken staar;
men dens Nyn og Sange
vemodsfuldt mod Hjertet gaar,
naar Kvældene blir lange.

Jeppe Aakjær

Varmt og sværmerisk

I kø - len - de Skyg - ger, i Mør - ke som Ro - ser ud - bre - de, hvor
 4 San - ger - sken byg - ger og kvid - ren - de rø - ber sin Re - de, hvor
 7 sprud - len - de Bæk - ke snart dys - se, snart væk - ke Ca - moe - ner - nes Ynd - ling, den
 10 fø - len - de Skjald, med sted - se ens - ris - len - de Fald.

1. I kølende Skygger,
 i Mørke som Roser udbrede,
 hvor Sangersken bygger
 og kvidrende røber sin Rede,
 hvor sprudlende Bække
 snart dysse, snart vække
 Camoenernes Yndling, den følende Skjald,
 med stedse ensrislende Fald.
2. Hvor Hjordene brøle
 mod Skovens letspringende Sønner
 og puste og føle
 den Rigdom i hvilken de stønner,
 hvor Mejerer synger
 blandt gyldene Dynger
 og tæller sin Skat og opløfter sit Raab
 til den, som har kronet hans Haab.
3. Hvor skærtsende Bølger
 beskvulpe den Vandrer, hvis Øje
 snart stirrende følger
 med Helsinges graanende Høje,
 snart undrende haster
 blandt Skove af Master
 og forsker og kender den fremmedes Flag
 og glemmer den hældende Dag.
4. Hvor Kummer og Smerte
 fandt, glade, dit Aftryk, du høje,
 det ædleste Hjerte
 i hvert et medlidende Øje,
 hvor Venlighed pryder
 de strengeste Dyder,
 der vokste min Sang, og den undrende Skov
 gav Genlyd af Skaberens Lov.

Johannes Ewald

Djærvt

1. En Sømand med et modigt Bryst
kan aldrig fattes Penge,
Tab skærper kun hans Vindelyst,
og Armod er ham som en Dyst,
der ej kan vare længe.
2. Naar Søen plyndrer fra sin Ven
og sætter ham paa Prøve,
da ler han kun og tvinger den
at bringe tifold det igen,
som den har turdet røve.
3. Han sadler dristig Havet op,
saa snart hans Hjerte lyster,
og rider høj paa Bølgens Top
i Trav og susende Galop
til guldbestrøede Kyster.
4. Fluks er han der saa rig han vil,
og lystig som den rige,
og sætter Boven-Bramsejl til,
og flyver glad med Sang og Spil
tilbage til sin Pige.

Johannes Ewald

Jævnt

Den gam - le Hus - mand staar ved Gavl og stir - rer o - ver

4
Væn - get. Vel er han kun en fat - tig Skravl paa al - le Si - der

8
stæn - get; men nu han ret - ter krø - get Krop og ry - ster af sin

12
Tyn - ge, han lyt - ter til, han vaag - ner op, han hø - rer Lær - ken syn - ge.

1. Den gamle Husmand staar ved Gavl og stirrer over Vænget. Vel er han kun en fattig Skravl paa alle Sider stænget; men nu han retter krøget Krop og ryster af sin Tynge, han lytter til, han vaagner op, han hører Lærken synge.
2. Han fatted ej, i lange Aar, dens glade Toneflagren, fordi han Sommer, Høst og Vaar stod krummet over Agren. Nu vaagner han, for første Gang, der før var stum og stille, han nynner med, hans Røst faar Klang ved Lærkens glade Trille.
3. Han saa kun Furen, som han drog bag sine dorske Stude, ej Tidens store Tanketog i Horisonten ude. Nu føres Haanden over Bryn, hen over Jordens Skygger han skuer ud; et Fremtidssyn sig for hans Tanke bygger.
4. Det Syn er Løn for flittig Færd, for ondt, han før har døjet; det løfter sig i Morgenskær og lægger Smil i Øjet; det viser ham, hvad Ret og Tro i Kærlighed kan avle, der vil for vist en Nytid gro rundt om ved Husmandsgavle.

Johan Skjoldborg

Marchtempo

Hver har sit, du har dit og jeg har mit, og kun Dø-ge-nig-ten pla-ges ej af

Plig - ten. Men den ar - bejds - van - te ved, den som slø - jer slæn - ges

ned i Slak-kens sor - te Gry - de. Thi Ar - bej - dets Lov maa vi

ly - de, den bund - ne som den der kan by - de.

1. Hver har sit, du har dit og jeg har mit, og kun Døgenigten plages ej af Pligten. Men den arbejdsvante ved, den som sløjer slænges ned i Slakkens sorte Gryde. Thi Arbejdets Lov maa vi lyde, den bundne som den der kan byde.	3. Dag for Dag vokser Verden om vor Sag. Til et Vejr af Toner vandrer Millioner. Truende mod Jericho rykker Hæren stærk af Tro, mens Stadens Æsler skryde. Men Arbejdets Lov maa vi lyde, i Gade saa vel som i Gyde.
2. Fælles Kaar i det lange Løb vi faar. Men før Fællesskabet tynger Lighedstabet. Hvad er Ret for den, som bor der, hvor Skyggen skummelt gror, som knap har Brød at bryde. Men Arbejdets Lov maa vi lyde, den nøgne som den der kan nyde.	4. Tusinds Takt giver Mod og større Magt. Mænd i Had og Haaben er som Mænd i Vaaben. Er det ikke Tid endnu, hærder vi vor Arbejdshu det ypperste at yde. Thi Arbejdets Lov maa vi lyde for frem til vor Frihed at bryde.

L.C. Nielsen

Mildt

Jeg kø - rer frem gen-nem Straa - le-fryd i Søn - dags - Stil - hed med

Klok - ke - lyd. Alt løf - ter So - len, fra Myg til Sæ - den, som

7

var den sel - ve Al - kær - lig - he - den. Og Folk for - bi mig til

10

Kir - ke kø - re, snart sti - ger Sal - men for aab - ne Dø - re. Godt

13

Mod, du hil - ste paa fler end mig, skønt du i Skyn - din - gen saa det ej.

1. Jeg kører frem gennem Straalefryd
i Søndags-Stilhed med Klokkelyd.
Al t løfter Solen, fra Myg til Sæden,
som var den selve Alkærligheden.
Og Folk forbi mig til Kirke køre,
snart stiger Salmen for aabne Døre.
Godt Mod, du hilste paa fler end mig,
skønt du i Skyndingen saa det ej.
2. Jeg har det herligste Rejsefølge,
skønt det sig stundom mon listig dølge;
men naar du saa mig saa søndagsglad,
var det, fordi at vi flere sad,
og naar du hørte mig dæmpet synge,
de sad i Tonen, som i en Gyngel.
Godt Mod ...
3. Mig følger en med en Sjæl saa stor,
for mig hun ofrede alt paa Jord;
ja hun, som lo, naar min Baad blev krænget,
og blev ej bleg under Uvejrshænget;
ja hun, imellem hvis hvide Arme
jeg kendte Livets og Troens Varme.
Godt Mod ...
4. Se, deri er jeg af Sneglearten,
at Huset bærer jeg med paa Farten,
og den, som tror, der er tungvindt Bør,
han skulde vide, hvor godt det gør
at krybe ind under Taget atter,
hvor hun staar lys mellem Barnelatter.
Godt Mod ...
5. Ej maaler Tankens, ej Digtets Søn
saa høj en Hvælving, saa dyb en Brønd
som fra den himmelske Kærlighed
til der, den spejler i Vuggen ned.
Ej Sjælen lyser, ej Hjertet dugger,
som naar dit Barn under Bøn du vugger.
Godt Mod ...
6. Hvo ej har Kærlighed i det smaa,
han kan ej Mængdens, ej Mindets faa;
hvo ej kan bygge sit eget Hus,
hvad stort, han bygger, gaar og i Grus.
Med Sejr fra Moskva til Kartagena,
han dør dog ensom paa Sankt Helena.
Godt Mod ...
7. Har først du bygget dig selv et Fæste,
saa tit du frelser endog din Næste;
skønt Børnehænders og Kvindeværk,
det Fæste holder din Sjæl saa stærk,
at den gaar hel gennem Kamp og Fare
og giver Mod til den største Skare.
Godt Mod ...
8. Et enkelt Hjem bar saa tit et Land,
naar ud det sendte dets Frelsermand,
og mange tusind af Hjem det var,
som Landet frelst ifra Slaget bar;
og det, som bærer det gennem Freden,
er Hjemmets Pulsslag i Travelheden.
Godt Mod ...
9. Trods alt det fine i fremmed Duft,
helt ren alene er Hjemmets Luft;
der møder bare det barnesande,
og Synden kyskes ifra din Pande;
til Hjemmet hist staar der aabne Døre,
thi derfra kom det, og did det føre.
Godt Mod ...
10. Godt Mod, du Vandrer paa Kirkevej,
du ber for dine, for mine jeg;
thi Bønnen bærer et Stykke frem
paa Vejen mellem de tvende Hjem.
I bøjer ind, jeg maa vidre køre,
mens Salmen følger fra aabne Døre.
Godt Mod, du hilste paa fler end mig,
skønt du i Skyndingen saa det ej.

Bjørnstjerne Bjørnson

Stolt

1. Dannebrog, vift med din Vinge,
du skal bringe
os i Minde stærk om Tiden,
da i Striden
du dig over Dansken svang
første Gang.
2. Væk igen, hvad længe sover
Danmark over,
buldre, smæld for hvert et Øre,
lad det høre:
Se, nu har vi Natten bag,
det er Dag.
3. Let jer nu, det er paa Tide,
hvo kan vide,
hvad den Dag i Morgen bringer.
Op jer svinger
muntert, hør vor Morgensang,
Dannevang.

Steen Steensen Blicher

Lyst og let

1. Jeg er saa glad i Grunden
og vidste det ej før,
det er, som jeg har funden
en Ven, der var forsvunden,
mit prægtige Humør.

2. Men har jeg atter fundet
til Guds og Venners Haab,
saa har jeg atter vundet,
og Kræfterne, som stunded,
af Glæden tager Daab.

3. O, hør, hvor alting svarer,
velkommen hjem igen.
Kanske det ikke varer;
men, naar saa Vaaren farer,
staar Spirerne igen.

Bjørnstjerne Bjørnson

Mildt

1. Den Magt som gav mig min lille Sang
har gjort, at Livsgangens Sorg og Glæde
har faldt livsalig som Sol og Væde
paa Sjælens bølgede Foraarstrang,
saa hvad end hændte,
det brød ej ned,
med Sang det vendte
mod Kærlighed.
2. Den Magt som gav mig min lille Sang,
den gav mig Frændskab med alt som længes,
og derfor kunde jeg aldrig stænges
og kort kun standses af selvsygt Hang;
jeg maatte fremad,
om end det sved,
og fandt saa hjemad
til Kærlighed.
3. Den Magt som gav mig min lille Sang
maa mig gi Magt til at naa de andre,
saa jeg fra Vejen jeg faar at vandre
kan glæde nogle en enkelt Gang.
Thi større Gammen
jeg ikke ved
end synge sammen
i Kærlighed.

Bjornstjerne Bjornson

Friskt og djærvt

Har I nu Tæn - der i Ri - ven sat, er I pa - rat, mi - ne

Dren - ge? Dug - gen har drys - set den he - le Nat, Le - en har ven - tet os

læn - ge. Ar - men er styr - ket af Søv - nen sund. So - len os hil - ser fra

Bak - kens Rund; bag Sy - re - ner for - bor - gen kuk - ker en Gøg: God - mor - gen.

1. Har I nu Tænder i Riven sat,
er I parat, mine Dreng?
Duggen har drysset den hele Nat,
Leen har ventet os længe.
Armen er styrket af Søvnens sund.
Solen os hilser fra Bakkens Rund;
bag Syrener forborgen
kukker en Gøg: Godmorgen.
2. Mor har pustet til Arnens Glød,
sysler derinde ved Davren,
se, hvor Røgen fra hendes Grød
sænker sig blødt over Havren.
Mad hun smører, som kan forslaa,
Øl hun styrter i Dunke graa,
lægger en Klukkert i Tejnen,
som kan ta Tonen fra Degnen.
3. Nu paa Vognen enhver især,
Plagen i Stenene skraber.
Vidt opslaget, mod Østens Skær
Porten undrende gaber.
Svalen svitter om Vognens Spand,
Dagen venter den glade Mand,
Blodet synger i Bringen
dæmpet til Klokkers Ringen.

Jeppe Aakjær

417 VUGGEVISE

Sov min lil - le, min dej - li - ge Dreng, Sor - gen er Vagt ved din Vug - ge.

5

Mo - der har redt af Pjal - ter din Seng, du lul - les med Graad og med Suk - ke.

1. Sov min lille, min dejlige Dreng,
Sorgen er Vagt ved din Vugge.
Moder har redt af Pjalter din Seng,
du lules med Graad og med Sukke.
Carl Nielsen ?

418

Marschtempo

f
Vi fri - e Folk fra Nor - den van - drer hjem - ligt o - ver

4

Jor - den, o - ver Land - mark, o - ver Vand - mark. Ung - dom gaar for gam - le

8

Dan - mark til et Tørn for Navn og Gavn. *p* Fra Skæb - nen gaar in - gen,

13

cresc. rask og rank at mø - de den, *f* det er Tin - gen, det er Maal for Mænd.

1. Vi frie Folk fra Norden
vandrer hjemligt over Jorden,
over Landmark, over Vandmark.
Ungdom gaar for gamle Danmark
til et Tørn for Navn og Gavn.
Fra Skæbnen gaar ingen,
rask og rank at møde den,
det er Tingen,
det er Maal for Mænd.

2. Vi frie Folk fra Norden
 fylder ikke stort paa Jorden.
 Ingen, om han ej er galen,
 lægger til sin Vækst en Alen,
 dog, en Tomme kan gaa an.
 Det rækker den ranke,
 den, som trodser Tryk og Tvang:
 stolte Tanke,
 styr da Du vor Gang.

3. Vi frie Folk fra Norden
 fylder nok vor Plads paa Jorden.
 Over Landmark, over Vandmark
 Ungdom gaar for gamle Danmark
 midt mod Verdens Magt i Takt; -
 snart Sveden, snart Blodet,
 giv kun det saa godt Du kan,
 ene Modet
 gør den frie Mand.

Valdemar Rørdam

419 STUDENT-TANKER I EN GYMNASIKSAL

Marschtempo

1. Ovnekrog, Lærebog,
 fik dig mere krum end klog,
 Muskelspænd, Vædderend,
 retter det igen.
2. Buet Barm, Kinden varm,
 Danserben og Smedearm,
 meget mer, end du ser,
 henter vi os her.
3. Indenlands, udenlands,
 rider Fjenden vi til Vands.
 Ærligt Spil, hvem der vil,
 kom, saa slaar vi til.

Ernesto Dalgas

Guds Fred er mer end Eng - le - vagt, den
 3 reg - ner al - drig Fjen - dens Magt, er li - ge dyb og
 6 li - ge blid ved høj - lys Dag og Mid - nats - tid.

1. Guds Fred er mer end Englevagt,
den regner aldrig Fjendens Magt,
er lige dyb og lige blid
ved højlys Dag og Midnatstid.
2. Det er den Fred med Liv og Aand,
som Hjertet finder i Guds Haand
saa, føler det end Dødens Pil,
det værger sig kun med et Smil.
3. Det er den Fred, vor Frelsermand
med Angestsved har bragt i Stand
og, da han op til Himmels fór,
sig efterlod i Fredens Ord.
4. Det Fredens Ord ved Daabens Bad
den bange Sjæl gør barneglad,
det Fredens Ord hver Herrens Dag
gør rolig midt i Vaabenbrag.
5. Du véd det godt, Guds Menighed!
det ene tjener til din Fred,
at i dit Hjerte og din Mund
er Troens Ord i allen Stund.
6. Thi da Guds Søn med Freden kom,
det var kun Tro, han spurgte om;
for den, og ej for Verden al,
Guds Naade og Guds Fred er fal.
7. "Guds Fred!" er overalt paa Jord
vor Herres Svar paa Troens Ord,
saa har vi Tro, da skal med Fred
vi indgaa i Guds Herlighed.

N.F.S. Grundtvig

Bredt svingende

Og jeg vil dra - ge fra Sy - dens Blom - mer, men ik - ke ta - ge dens Tor - ne med. Hvor -

hen jeg kom - mer, der vil jeg pri - se, i Spil, i Vi - se dens Ild - fuld - hed.

1. Og jeg vil drage
fra Sydens Blommer,
men ikke tage
dens Torne med.
Hvorhen jeg kommer,
der vil jeg prise,
i Spil, i Vise
dens Ildfuldhed.
2. Dog, aldrig ender
den Ild, der brænder,
derfor jeg sender
mod Nord min Sang.
Der veksler Sommer
og skønne Blommer,
de gaar, de kommer
en evig Gang.
3. Der køler Vinden,
hvad Solen brændte,
der skærmer Linden,
naar Regnen slaar.
Hvad Sommer tændte,
det Vinter slukker,
indtil man plukker
den nye Vaar.
4. Hvad hurtigst svinder,
det stærkest binder
med alle Minder
af Sang og Duft.
Thi vil jeg drage
mod Nord tilbage
mod Solskinsdage
som Snefaldsluft.

Holger Drachmann

Con moto

Vaa - ren, Vaa - ren er i Brud! fry - de-ful - de Kom - me!

5

“Svit, svi-vit”, hør Sva - lens Bud! Nu er Kul - den om - me!

9

A - ger, Bugt og E - ge-lund vaag - ner sødt af Vin - ter-blund, -

13

ny - født Ver - den straa - ler! ny - født Ver - den straa - ler! Livs - kraft ild-ner

18

Krop og Sind, hver en Po - re su - ger ind, Vaar i ful - de Skaa - ler!

1. Vaaren, Vaaren er i Brud! frydefulde Komme! “Svit, svivit”, hør Svalens Bud! nu er Kulden omme! Ager, Bugt og Egelund vaagner sødt af Vinterblund,- nyfødt Verden straalet! Livskraft ildner Krop og Sind, hver en Pore suger ind, Vaar i fulde Skaaler!	2. Mark ved Mark har Blomsterbal, Lundens grønne Gemmer trilrer lydt af Fuglekald, hør de søde Stemmer. Bugten blinker langt, langt ud, Luften blaaner, glemt er Slud, Duggens Taarer smiler; lys og let fordamper Sky, Solen s t r a a l e r ; Bugt og By varmt i Vaarlyshviler.

3. Tak for al Guds Kærlighed
jubler Land- og Havglans.
Jorden, hvilken Herlighed,
dog af H a n s kun Afglans;
rørt af ham er alle Ting
oppe, nede, rundt omkring
frem i Farver svulmet;
selv han m i n d r e ligner dem
end en Vaar, der straalet frem,
ligner Vintermulmet.

Original latinsk tekst: Morten Børup

Dansk oversættelse: Marinus Børup

1. Velkommen Lærkelil,
jeg ved ej Strengespil,
saa sødt og rent og jublende saa vide,
som disse Tonedrag,
de glade Klokkeslag,
som ringer Vaaren ind ved Vintertide
2. Du Troens rette Fugl
som bier kun paa Jul
og kun i Aarets Skumring holder inde,
for saa med Jubelsang
naar Rug er over Vang
at varsle højt om Vaarens lune Vinde.
3. Kom, lær mig Noder til
det Haabets Strengespil,
som tvinger dig før Gry at være vaagen,
lær mig som du at se
igennem Mulm og Sne
den Pinseglans, som løfter sig bag Taagen.

Christian Richardt

424 SOLNEDGANG

Tekst: J.P. Jacobsen

Andantino

The piano introduction consists of two systems of music. The first system has a treble clef staff with a whole rest and a bass clef staff with a melodic line of eighth notes. The second system continues the bass clef staff with a melodic line of eighth notes and a bass line with a long note and a half note.

3

Measures 3 and 4 of the vocal line and piano accompaniment. The vocal line has two verses. The piano accompaniment features a treble clef staff with chords and a bass clef staff with a melodic line.

1. Svøm - men - de Sky - - er, dej - li - ge Cy - cla - - der,
2. Der skal hun tro - - ne, drøm - men - de sig hvi - - le,

5

Measures 5 and 6 of the vocal line and piano accompaniment. The vocal line continues with two verses. The piano accompaniment features a treble clef staff with chords and a bass clef staff with a melodic line.

Ro - ser der vug - - ges paa Luft - ha - vets Bryst,
der skal jeg knæ - - le taus hos hen - de ned,

7

Measures 7 and 8 of the vocal line and piano accompaniment. The vocal line continues with two verses. The piano accompaniment features a treble clef staff with chords and a bass clef staff with a melodic line.

stæn - ke - de af Sphæ - - rers to - nen - de Ka - ska - - der,
der skal jeg glem - - me mens I frem - ad i - - le,

9

Sol - ly - set skum - men - de mod E - ders Kyst. I a - le - ne
Li - vet og Ver - den Gud og E - vig - hed. Et mig kun skal

12

e - - re vær - - di - ge at bæ - - re
fyl - - de løf - - te og for - tryl - - le,

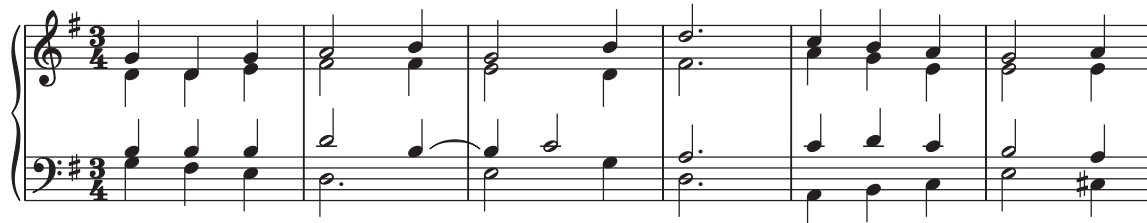
15

Nav - net af A - sa - - - lis lyk - ke - li - ge
El - skovs E - van - ge - - - lium i A - sa - lis

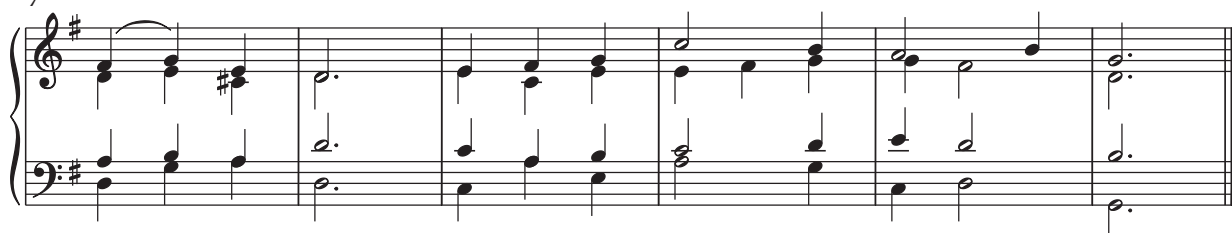
18

Land. _____
Navn. _____

Stil - le, Guds Folk, o bøj dig ned, Her - ren er her, Han

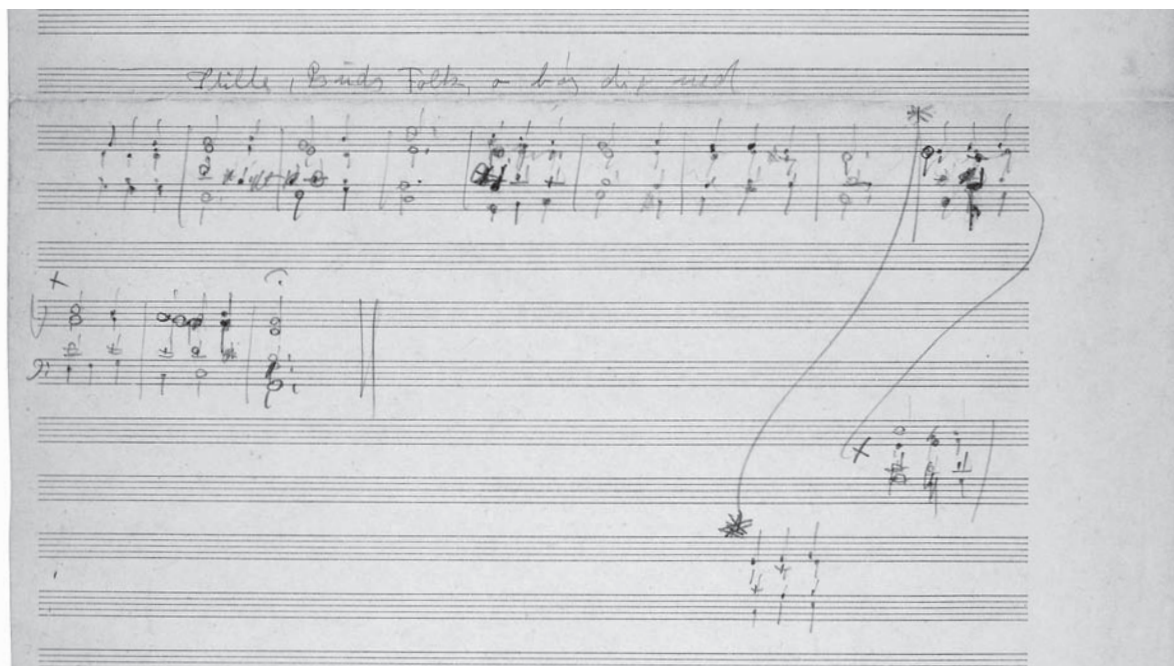

7 ly - ser Sin Fred, giv Ham al Lov, al Æ - re med!

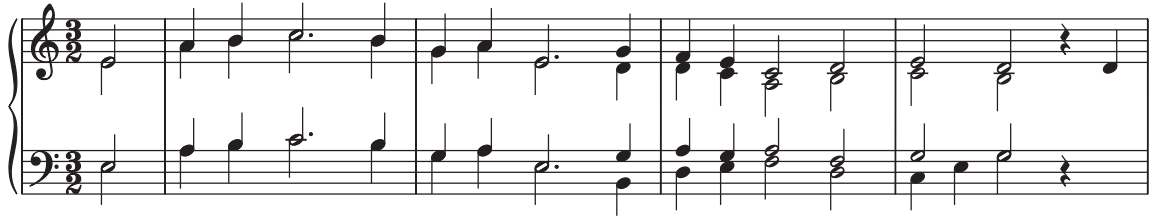
1. Stille, Guds Folk, o bøj dig ned,
Herren er her, Han lyser Sin Fred,
giv Ham al Lov, al Ære med!
2. Underfuld Kød og Blod Han bær,
Konge og Drot for Himlens Hær,
er i Mysteriet dig nær.
3. Stille, alt Kød, fald Ham til Fod,
aldrig Hans Naade dig forlod,
ofret til alle Slægters Bod.
4. Hør, hvor Ham hilser Engles Kor,
Lys udaf Lys gaar over Jord,
Himmelens Hersker blandt os bor.

*Efter den græske St. Jacobs Liturgi fra
det 4. Aarhundrede; frit ved I.A. 1908*

O, du Guds Lam! med Kor-sets Skam du bar al Ver - dens Syn - der, der -

5 fra al Trøst be - gyn - der; mis - kun - de - lig for - barm du dig!

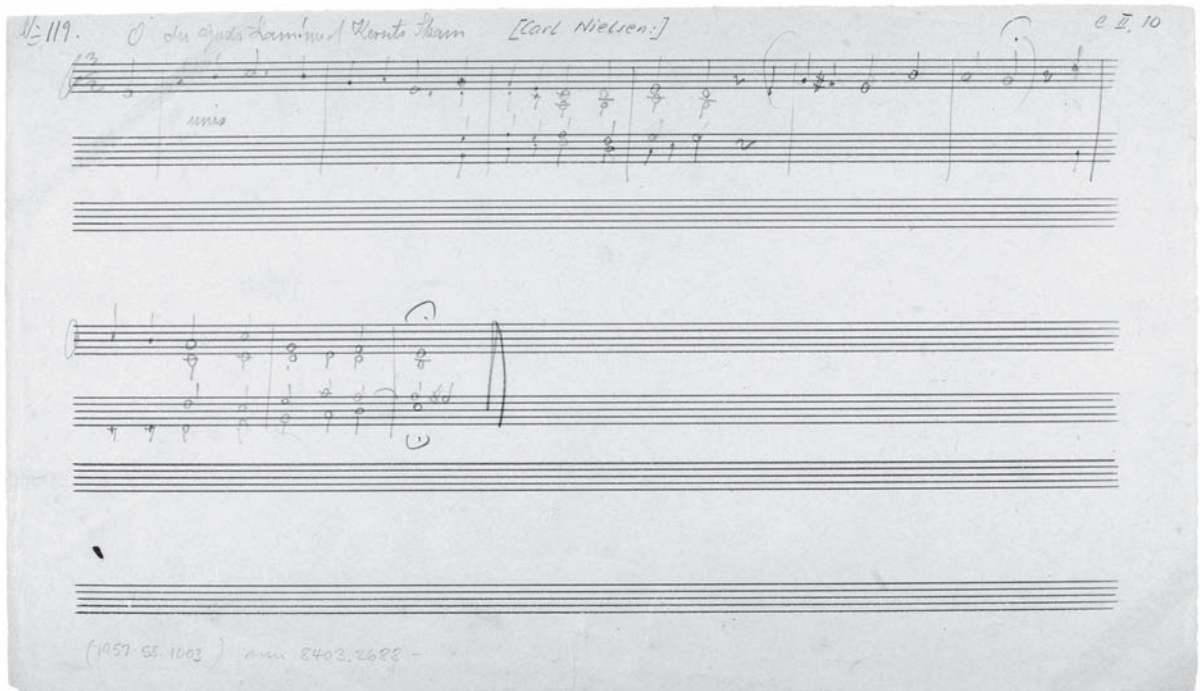

1. O, du Guds Lam!
med Korssets Skam
du bar al Verdens Synder,
derfra al Trøst begynder;
miskundelig
forbarm du dig!

2. O, du Guds Lam!
med Korssets Skam
du bar al Verdens Synder,
dermed al Fred begynder;
af Kærlighed
giv os din Fred!

3. O, du Guds Lam!
med Korssets Skam
du bar al Verdens Synder,
derfra vort Liv begynder!
vor Død til Trods
opliv du os!

N.F.S. Grundtvig

MS 33 2167 ("O, du Guds Lam"). Incomplete sketch, presumably composed ca. 1914 (see Preface, p. 150).

MS 33 2167 ("O, du Guds Lam"). Ufuldstændigt udkast; antagelig komponeret ca. 1914 (se forord, s. 150).

Andante

The first system of the score consists of a vocal line and piano accompaniment. The vocal line is a whole rest. The piano accompaniment begins with a piano (p) dynamic. The right hand plays chords and a triplet of eighth notes in the final measure. The left hand plays a simple harmonic accompaniment.

4

Un - der - li - ge Af - ten - luf - te!   hvor - hen vin - ke I min Hu?

The second system continues the vocal line with the lyrics "Un - der - li - ge Af - ten - luf - te! hvor - hen vin - ke I min Hu?". The piano accompaniment provides harmonic support with chords and moving lines in both hands.

8

Mil - de, lu - ne Blom - ster - duf - te!   sig, hvor - hen I bøl - ge

The third system continues the vocal line with the lyrics "Mil - de, lu - ne Blom - ster - duf - te! sig, hvor - hen I bøl - ge". The piano accompaniment continues with harmonic accompaniment.

11

nu. Gaar I o - ver hvi - den Strand

14

til mit elsk - te Fø - de - land? vil I der med e - ders

17

Bøl - - ger tol - ke, hvad mit Hjer - te

20

døl - - - - - ger?

1. Underlige Aftenlufte!
 hvorhen vinke I min Hu?
 Milde, lune Blomsterdufte!
 sig, hvorhen I bølge nu.
 Gaar I over hviden Strand
 til mit elskte Fødeland?
 vil I der med eders Bølger
 tolke, hvad mit Hjerte dølger?
2. Matte Sol! bag Bjergets Stene
 luerød du daler ned;
 og nu sidder jeg alene
 i min dunkle Ensomhed.
 Hjemme var der intet Fjeld;
 ak, saa er jeg ude vel?
 skal i Nat ej barnligt blunde
 i min Herthas grønne Lunde.
3. Norges Søn! jeg vel kan mindes,
 du har sagt med smeltet Bryst,
 at i Hjemmet ene findes
 Rolighedens stille Lyst.
 Schweizer, som paa Klippen bor!
 du har talt de samme Ord.
 Selsom Længsel drev med Vælde
 Eder til de vante Fjelde.
4. Tror I da, kun Klippen ene
 præger sig i Hjertet ind?
 Ak, fra disse nøgne Stene
 vender sig mit bange Sind.
 Synger Granens, Fyrrens Lov!
 Hvor er Danmarks Bøgeskov?
 Gustne Flod, som mat sig krummer,
 dysser ej min Sjæl i Slummer.
5. Hjemme rinder ingen Floder
 i en sid og leret Grav;
 Livets Kilde, Glædens Moder
 taarner sig, det sølvblaa Hav,
 slynger sig med venlig Arm
 om sin Datters fulde Barm,
 og ved Blomsten sig forlyster
 paa de unge, trinde Bryster.
6. Stille! stille! hisset gynger
 Baaden mellem Siv og Krat;
 sødt en Mø ved Cithren synger
 i den tause, lune Nat.
 Hvilke Toner! milde Lyst,
 hvor du strømmer i mit Bryst!
 Men hvad savner jeg, og græder,
 mens hun dog saa venligt kvæder?
7. Det er ej den danske Tunge,
 det er ej de vante Ord,
 ikke dem, jeg hørte sjunge,
 hvor ved Hytten Træet gror.
 Bedre er de vel maaske,
 ak, men det er ikke de!
 Bedre tror jeg vist, hun kvæder;
 men – tilgiver, at jeg græder!
8. Tager ej min Sang for andet
 end et ufrivilligt Suk!
 Længselsfuldt heniler Vandet,
 Aftenen er saa blid og smuk.
 Mangen saadan Aftenstund
 sad jeg i min kjære Lund;
 Mindet vender nu tilbage,
 det var Aarsag i min Klage.

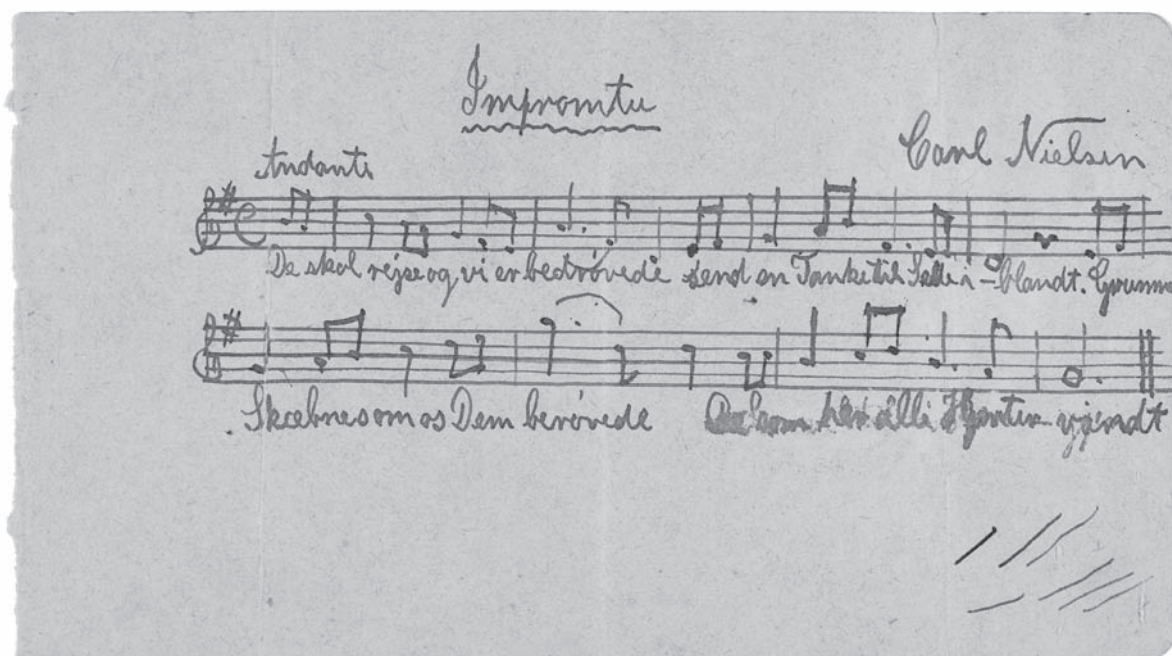
9. Tidlig misted jeg min Moder,
 o, det gjorde mig saa vè!
 Danmark er min anden Moder,
 skal jeg mèt min Moder se?
 Livet er saa svagt og kort,
 Skjæbnen vinker længer bort.
 Skal jeg med den sidste Varme
 trykke mig i hendes Arme?

Adam Oehlenschläger

428 IMPROMPTU

Tekst: Carl Nielsen

Andante

MS Ext. 32 (*Improm[p]tu*). Farewell greeting to a friend, written during a summer vacation in Selde ca. 1888 (see Preface, p. XXX).

MS Ext. 32 (*Improm[p]tu*). Afskedshilsen til en bekendt, skrevet på en sommerferie i Selde ca. 1888 (se forord, s. XXX).

Andantino

En svun - den Dag en svun - den Tid vaag - ner i - gjen i mit Min - de.

Andantino

Carl Nielsen

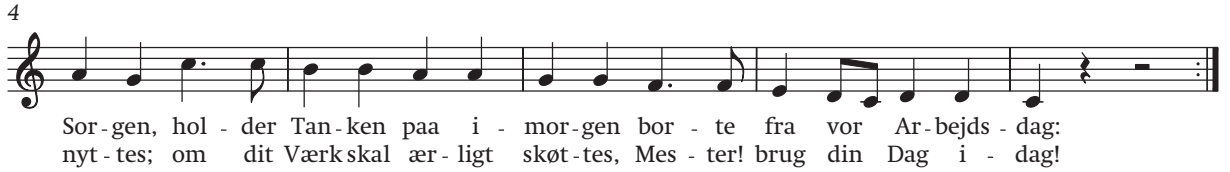
En svun - den Dag en svun - den Tid vaag - ner i - gjen i mit Min - de

Kjøbenhavn den 20/2 90

123-10-31

MS Ext. 33 ("En svunden Dag"). Entry in Agnes Bauditz's album, dated 20 February 1890 (see Preface, p. XXX).

MS Ext. 33 ("En svunden Dag"). Indførelsel i Agnes Bauditz' stambog, dateret 20. februar 1890 (se forord, s. XXX).

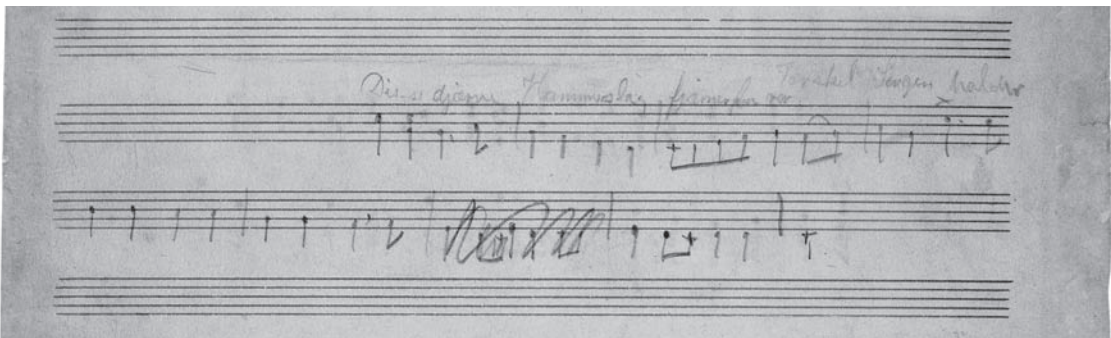

1. Disse djærve Hammerslag fjærner fra vor Tærskel Sorgen, holder Tanken paa imorgen borte fra vor Arbejdsdag: gløder Jærnet, skal det smeddes, flammer Luen, skal den nyttes; om dit Værk skal ærligt skøttes, Mester! brug din Dag idag!	2. Guld er gævt i fri Mands Eje, Jærn gør Helten dobbelt stærk: men hvad kan et Syn opveje af et lødigt Mesterværk? Guld kan ranes af en Røver, Rust kan æde blankest Staal: rig er den, som Kunsten øver med et Mesterskab som Maal.

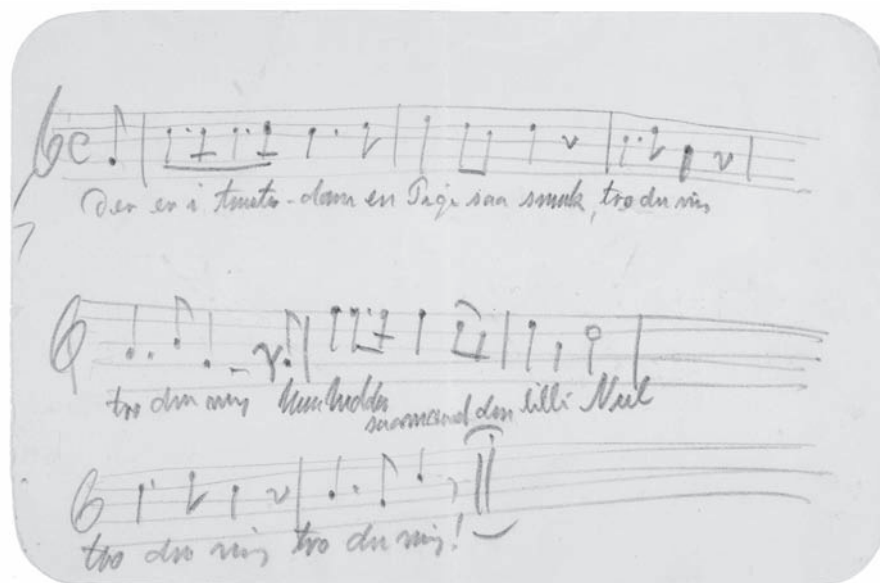
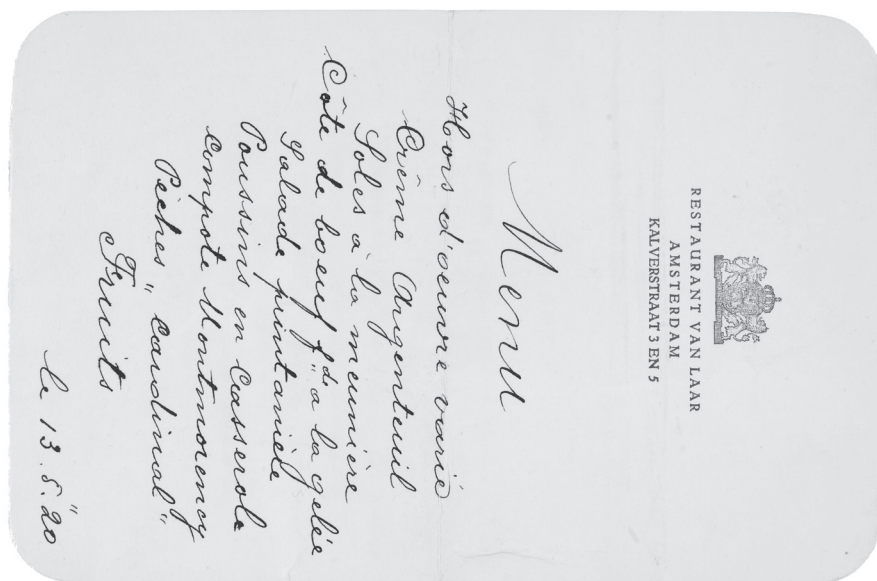
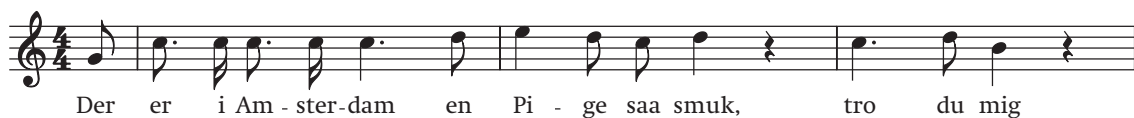
3. Hamre, smedde, mejsle nitte -
stærk, hvo som paa Værket tror
uden tvivlende at fritte
hos sin Viv, sin Ven, sin Bro'r!
Mester, Du har Hamren taget,
Du - kun Du maa staa for Slaget,
klæde Heltene i Brynje,
klæde Hallen billed-skøn,
klæde med de slagne Kæmper
Valens Græsgang sommergrøn!

Holger Drachmann

Tilsyneladende har Carl Nielsen kun haft første strofe af Drachmanns digt i tankerne, da han skitserede denne sang, idet metrikken i anden strofe afviger fra den første, mens tredje strofe har to linjer mere end de øvrige strofer.

MS Ext. 34 ("Der er i Amsterdam"). Verso of a menu from a restaurant in Amsterdam, dated 13 May 1920 (see Preface, p. XXX). The text in b. 6, "lilli Neel" is probably a slip of pen for "lille Neel" (little Neel).

MS Ext. 34 ("Der er i Amsterdam"). Bagsiden af et menukort fra en restaurant i Amsterdam, dateret 13. maj 1920 (se forord, s. XXX). Teksten "lilli Neel" i t. 6 tolkes her som en fejlskrivning af "lille Neel".